

DER KURDISCHE DIWAN

DES

SCHĒCH AHMED

VON

GEZĪRET IBN 'OMAR GENANNT MĀLA'I ĠIZRI

FOTOLITHOGRAFIE EINER HANDSCHRIFT

MIT EINER EINFÜHRUNG

VON

MARTIN HARTMANN

Leipzig
Otto Harrassowitz

1904

DER **K**URDISCHE **D**IWAN

DES

MÄLA'I **G**IZRI

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

PHYSICS DEPARTMENT

PHYSICS 309

LECTURE NOTES

1962

DER **B**URDISCHE **D**IWAN

DES

SCHĒCH AHMED

VON

ĠEZĪRET IBN 'OMAR GENANNT MĀLA'I ĠIZRI

FOTOLITHOGRAFIE EINER HANDSCHRIFT

MIT EINER EINFÜHRUNG

VON

MARTIN HARTMANN

BERLIN
S. CALVARY & Co.
1904

Gedruckt in einhundert numerierten Exemplaren

No. 29

Einführung

Durch die gütige Vermittlung des Herrn Dr. Hermann Gies, ersten Dragomans der Kaiserlich Deutschen Botschaft bei Seiner Majestät dem Sultan, kam im März 1896 die einem Freunde des Herrn Gies gehörige Sammelhandschrift in meine Hände, welche das hier fotolithografisch wiedergegebene Litteraturwerk enthält. Kurzen Bericht darüber erstattete ich in der *Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes* Band 12 (1898) S. 102—112.

Den Inhalt bilden ausser einigen wenigen nicht kurdischen Bestandteilen folgende Werke in Kurmängi:

1. Ein Gedicht, das durch die Überschrift bezeichnet ist als ‚Qaside des Schēch Aḥmed Elḡezerī genannt Māla¹⁾ S. 2—20.

2. Ein Diwan, bezeichnet in der Überschrift als ‚Diwan des Fürsten der Dichter Schēch Aḥmed Elḡezerī‘, in der Unterschrift als ‚Diwan des Māla Aḥmed Elḡezerī‘ S. 21—222.

3. Das Gedicht Mam u Zin von Māla Aḥmed Elchānī S. 224—403.

4. Ein medizinischer Traktat von Māla Muḥammed Elarvāsī S. 404—410.

5. Das arabisch-kurdische Glossar *nūbār* des Māla Aḥmed Elchānī S. 412 bis 452; es ist von Albert von Lecoq in seinem ‚*Kurdische Texte*‘ (Berlin 1904) nach einer in Syrien erworbenen Handschrift fotolithografisch wiedergegeben.

6. Die ‚*aqīde* des Māla Aḥmed Elchānī S. 453—467.

7. Ein lexikalisches Gedicht unter dem Titel *gūl efsān* in der Art des *nūbār* von Schāhīn Chānī S. 470—528.

Das wichtigste Stück sind die hier wiedergegebenen Seiten 2—222²⁾, welche von der Handschrift selbst als dichterische Arbeiten des Schēch Aḥmed von Ġezīret Ibn Omar bezeichnet werden. Einiges Misstrauen gegen diese Angabe könnte der Umstand

¹⁾ Orig. *malā*. Das Wort, in dem eine Verstümmelung von Molla [ar. *maulā*] ‚Rechtsgelehrter‘ vorliegt, wird von den westlichen Kurmäng-Kurden durchweg *māla* gesprochen. Jaba-Justi, *Dictionary kurde-français* s. v.: *mela*.

²⁾ Es sei hier besonders aufmerksam gemacht, dass sich ein Blatt mit der Ziffer 1 in dieser Mappe nicht findet.

erregen, dass sich auf Seite 220—222 ein *terkibbend* findet, in welchem die letzten Verse der vierversigen Strophen die des ersten Gedichtes von Hafiz' Diwan sind. Nun ist aber Schēch Aḥmed im Jahre 556 (1161), Hafiz im Jahre 791 (1389) gestorben, und diese Verarbeitung kann unserm Dichter nicht angehören. Dass sie ihm fälschlich zugeschrieben, wird man nicht als einen Beweis für die falsche Zuteilung alles Übrigen ansehen dürfen. Mir sind darin Stellen, welche einen sichern Schluss auf Entlehnung aus persischen Dichtern nach 556 zulassen, nicht vorgekommen. Man wird ohne Bedenken die Seiten 2—219 als Erzeugnisse des von der Handschrift genannten Autors gelten lassen dürfen. Dann aber haben wir in ihnen ein Unikum. Bisher ist kein anderes Manuskript der Werke des Schēch Aḥmed von Ğezīre bekannt geworden. Im Jahre 1900 erhielt ich Kunde, dass ein Kurdenschech im Wilajet Wan im Besitze des Diwans zu sein behauptete, aber Sicheres konnte ich nicht ermitteln. Albert von Lecoq stellte im Jahre 1902 fest, dass den in Syrien lebenden Kurden der Diwan des Māla dem Namen nach wohlbekannt ist; in ihren Händen aber sei das Werk nicht, erklärte man ihm. Es ist wahrscheinlich, dass sich Exemplare noch finden werden, vielleicht sogar bessere und ältere, als das hier wiedergegebene. Wenn ich mich entschlossen habe, das Stambuler Manuskript in der Weise, welche allein das Original vollkommen ersetzt, zugänglich zu machen, so geschieht es, weil die nahe Erwerbung andern Materials keineswegs sicher ist, das aber, das mir in diesem Augenblick noch vorliegt, dem Eigentümer zurückgegeben werden muss, und das Schicksal einer Handschrift in Privatbesitz zweifelhaft ist.

Die Bedeutung des Werkes erhellt schon aus dem Umstande, dass es das zweitälteste Denkmal der Kurmāngī-Litteratur ist, wenn man die von Jaba, *Recueil de Notices et Récits Kourdes* S. 8 mitgeteilte Tradition der Kurden selbst über diese als richtig annimmt. Es ist das älteste uns erhaltene Denkmal dieser Litteratur, wenn nicht irgendwo noch der Diwan des älteren 'Alī Ḥarīrī, gestorben 471 (1078), auftaucht.

Über den Dichter scheint sich nur in dem oben angeführten Werke Jabas eine Mitteilung zu finden. Es heisst dort (Text S. 13 f.)¹⁾: „Der zweite Dichter ist Mela'i Ğizri. Er stammt aus Ğezīre in Bohtān. Sein Name ist Schēch Aḥmed. Im Jahre 540 trat er in Ğezīre auf. Zu jener Zeit war Mīr 'Imādeddīn Fürst [*mīr*] von Ğezīre, der hatte eine Schwester. Schēch Aḥmed verliebte sich in die Schwester des Mīr. Er machte viele Ghazels und stellte auch einen kleinen Diwan zusammen, den man „Diwan des Mela'i Ğizri“ nennt; dieser Diwan hat eine feine (künstliche) Sprache [*ist mustalīḥ*]²⁾ und ist bei den Kurden sehr beliebt. Mīr 'Imādeddīn erprobte nun Schēch Aḥmed, dass er's mit der Liebe ernst meinte, und gab ihm seine Schwester.

¹⁾ Die folgende Übersetzung ist unabhängig von der Jabas S. 8 f., welche sich nicht genau an den Text anschliesst.

²⁾ Das soll hier doch wohl heissen: seine Sprache bewegt sich in einer bestimmten Terminologie, es ist darin viel *iṣṭilāḥ*. Zur Not könnte man die Angabe auch so auffassen: „der Diwan ist in einer konventionellen Sprache abgefasst“, in einer Sprache, über die man für derartige Erzeugnisse sich geeinigt hat [*tugha iṣṭalahū 'alaihā*]. Nach unserer Kenntnis des Sprachgebrauches liegt die erste Auffassung näher.

Schēch Aḥmed nahm das aber nicht an. Er starb im Jahre 556 und ist in Ġezīre begraben. Sein Grab ist ein Wallfahrtsort.⁴

Kein Zweifel ist, dass der hier erwähnte Mīr 'Imādeddīn identisch ist mit dem *mīr*, mit dem der Dichter das Zwiegespräch von 19 Strophenpaaren S. 202—208 hat. Das erste Strophenpaar hat die Überschriften *سؤال ملا* und *جواب میر*, die späteren sind nur *ملا* und *میر* überschrieben. Namen werden nur im letzten Strophenpaare genannt; die des Dichters schliesst *میر عمادینم*, ich bin der Diener des Mīr 'Umādīn', die des Emirs schliesst *أستاذہ* *کو شیخ احمد*, Schēch Aḥmed ist uns Meister'.

Wer ist dieser bei dem Dichter zu einem 'Umādīn gewordene 'Imādeddīn? Ist es ein kleiner Lokalfürst, zu dem der Māla Beziehungen hatte, und mit dessen Schwester die Geschichte spielt, die bei Jaba tradiert ist? Oder ist es eine auch sonst bekannte historische Persönlichkeit?

Befriedigende Antwort lässt sich mit Wahrscheinlichkeit geben¹). Im Jahre 521 eroberte 'Imādeddīn Zengī, der Vater des grösseren Nūreddīn, Ġezīret Ibn 'Omar. Ibn Elatīr erzählt unter diesem Jahre (Tornberg 10, 453 f.) eindrucksvoll, wie der Fürst mit allen seinen Truppen nur wie durch ein Wunder dem Verderben entging, da sie, auf der Ebene Azzulāqa vor der Stadtmauer gelagert, von den in der Nacht diese überschwemmenden Fluten fortgerissen worden wären, hätte nicht am Abend die Stadt kapituliert. Imādeddīn wurde am 5. Rabī' II 541 (14. September 1146) von den eignen Sklaven ermordet. Trat der Māla auch wirklich, wie der Bericht bei Jaba es will, erst im Jahre 540 als Dichter auf, so blieb Zeit genug, zu dem Fürsten in Beziehungen zu treten, welche die oben erwähnte poetische Wechselrede erklären. Aber man wird es

¹) Gegen die im Folgenden versuchte Konstruktion wird mir von kurdischer Seite der Einwand erhoben, dass die Beziehung des Atabek zum Kurdischen nicht recht verständlich sei und dass es näher liege, bei dem Mīr Umādīn an einen der zahlreichen Emire aus der Familie 'Azīzān in Ġezīre und Bohtān zu denken, deren Namen auf *dīn* ausgehen. Diese 'Azīzān-Emire hätten das Land ununterbrochen bis 1263 [1847] beherrscht, ausgenommen eine kurze Zeit in der Periode der Qaraqojunlis und Aqqojunlis. Dem Einwande steht die Tatsache gegenüber, dass es im Orient allgemein üblich ist, Fürsten auch in Sprachen anzusprechen, die ihnen völlig unverständlich sind. Dem eindringenden Eroberer legt man zu Füssen, was man kann, und wie man's kann. Schwerere Bedenken sind, dass niemand von der Begleitung des Sultans durch eine Schwester auf dem Kriegszuge etwas weiss und dass eine solche Mitlauferei im Orient nicht üblich ist, sowie dass die Notiz bei Jaba nur von einem Mīr spricht, während doch die Gestalt des 'Imādeddīn eine so bekannte ist, dass sich die Spur seiner historischen Stellung in der Tradition, die bei Jaba vorliegt, kaum verwischt hätte. Ist die Mitteilung meines kurdischen Gewährsmannes über die Familie 'Azīzān richtig ('Azīzān kommt auch als Name einer in Kaşgarien herrschenden Saijid-Familie vor), so bleibt festzustellen, ob Ġezīre sich auch zwischen 540 und 556 in den Händen eines Mannes aus dieser Familie befand. Es ist zuzugeben, dass die Erzählung der Tradition glaubhaft ist, wenn sich die Geschichte zwischen dem Dichter und dem ihm durch Stammesverwandtschaft nahen Fürstenhause abgespielt hat. Ich halte daher an der obigen Konstruktion nicht durchaus fest, habe sie aber nicht ausgemerzt, weil sie Beziehungen behandelt, die für eine weitere Behandlung des Lebens des Dichters und des Kurdentums von Ġezīre fruchtbar werden dürften.

mit jenem Datum nicht zu genau nehmen dürfen. Lässt man den Dichter auch nur sechzig Jahre alt werden, so kann er sehr wohl bei der Eroberung der Stadt durch den Atabek von Mosul sein poetisches Talent entfaltet und nach Art der orientalischen Dichter es in den Dienst des Fürsten gestellt haben. Dass der 74 Jahre nach unserm Dichter gestorbene 'Izzeddīn 'Alī Ibn Elaṭīr, der bekannte Verfasser des Kāmil und Landsmann des Dichters, der doch gewiss den Klatsch seiner Vaterstadt, auch den der älteren Zeit, gut kannte, von dem Heiratsscherz des Fürsten nichts weiss, kann nicht verwundern. Die romantische Geschichte von der Liebe Schēch Aḥmeds zu der schönen Prinzessin ist wohl eine spätere Erfindung. Aber dass der Chronist den Kurdendichter, der doch wohl schon zu seiner Zeit ein bedeutendes Ansehen beim eigenen Volke genoss, gar nicht erwähnt, ist kaum Zufall. Gewusst von ihm hat er sicher. Es spielen hier nationale Motive hinein. Die gelehrte Familie der Aulād Elaṭīr¹⁾ wird den Kurden nicht freundlich gesinnt gewesen sein, auch ist die Geringschätzung bekannt, mit welcher die Araber auf alle fremden Litteraturen herabsehen. Verstand selbst Ibn Elaṭīr genügend kurdisch, so wird er sich nicht die Mühe genommen haben, den Diwan unseres Dichters näher anzusehen.

Wie hoch der Māla von Ğezīre als Dichter einzuschätzen ist, darüber wage ich kein Urteil. Nur soviel, dass sich ersichtlich sein Dichten in den Kreisen bewegt, die schon im Beginn des fünften Jahrhunderts in Vorder- und Mittelasien allgemein rezipiert waren, denen des Mystizismus. Vielleicht wird ein genaues Studium Anlehnung an einen bestimmten persischen Dichter erkennen lassen. In jedem Falle sind unter den Bildern und Wendungen zahlreiche, die uns aus der persischen Poesie der genannten Richtung wohlbekannt sind. Sicher ist der Dichter schon früh von seinen Landsleuten hochgeschätzt worden, wie es ja auch heute der Fall ist (vgl. oben). Es scheint, er hat sogar die Ehre der Kommentierung erfahren: auf S. 128f. finden sich mit roter Tinte erklärende Anmerkungen in persischer Sprache, die ش gezeichnet sind²⁾.

Als sprachliches Denkmal haben die Dichtungen Schēch Aḥmeds eine hohe Bedeutung. Für sich betrachtet gestatten sie keinen sichern Schluss, ob wir es hier mit dem erträglich gelungenen Versuch eines Einzelnen zu tun haben, den Lokaldialekt seiner Heimat zur Auslösung seiner Persönlichkeit in dichterischer Kunstübung zu verwenden, oder mit dem Gliede einer in deutlicher Richtung laufenden Kette. Im ersten Falle wäre dieser Diwan etwa ein Gegenstück zu der Sammlung lustiger Lieder in der Volkssprache, deren Verfasser gerade ein Jahr vor unserm Schēch Aḥmed im äussersten Westen, in Andalusien starb, und die uns unter dem Namen 'Diwan des Ibn Quzmān' bekannt sind³⁾. Aber die Dichtung Schēch Aḥmeds hat einen ganz andern Charakter

¹⁾ Über diese an bedeutenden Gliedern reiche Familie siehe die inhaltreiche Anmerkung 2 in Goldziher, *Abhandlungen zur arabischen Philologie* 1, 161.

²⁾ Eine Vermutung, wer hinter dem š steckt, ist bei dem Fehlen von Nachrichten über die litterarischen Kreise, die hier in Betracht kommen, nicht zu äussern.

³⁾ Fototypische Nachbildung des einzigen Manuskriptes wurde von David von Günzburg veranstaltet (Berlin, Calvary & Co. 1896). Siehe dazu meine Ausführungen in *Deutsche Litteraturzeitung* 1896 Sp. 1287 f.

als die flüchtige Muse des südspanischen Arabers: hier Gelegenheitsgedichte mit zahlreichen persönlichen Anspielungen, mit Schilderungen des reichen volkstümlichen Lebens, vor allem in einer Sprache, die den Erdgeruch nicht verleugnet und sich ersichtlich bemüht, lokale Eigenheiten hervortreten zu lassen. Das ist nicht Schēch Aḥmeds Sache, noch seine Absicht. Der Geist, der hier herrscht, ist der der bedächtigen, mit zusammengekrampften fremden Flickern prunkenden, pedantischen und recht langweiligen Gelehrsamkeit. Es ist eine Arbeit nach berühmten Mustern mit der Tendenz, die zur Zeit des Dichters die neupersische Literatur durchaus beherrschte, und auch die unter ihrem Einfluss stehenden Völker ergriffen hatte: der religiös schwärmerischen, d. h. sufischen. Versuchen, den Gedanken der mystischen Poesie der Perser in der volkstümlichen Sprache der Heimat Ausdruck zu geben, begegnen wir schon im fünften Jahrhundert. Von dem im Jahre 410 (1019) gestorbenen Bābā Ṭāhir aus Hamadān haben wir Rubā'īs in einer Sprache, welche dem Schriftpersischen erheblich näher steht als die Schēch Aḥmeds¹⁾. Wir wissen nicht, ob Bābā Ṭāhir mit solcher Verwendung in seinem Kreise allein stand, noch in welcher Weise sich etwa verwandte Bestrebungen in diesem Kreise mit den seinen berührten²⁾. Bei Schēch Aḥmed sind wir etwas besser daran. Wir wissen aus der Notiz bei Jaba (Text S. 13 ff.), dass ausser ihm sieben Männer bei den Kurmāngḡ bekannt sind, welche in Kurmāngḡ geschrieben haben. Wir kennen ein Werk eines dieser Dichter, das oben genannte Mam u Zīn des Aḥmed Elchānī. Bei Vergleichung der Sprache dieses Gedichts mit der im Diwan Schēch Aḥmeds ergibt sich, dass wesentliche Verschiedenheiten nicht bestehen. Nun ist Aḥmed Elchānī, der i. J. 1063 (1653), also 507 (492) Jahre nach Schēch Aḥmed starb, in der Landschaft Hakkārī geboren, während Schēch Aḥmed aus Ġezīre stammt. Die Gleichheit der Sprache wird also nicht etwa auf eine Gleichheit des heimischen Dialektes zurückzuführen sein. Es liegt vielmehr die Annahme nahe, dass sowohl Schēch Aḥmed als Aḥmed Elchānī sich einer künstlichen Sprache bedienten, welche nicht sosehr den Versuch darstellt, einen bestimmten der verschiedenen lokalen Dialekte getreu wiederzugeben, als den andern, für die Angehörigen einer durch gemeinsame Eigenheiten verbundenen Gruppe von Ortssprachen ein allgemeines Verständigungsmittel in einer gemeinsamen Schriftsprache zu schaffen. Vorbilder waren vorhanden. Man sah, wie die Regierung Persiens und die Gebildeten des Landes in den schriftlichen Äusserungen sich einer Sprache bedienten, die sich keineswegs mit der wirklich gesprochenen deckte und doch sich als vorzügliches Verständigungsmittel bewährte. Warum nicht einen Versuch machen für das Land, das hauptsächlich von den sich als eine Nation fühlenden Kurden bewohnt ist? Wir wissen nicht, ob bei denen, die zuerst für Schaffung einer

¹⁾ Einiges über den Dialekt der Vierzeiler Bābā Ṭāhirs siehe in: *The Lament of Bābā Ṭāhir* edited, annotated and translated by Eduard Heron-Allen, London 1902, S. XVI ff. Auch hier liegt ein Beispiel für die in meinem „*Das Buchwesen in Turkestan*“ (Mitt. Sem. Or. Spr. 1904 Abt. II) S. 76f. besprochene Erscheinung vor, dass die Abschreiber charakteristische Werke modernisieren, bzw. übersetzen. Neben Huarts dialektischem Text steht der neupersische des Ms. Schefer.

²⁾ Die Nachrichten über Dialekt-Verse seines Zeitgenossen Kemāluddīn Pindār aus Rai geben keinen Anhalt; s. Ethé, *Neupersische Litteratur* (im Iran. Grundriss) S. 223.

Schriftsprache gearbeitet haben, das Ziel ein so weit ausschauendes gewesen ist. Erreicht wurde immerhin etwas. Die Kunstdichtungen in Kurmāngī fanden wenigstens zum Teil über das engere Gebiet hinaus Beachtung, aus welchem ihre Verfasser stammen. Diese gehören der Herkunft nach den Landschaften Hakkārī (5), Ğezīre (1) und Bājezīd (2) an. Diese Gebiete sind Bestandteile des türkischen Reiches. Über die sprachlichen Verhältnisse sind wir nicht genügend unterrichtet. Es steht aber fest, dass die von Aḥmed Elchānī herrührende Bearbeitung des nationalen Epenstoffes Mam u Zīn unter den Kurmāng-Kurden der Türkei bekannt und geschätzt ist. Gerade weil dieses Gedicht das nationale Empfinden berührt, ist seine Drucklegung der türkischen Regierung nicht erwünscht, und gerade deshalb nahm Bedrḥānpāšāzāde 'Abdurrahmān es in seine Zeitung ‚Kurdistān‘¹⁾ auf. Es wäre gewagt, nach dem Gesagten etwa von einem ‚Hochkurdisch‘, oder auch nur von einem ‚Hochkurmāngī‘ sprechen zu wollen. Aber der Charakter unseres Diwans als eines Kunstproduktes, das sich weit über den engen Kreis einer einzelnen Stadt oder eines Tales hinaus an den ganzen grossen Kreis der Stammesgenossen wendet, ist zu erschliessen aus der Tatsache, dass er mit seiner Sprache nicht allein steht, sondern eben, wie oben gesagt, Glied einer Reihe ist, die ihrem Wesen und ihrer Bedeutung nach zu erkennen bei dem Eifer und der Kraft, mit welcher diese Studien jetzt getrieben werden, gewiss gelingen wird. So wird dieser Diwan ein wichtiger Beitrag werden zur Geschichte der Kurd-Sprachen.

Das Material für eine Darstellung dieser Geschichte, für Lösung der Frage nach der Stellung der Hauptgruppen der Kurd-Sprachen zu einander und zu der grossen iranischen Familie ist zur Zeit noch recht unvollkommen. Wichtige Aufschlüsse werden die Texte geben, die Albert von Lecoq im Jahre 1902 in Syrien gesammelt hat. Reiche Ausbeute gewährte die speziell dem Studium der Kurden-Sprachen gewidmete Forschungsreise Oskar Manns. Das wichtigste Material ist die Sprache des Volkes, namentlich wie sie im Munde der Frauen und Kinder sich gestaltet. Daneben aber verlangt Beachtung die Form, welche künstlerisch gestaltende Männer und Frauen dem Werkzeuge der Verständigung im täglichen Leben gegeben haben. Die Werke, in denen sie es getan, sind als Kunstprodukte oft minderwertig, fast immer reine Nachahmungen, woher die Redekunst Übende aus dem gelehrten Stande hervorgegangen. Immer aber gewinnen diese Erzeugnisse einen Einfluss auf das Volk, auch in sprachlicher Beziehung, wenn sie nur irgendwie eine Saite des Empfindens der Menge zu rühren verstehen. Und selbst, wenn das nicht der Fall, wenn sie nur im kleinen Kreise der *udabā'* und *fuzalā'* wirken, so werden sie in diesem wohl zu einem Keim, aus dem ein Anderer, dem Herzen des Volkes Näherer, eine schöne Frucht zur Reife zieht. Das poetische Werk des Mālas von Ğezīre wird mehr als eine gelehrte Arbeit anzusehen sein, aber diese Arbeit ist die Vorfrucht der das nationale Empfinden im höchsten Masse berührenden Behandlung des heimischen Epenstoffes von Mam u Zīn durch Aḥmed Elchānī. Wollen wir die Ursprünge kennen der künstlerischen Verwendung der Sprache in diesem

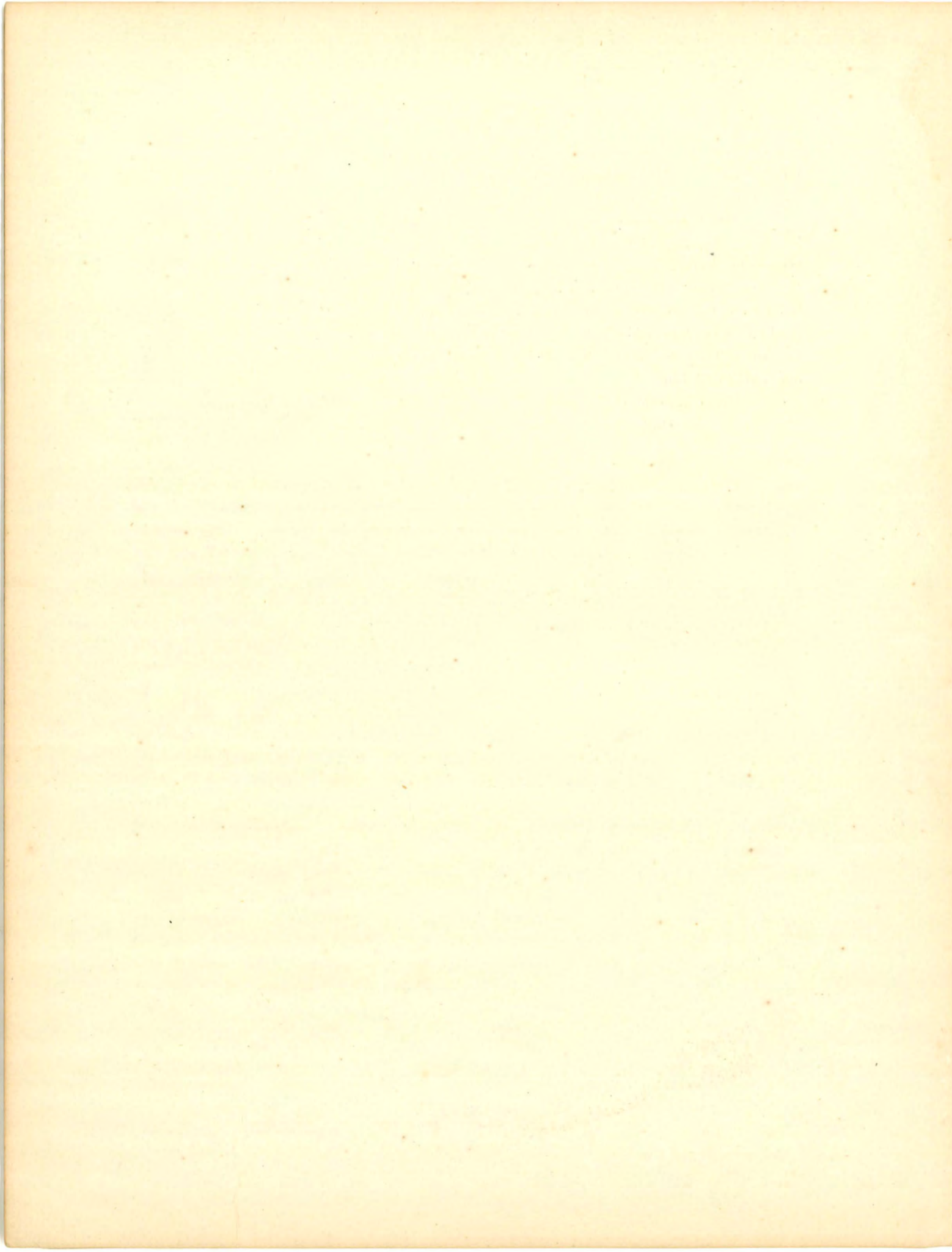
¹⁾ Siehe über sie den Schluss meines Artikels in der *Wiener Zeitschrift für die Kunde des Morgenlandes* (S. 112).

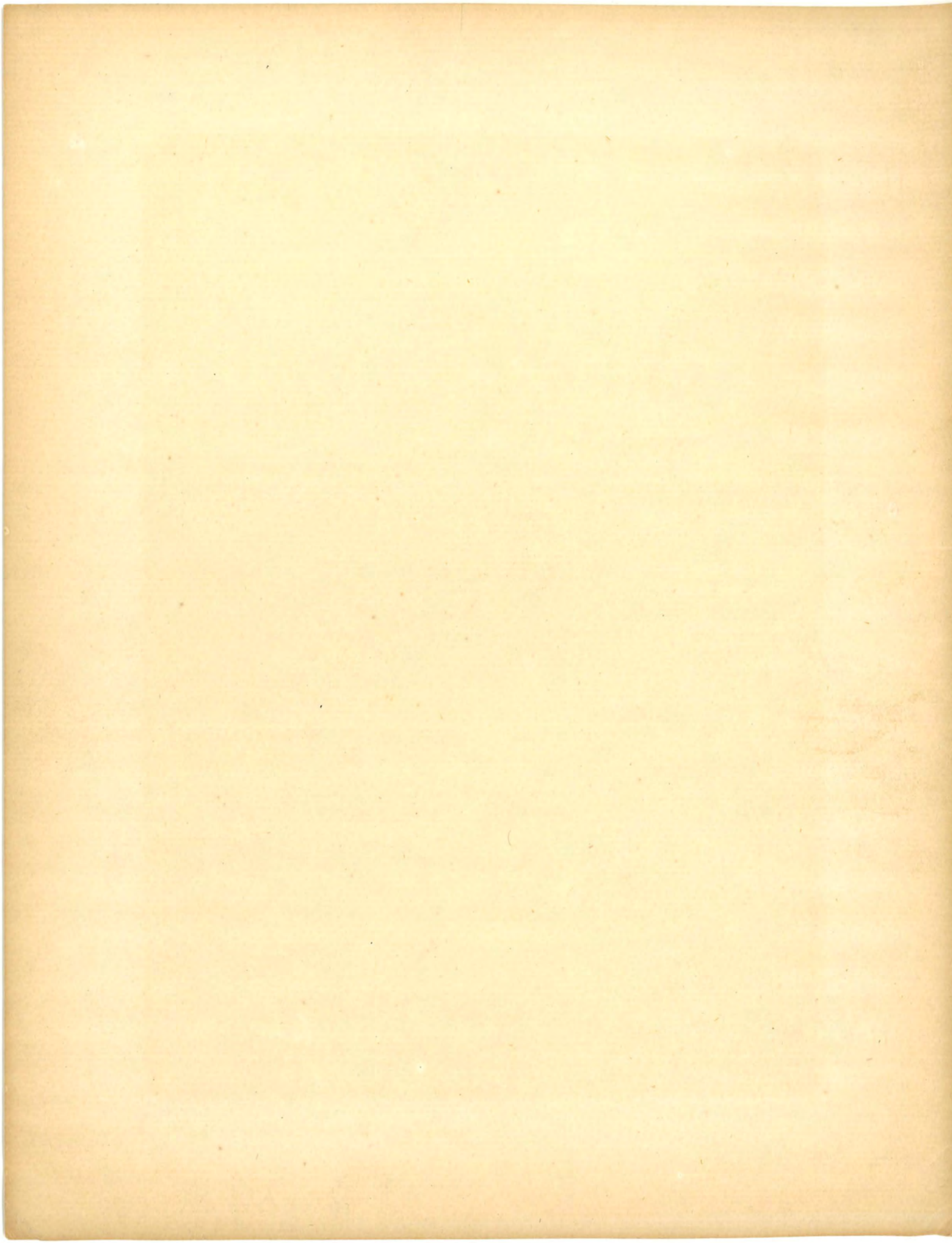
Werke und ihrer Gestaltung bei allen denen, die in den letzten zwei Jahrhunderten korrekt zu schreiben suchten, so müssen wir auf das Vorbild zurückgehen, das ihnen allen vorleuchtete — den Diwan Schēch Ahmeds, des Mālas von Ğezīre.

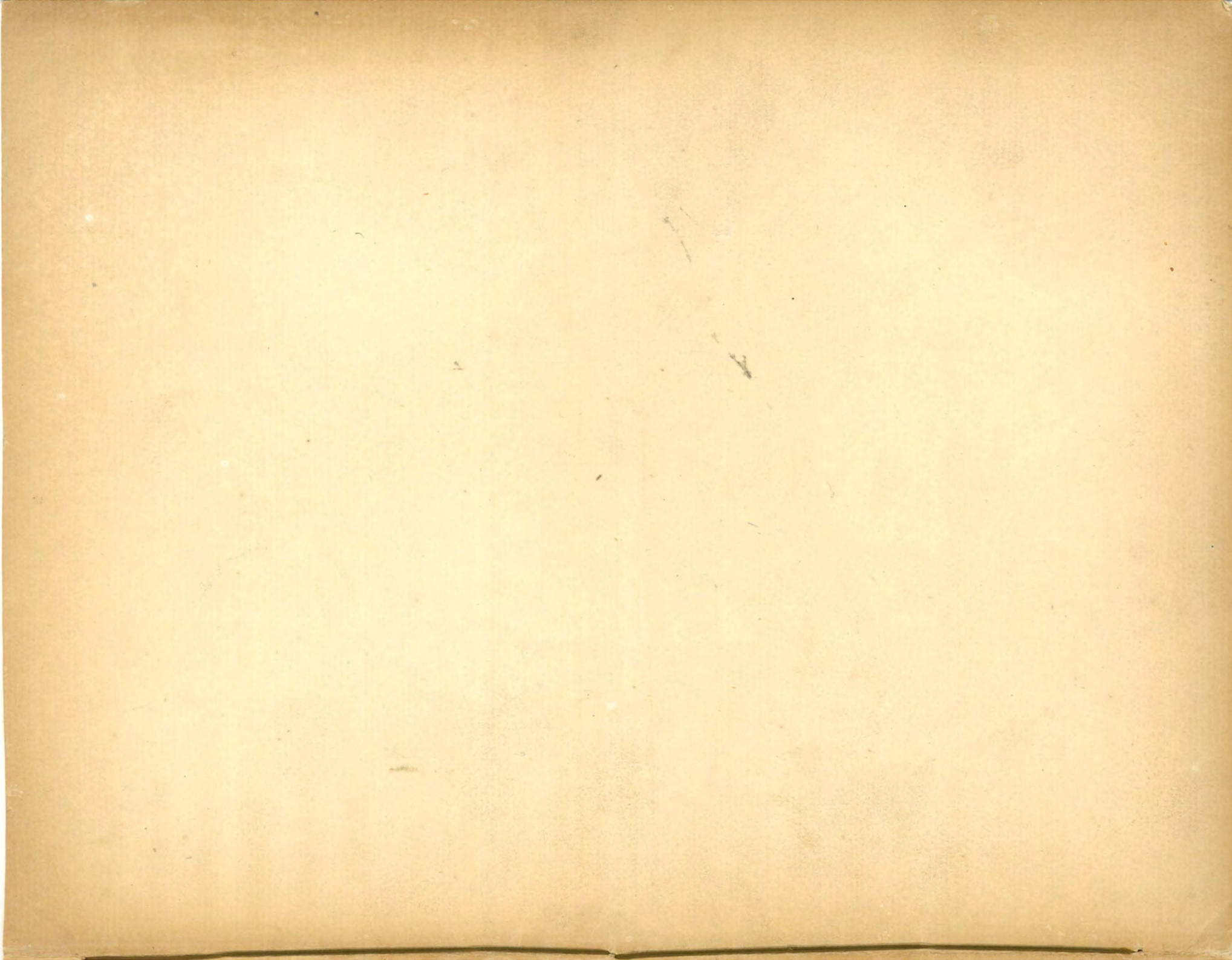
Die Reichsdruckerei führte die fotolithografische Arbeit mit gewohnter Sauberkeit aus. Da das Lichtbild auch alle Schmutzflecken und farbig abstechenden Ungleichheiten im Papier scharf wiedergab, so war die Korrektur äusserst mühsam. Wo das Beseitigen einer Unsauberkeit das Hineintragen auch nur des geringsten Subjektiven befürchten liess, wurde davon Abstand genommen. Bemerkt sei, dass die Punktgruppen auf Seite 2, welche nicht Teile von Buchstaben sind, offenbar zur Zier dienen sollen und mit roter Tinte beigefügt sind. Es sind ihrer auf Z. 3. 4. 6. 8. 9 vier, auf Z. 5 drei und auf Z. 10 fünf.

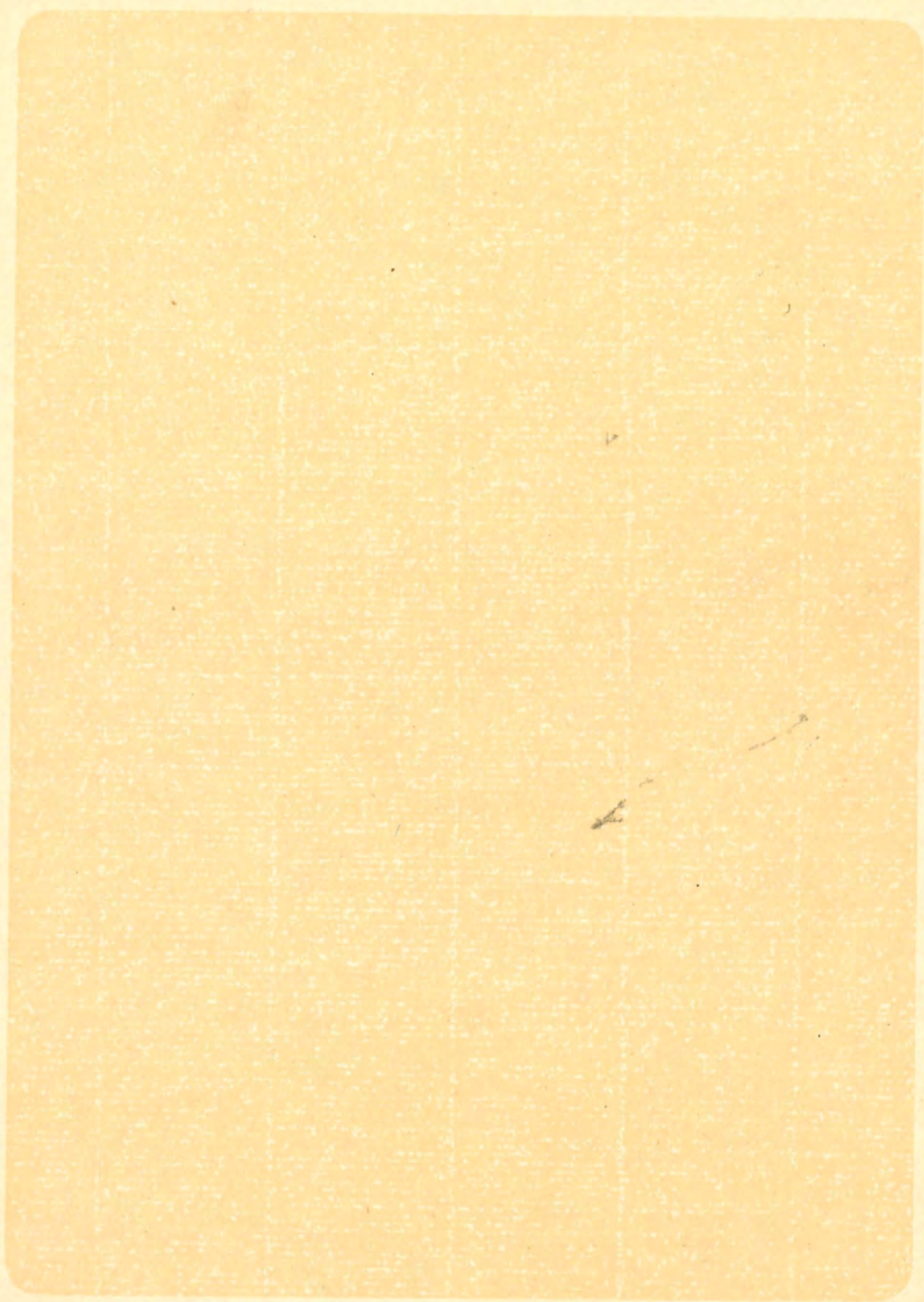
Hermsdorf (Mark)
Mai 1904

Martin Hartmann

بناقصیة شیخ احمد الجزری المسمی بمکلا

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

اللّٰهُ سَحَرَكَا هَا اَزَلْ ذَا تَعِ تَجَلَا يَا خُو دَا
نُو رَا جَا لَا لَمْ يَزَلْ يَوْمَ عَشِيْقَةِ شَعْلَا دَا

ذَا تَعِ تَجَلَا بُو لِيَا تِ بِيْ اِسْمِ وَاثَا رُو صِفَا
رِسْرَا حُرُو فَا نِ عَا لِيَا تِ خَفْ بُو دِ سِرْ پَرْدَا

ذَاتِكَ مَقْدَمِ نُو وُجُو دِ جُو شِشْ نَا بُو جُو جُو
وَصَفْ وَا ضَا فَا تِ وُقُو رِيْ نِ رِيْ تَجَلَا نِيْ نَدَا

حَسْرُو جَا لِيْ خُو سِتِ فَا نِ قِيْ كَرَا تِيْ كِ دَا جَعَلِيْ
نُو رَا قَدِيْمِ بُو عَشِيْقِ وُقَا نِ وَا نِ لِيْ كِ نَا زُو عَشُو دَا

عَشِيْقَةُ

در شے کنو یا غریبا کس
عشق ز نور الایزال حسن و جمال ہے مثال کہ نابودہ باشد بغیر بیس
پس اند یا لوم و شمال دینا خوہ لے پروانہ

عشق و محبت ہر ہو حق عاشقہ ذاتے خوہو

محتاج حسنک دی بنو نقل و روایت ہے وہ دا

برہان عقل اف کہ قیاس اسم و کمال اتین و خاص

اول لے ہے پیناس وہی نوری اف پرتو قدا

او نورہ دا ہے شور و طاق عالم خویا ما دنا

برقین خوہ آفتہ بلاق رنگ رنگ برق و لمعہ

سجان ز مرخالقہ نور اسپید صارتے

تا قبتہ قلبے عاشقہ لوزین و تا و جذبہ دا

معنای عشق دم چہ لومین بعینی دل دیر

عکسا جمالت صافیہ لایع و مرانامہ دا

حسن و محبت ذاتکین معشوق و عاشق لاتر کن

لے صورت و مرآتہ کن ہر یکہ و معنایا خوہ دا

کرد لبرن ور عاشقن عارف و قید صادقن

آینه نود احقن جے جے دیواند اجلوہ دا

عاشق اوہ دلبر اوہ ظاہر اوہ مظهر اوہ

روح خارجی و کوہراوہ ہر شاہدک دردانہ دا

ہر شاہدک دایم زرد روح و جین بہر و سر

خطی عباری نقطہ پر کاتب زبانشخہ دا ز روح و طا

حرفن کتاندی کاتبی لوحن زرنلی قالی

یکے یکے پاسی و اہے اعراب و قید و نقطہ دا

نورن ز سرحتی قدم نقاش سر مشقے قدم

پے زیناند لوحی عدم ہر یک زریکدی چشہ دا

اٹ شکل و صورت چشمنین اصلن لباترہین

نسبت یوان اوسایہین ترتیب خلاقہ وہ دا

ہا لم بعالم اٹ نسق آئینہ ایت اسمای حق

نور انجالیات تق عکس و خیال و سایہ دا

هر هیتا بی روح جسم شکر کو پے دانے طلسم
دی وفق بن دخواست اسم او حرف آندازہ

مستحقین
ام تیک هویا تین حقیق لیسین زو صله
موهوم لاشی طلقین عکسین خواب دایسپه

پر تو زعینے نور کے تین تین تجلا طور کے
اق سردت یک فور کے هچند لب قطره

اوشا هدی بری رعیب هر جلوه دانے رعیب

سے عالمی اوتتہ جیب دیا لہر او جلوه دا

رنکے رنکے حسان صورتان نقش و نگاری دستخان

بالا و برن قامتان گھٹی دنازلت جلوه دا

شیرین لہن قد نے شکر نازک قدین سیمین

زلفان ستار بور و تر بر بیکان لیسکی طغنه

کلدستہ نورین قدم دستار انکشتین قلم

اولا لہن باغی ارم ماور لب لگان زالہ دا

اَوَسْهَرُونَ وَرَدِيمَ زَرَى مَبْكُونَ سُرْمُشْتَرِي
 وِلْدَانُ وَحُورُنْ اَوِ پَرَى هَاتِرِ لِبَاسِي جَامَهْ دَا
 چِنْدِي كُو خَلُّ وِر وِلَقِن لُو تَرَا شِنِي صُلَقِن دَا
 تِيك جَلْوَه پُت نُو رَا حِقِن عَشَقِ اَزَل پَر شِيوَه
 حَسَا مَنَرَه يَه نِشَان وَه دِي بِنَقَشِي زَرَفَتَان
 خَال وَحَطِي تِ عَنَبَرِ كَشَان بِيَن دِيَن دِرِ لَبِي هِدَا
 دَا اَوِ جَسَا دَلْبَرَان خَل وِل بَاسِ وِر پُورَان
 بِيَسْتَن شَهْرُو دَا بَصْرَان بِيَا هِيَا مَهْر دِيَه دَا
 بِنِي پُت دِحْسِي رِيك رِيك نَا ي دَق وَ قَا نُون وَ چِنَك
 اَوِ عَشَقَه وَا ن تَبِي ت بَدَنَك لِي كُن حِرْحِسِي نَعْمَه دَا
 سِرِّ اَعْلَامَا قَدَسِي دَم دَم دِلْبَسِي نَقْسِي
 تِيَسْتَن تَنزِيل فِي حَسِي نَا ي بِيَا نَك اَقْ قِصَه دَا
 وَه تَقِي كُو عَشَا قِن هِيَن مَهْر دَا رُو مَشَا قِن هِيَن
 وِي شَسِي اَفَا قِن هِيَن دَا كِفَشِين دَسِي پِيَه دَا

د الكثر

دالفس بن کوب وچرخ را بن نهر معروف و گرج
سبلی و سعدی و الفیخ عشقی دروان کشفاحوه دا

د احسن و حب و مظهران و و تیک تجلابن مران

عاشق بخون و فتران و حسنا حجت نام دا

حسن و جمال و عشقه آرام دپر دپدانه

محبوب لوحی نه نابین دپرده و جلوه دا

محبوب و خوب و دلبران بگری لو ان حقی دران

دی خوه رشتا کو بجران بنمین و دخل و بجه دا

اقبالین وی تازه تر و فضلا بهاری تین نظر

په په کودی او بینه د خوش خوش د عردی خار دا

رفرک غریب پر مشتری نازل بیت و خاطر

کاری تر د آرم را که خفت بیت و پیف قلبی دا

مفهوم کو بو معلوم د دل زیور بدی دی صد عمل

بینی لباسک پر جمل هنکی کو سعی و جهه دا

لفظ و عبارت جامه به محبوب یعنی تجویه

لی خمل و حسنک زیدیه لور الحسنی زیدیه دا

قبت

من اقل مثاله شربوت ربوت زوران بزلفان دل

هرچی ته دی صورت پرست ویدی دریم بی فیده

پیس و خراب و زشت و عار ما او بختی تنه کار

ای قید لپه بی ندیره نارحبت خود ناسپنده دا

چاره هلین باری بیین نه دیرده یا طاری

صد جاری از کاری بیین کل وی دانا نا بجه

اقرا دا کرد کار لوگرا ادا و اختیار

بی بجه هر کلمه اراکش بون بشکو بجه

باغ آقینبی لولقی کورد قشت و زلفا سرخچ

هر دم هزار دل داکفی خال لو درای دانه دا

بجرا وجودی جوش هات نورک تترل بوصفا

هاتن تعین تیک صفا اشیا ن ظهور علمیه دا

امین

ظہور

اشیاء علمیوں کا ظہار اسہان فیضاً اسم نور

تقوم بستن بے قصور حکمی صفا تے سببہ دا

لو عالی تقویم بست ہر اسہکی فعلک خوہ خوت

حکمی تصرف دایدست ہر وی دملک وقبضہ دا

اعراض وغیر وجوہ ان واحدہ اصلی مصدران

تا تیر بخشی مظهران صد رنگ حرفے صیغہ دا

فیضاً حروفین عالیات بخشی سطورین سافلا

آیات و وصفین محکات ترتیب عشر و سورہ

کاتب گشاندن او حروف ہر طالعے لے بت و قوف

دی بین رد لصد آہ الوف سخط الوفی سادہ

اود سخطی کاتب حمد واحد لبر لوی احد

نقشک رشاندی بے عدد و جعد اجما شانہ دا

اسماء کمال راس کرن جی قوائیل راس کرن

بالا فواعل راس کرن ذی علتے صوریر دا

اسما مقابل بوند زوچ و لجامه زى بن فوج فوج
 بجر او جودى هاته مومج موبان دجرى لجه دا
 جوشش كوداد راي جود د آينيا اسى و دود
 جار لك تجلا و جود نورك تر نورى سچي و دا
 نورك تر نورى سچي فكر لجاظه و دى پي فكر و دا
 كتر اخوه فضل و مفتي كه هير و دى و قفل و مفتي
 حنك مته صوراند نور احيبه افراند
 عالم دكنى حيراند روح القدس جاينغه
 عرشى صفاتان بوجيا او شاهدى قدسه صفات
 په هات تعين نور و ذات سيوان د شوق و هاله
 حنا ز عشق و صوري غارت كرى حور و پرى
 هچي دكفى فكرى داماد عجز و چيره دا
 او صورت و مرات حسن ترى بوظهورايات حسن
 په بوجلا ذات حسن حسنه و دى سحر شمه دا

بهرنگ

سچ شیاخنے اوہ خورشید عالم پر توہ
گر بد نہ ورمہا ہونہ ورمشتی یازہن

ولدان و حورو و زپری شیپن محبوبن بوی
ہمیان و حُسنِ خاوری بوری و ان یک نہ

باری تر نور احمدی سوا صفاتین شرمدی
دائینہ ذاتے خوہ دی کشفانگہ لاتے خوہ دا

او بو قلم او بو عقل لوپے حد پشاد انقل
دریای علم او بو شغل تفصیل علمی جملہ دا

او بو دجلہ و ابطلہ میزان اسہی باطلہ
فیضاً حق او بوالا و لبطہ چشمی وجودی

یک بو الف رنگ نقطہ کر چند شکل دی لم زید
ہر دم پیائے صفت کر بلا بہ بالار تبہ دا

واحد ز نور ای دوی پیمانہ و جاما سری
می رہتی نے برفری ہم جام و ہم پیمانہ دا

عیب و مشاھد و وساک پیوستہ آپن لعل و ملک
 اوکاتبی الماس کلک او خام ہم سر رستہ دا
 نور اتجاہاتہ عرش سما ہی ہے بونہ نقش
 انوار چون حتی بفرش سماں ز ذات راسخہ
 کاتب قلم دیسا کر اند اسماء ز سماں صورتہ
 کرسی توری افرا ند جنات و خلد و سندرہ دا
 سرچشمیا فی برزخی قیصر احمد دانی رخ
 فیضی شہر پر د ابر رخ د اگرت وجہ جہ نورہ
 او برزخارنگ اینہ ہندی کو اشیا د اینہ
 وان تہ شمال پس اینہ ہے صورتہ عکبہ
 روج
 وصف و کمال تہ سبوح حرفین کتا با عقل و
 اسماء و فی پیہ بن وضوح لولح و کلک و خام
 او نسخیا عا اسم لوحک تفتین ز تک جسم
 د الحرف پیہ بن مرتسم حرفان شکل نور یہ دا

﴿﴾

اُولَاتِ حَسَنُ عَيْنٍ نُوْرُ صُوْرَتِ بَصُوْرَتِ تَيْنِ خَاوُرِ

اِنْسِ وِپَرِي وِلْدَانِ وِجُوْرُ بُرْنِيْنِ دِنَاذِكِ زَيْنَهٗ دَا

هَرِيْكَ زُوْفِيْضَا اِسْمِكِي تَيْنِ صُوْرَتَا طِلْسِكِي

لُوْمَعْنِيَا هَرِجَسِكِي پِرُو تُو بُوْرِكِ سَبَّحَهٗ دَا

دَا سَرُو تُو لِيْدِي بِيْمِ نَهْ زُوْمُ وِتْقَلِيْدِي بِيْمِ

مَعْنِي زُو حِيْدِي بِيْمِ دَلُّ اَقْ اَدَا پِي سَبَّحَهٗ دَا

مَعشُوْقُ وِعَاشِقُ هَرْدُوْلَاتِ مَجْرُوْبِيْكَ دِيْنِ صِفَاتِ

حِيْنَا كُو بُوِيْكَ اَلْتَقَاتِ بَعْضُكَ صِفَاتَانِ حِصَّةٗ دَا

اَوْ وُضِعَ حَرْفِي بُوَطْلِسْمِ لُو هَاتِ تَعِيْنِ شَخْصَاكِ اِسْمِ

سَرْدَا لِبَا سِي رُوْحِ وِجِيْمِ شِكْلَا اَحَادِي صُفُوْرَهٗ دَا

هَآيُ وِهَوَا سُبُوْجِيَا رَقْصِ وِسْمَا يَا قُدْسِيَا

تَشْبِيْهِ جُوْشَا صُوْفِيَا نِ فَرِيَادِ وِذِكْرِي لِهْجَهٗ دَا

وَصَطَايِ شَا خُصْرُفِ صَفِيْنِ بَا طِنِ دَعِيْبِيْدَا خِفْنِ

تَشْبِيْهِ بَرَقَا خَا طِفْنِ اَلْبَعِ وِچَرْنِي سَعَهٗ دَا

زَا زَا بَجَامَا بَادَهٗ يَارُتَيْتَهٗ نَا فَا حَلَقَهٗ
مَدَّ هَوْشِ جَامَا وَاوِي مَهْ شَاشِ وَكَلَا قَا نَغْمَهٗ دَا

زَا زَا بَجَامَا شَرْتِي خَفَّ تَيْتَهٗ نَا فَا حُجَبْتِي
هَوَّجِي كُو فَنَجَانَهٗ دَهٗ وِي جَانِ بِنْدَرُ وِصَدَهٗ
شَمْعَا وَا صَا هَرَكْتَهٗ سُو فَا شَمْعَا اَرَشَهٗ
مَهٗ دِي لَهٗ يَهٗ غَشْتَهٗ عَجَبِ رَنَكِ بَادَهٗ دَا

سَا اَهٗ عَجَبِ رَنَكِ بَادَهٗ پَهْتَهٗ مَعشُوقُ وَا عَايِي دَهٗ شَبْتِي مِهْتَهٗ
فَنَجَانِ بِنْدَرِ وَا وِرْ پَهْتَهٗ كَامَا دَهٗ لَهٗ بِي چَا رَهٗ دَا
اَشْيَا پِيَا يَهٗ وَا لِدِي نِي كِي كَرُ وَا وِصَلِ بَدْرِي نِي
هَمَّ مَصْدَرِي نِي هَمَّ مَوْرِي نِي وِي قَلْبِي اَقْرَشَهٗ دَا
اَقْرَشَهٗ دَا وِي قَلْبِي مِي هَا تَهٗ طَا سَا عَا لِي
جَامَا جِهَانِ بِي نِي دَا جِي بَا سَكَنْدَرِي اَيِي نِهٖ دَا
هَكْسِي رَحْمَتِي فَرُوشِ اَهْتَهٗ فَنَجَانِي نِي دِي بُو شِ
مَهٗ لُو دَا جَامَا هَا تَهٗ جَوْشِ فُوْرِي دَا نَا فَا كُوْرَهٗ دَا

۱۴

ساقی زردنکی بیلہ آفتہ چرخ غلغلہ
روحان بدوری سلسلہ کو قند و رقص حلقہ

محبوب بجا ما قرقنی جارك خوه نیشا ندا صیف
نابے پاوازی دنی چنکی بقانون نالہ دا

عینی طبیعت جسم کل بکفت ووی باغی دوکل
حسنہ کراندے جام مل عشق ووی ذی پنجه دا

برزخ ببرزخ بونه رانت لیک تبتی بکم وکانت
منزل بمنزل اهل کماست حرک و رچود حلقہ دا

افیت و دردانا خوه دراپساند روضا خوه سر
الما سر بجا احس و کم مہراست پراسعد دا

چوکان بالکان فلک فاک قائم سکانت
تشبہ کود ابرشکان ہرے قرار و سکنت دا

اوکا بلی بے عیب و نقض نہ چرخ ہر نوعک بشخص
ونگک خوه وی آنے برقص تے سبغہ و سیارہ دا

ہر نہ بقی جہد و لزی چرخین لد و رام کوی
بحر ادو عالم لی بزی وی اف حباب سرکشته

بحر ادو عالم لی زبد موجین حبابین هن چید
پیوسته تین جزرو مد سیوان لصر اند
اف خیفنا کوکب شمال کہ بدره مه کہ تی هلال
سی ده دوازده ماه و سال چرخک لدوری سبعة

من دل ز فہمی قاصد لے صورتہ چار بار کن

پے بوتمام اف دائرہ نقشک عجب کمر دندہ دا

یک یک ز تقویا قدیم آنے نسق حکمی حکیم

اقتیہ فی لوجی رقیم دہی عالمی شعلیہ دا

ہند پ کو خط و نقطہ نہ اوضاع و اشخالن ہنہ

ہر یک بمقدارک خوہ نہ خطنا تصور ری ندا

مقدار شکل ہندسی کم زیدہ وہمیان حسہ

یک نقطیک پے نا حسی حتی بیطی سفلہ دا

۱۱

هَرْصَفْ دُنَاقُ وَاِنْ مَشَعْلَانِ قَطْعَا مَسَافِرُ وَمَرْحَلَانِ
 سَرَابْرُوجُ وَمَنْزِلَانِ رَسْمَا سُلُوكَا جَادِهْ دَا
 اَوِيكْ بِيكْ خَا لَمَزُنْ پَهْ حِكْمَتَكْ حَا زَيْنِ
 وَاِنْ سِرِّكْ حَا زَيْنِ اَقْ رُقْصْ بَهْ مَسْتَانِ دَا
 مَسْتَانِ كُو فَنْدِي تِكْنِ رُقْصِي لِدُو رَفْنَدِي تِكْنِ
 مَسْتَا شَكْرُ خَنْدِي تِكْنِ لَعْلَانِ لِكُو هَرْخَنْدِهْ
 تَهْ بَادِ چَرُ خَا لُو لَبَانِ تَدُو پَرِسِي رَا كُو كَبَانِ
 دَسِپِي دَهْ رُو زُو شَبَانِ اِحْسَانِ وَا لُطْفُ وَا شَفَقُ
 صُورْتِ بَصُورْتِ حَقِّ كَشَانْدُو چِي هِيُو لَانَقِشَانْدِ
 دِي رَا قُ زُو نُو رِي لَهْ رِشَانْدِ تَقْوِيْمِ شَكْلِ وَا خَا زِ دَا
 كَاتِبِ دِ چَرُ خِي جَدُو لَهْ خُوشِ نَقِشِكْ اَقِيْتِ دُو لَهْ
 كِرْخَا شِيَا هَفْتِ هِيَكْ نَاقِ حَلِيَا تَهْ خَمْسَهْ دَا
 دَا اَيْنِ دِي پَرِ كَارَانِ اَصْلِ بَسْتَنْ مُقَابِلِ دَهْ فِصْلِ
 شِي كُو اِدِ دَا تَرُو بُو وِصْلِ بَرَنْخِ بِي رَنْخِ حَقِّ دَا

چارُ عَصْرُونَ چارُ طَبَعَتَيْنِ اَرَاوْ بِمِيزَانُ قَيْكِ كَتْنُ
دِ فِضْنِ نَوْعِي لَيْكِ كَتْنِ وَاَنْ صُوْرَةً شَخْصِيَّةً ۱

حَتَّى بِمِيزَانِ چَارِ اَصْلُ قَيْكِ اَنْبَنُ جَمْعُ وَفِضْلُ
جِسْمَانِ دِهْقَانِ اَرَنْ نَصْلُ بَارُو دِيكَ اَرَجْهَ ۱

چارُ اَهْمَاتَيْنِ سَيِّبَاتٍ لَوْ بِي قَوَارِنِ بِي ثَبَاتٍ
يَكْ عَشْقٍ وَمَيْلٍ وَالتَّغَاتُ دِ اَقْ تَا زِدِي رَهْمَنَ ۱

هِنِ سَفَلَوِي بَارِي تَكْنِ هِنِ مَيْلِ اَثْوَارِي تَكْنِ
خَوْشِ رَقْصِ وَشَهَبَايِي تَكْنِ كَيْفَا مِيَا كَلَكُونَه ۱

هَرَّهِيَّاتُ وَهَرَجِسْ كِي هَرَنْوَعِ وَفَرْدِ وَقِسْمِ كِي

رَوْحِ وَيِ بَدَسْتِي سَمِي كِي مَاءِ دِ قَبْضِ وَبِنَجْهَ ۱

كَلَابِ بَدَسْتِي وَاِهْبَهَ يَارِبِ چِهَ دَنَكِ بِي جَانِيَه

يَا نِ خَافِضَهَ يَا نِ نَاصِبِيَا رَفْعَهَ وَاِيَا نِ جَرْمَه ۱

اَوْجُومَهَ دَانِيَهَ مَرْكَزَانِ اِي دَلْتَرِ بَرَشُوقِ وَلِزَانِ

حِكْمَتِ بَقَانُوْنِيَهَ بَرَانِ حَقِّ اَهْلِ حَقِّ اَقْ فِرْقَه ۱

دَرْوَا

دَمِ الْجُؤْمِ وَهِيَ عَقْلِي جَرَّدَ نَارَ تَيْ
بے نور و علمی وحدتے داماد شک و شبہ

فِيَاضِ عَلِيٍّ مِنْ لَدُنْ يَئِي تَجْرًا كَانِ كُنْ
کف کف با ستادی سخن هر کو هر که ناسفته

فِيَا عَلَوِيٍّ فَلَسْفِي بِرِ كَيْتَشِ لَوْ سَرَّ وَخَفَهُ
مِنْ دِي دِي جَانِكْ تَرْقِفَهُ فَنَجَانِ بِي جَانِ مِنْ جُرْعَهُ

هَرْنَه رَسَلِكِي كَا خَكِنِ دَوْرًا سَتَا خَكِنِ
لے داری اوڑی شاخ کن فے طرحی انسان سپو

انسان برو عالم درخت سلطان تخلصوت هات تخت

پے زینین اقبال و بخت دولت تر بالاطال

سلطان بالاهات خوار لاهوت تر ناسوت قشار

پیوسته بون نقطه ومدار دورا عروجی لونه دا

دوری کساندیک طرف محبوب در فجا ناصدق

عشاق دیتن صف بصف درد اینا سیال

ساقی کو دامن افسانہ فیضاً میاں لکھو نصاف
زائل گریں شبہ و خلاف علمک زبیرے رقعہ دا

علمک نما دل پے موج قلبے دعوت گت عروج
دی طی بکت چرخے بروج شہ پیر لدا رسیدر دا

دولاب چرخانہ فلک پیش دست کرسی وک ہلاک
سرکشتہ ہائیم تیت فلک لدر نقطیا موہومہ دا

احسن زفی صنعی رفیع اشکال و اوضاع عن تیغ
تین او پیوری وک بقیع بے عیب و نقص و

احسن زفی نظماً لطیف چند ان سبک ورنہ خفیف
محبوب بدستی خوی شریف نقشبندی مہر و سیکہ دا

هذا ديوان رئيس الشعراء شيخ احمد الجزري رحمه الله

احمد
الح

اسمى تيه مكتوب وديوان قدم دا
حرفك قلمي علم بتقوم رقم دا

اشكال وخطن دائرة نقطه عشقن

اق نقش ومثالن وخيالات عدم دا

ميرم مطلع شمس احد اينييه صفت ك

لامع زعرب برق انفجار عجم دا

دا شاهد اسما بحمي وجه بناسن

يك مت صد كر بيكي نقش صنم دا

يك كوت بزلفي ويكي خال نماه

ايني بسكندر وهم جام بچم دا

ارواحِ مَقْدَسِ شَبِّ قَدْرَاتِهِ تَجَوَّزُنْ
 نُورَاتِيهِ مِصْبَاحِ دِقْدِيلِ حَرَمِ دَا
 دَاوَقْتُ لِقَاءَ تَبَهُّحِي بَيْنِ دِبْقَانِي
 مِنْ نَعْدِ دِلِ وَجَانِ دَفْنَانِي بِسَلْمِ دَا
 ياقوتِ فَرُوشَانِ تِكْفِ الْمَاسِ شِكْسْتَنْ
 اَوْصَفُهُ الْمَاسُ كُنُقَاشِ قَلَمِ دَا
 ياربِ رُجَبِ رِوَلِبِ بَنَانِي تَوَكَّشَايْمِ
 سُبْحَانَكَ لَنْ نُخْصِي فِي شَأْنِكَ حَمْدَا
 مِثَّتْ رُخْدَانِي كُوْبَعِيدِي خَوْمَلَانِي
 اَكْبِيرُ غَمِي عَشْقَانِي دِيَارِ وَدِرْزَمِ دَا

۱۰

مَشَاطُ حُسْنِ اَزَلِ چَنكَالِ زُلْفِي تَابِ دَا
 دَا عَشْقِ هَلْبِي بِيَلِ بِيَلِ قَلْبِي مَهْ زِي كُلابِ دَا

حسنا

حسنا حبيب و لطف يا زائفة دل عشقا عذار
 لو سلب کر ذی اختیار وی حنہ آقا ایجاب دا
 من دی سحر زلفت مت ہاتن سما احرام بست
 چون سجد یا خالی بقیت لو حاجیا محراب دا
 مسکی رشاندی از دیم وان تقطیان هن بونہ کیم
 لخطر ریجانہ لیم کتاب ژ نو اعراب دا
 نازک قد انورین بشر او مایہ من نقشہ بصر
 دنیا خیال سحر باق دیدہ بے خواب دا
 روح و روانہ من حیب دپسا بتلیسا ستم
 رنجیدہ کر مسکین غریب ترکا دلہ احباب
 وان دست وزند و ساعدانی دی شیخ وزاھدان
 مستہ بچشی شاھدان وی نیر کر اسپر اب دا
 او تلیس نازک رقیق پڑد امہ فجانا عقیق
 لے اباد یا نورین رقیق مت بمن وھاب دا

داخف بتن بزادری می ریخته شهکاسا سوری
 منت کو ایرودیم دُری دیاشرا باباب دا
 می هاته فچا ناصدق که ذی قحوت ایدی بچف
 ساته پچنک ونای ودف فرور یا مهتاب دا
 عیده وحیبه ندره له باندی بقربان کت ملی
 یارب بیسیم روز هله سکیکن ددست قصابا

شیخ احمد

مغ بچین می فروش از سحوی تین سما
 باره خوران نوشته نوشمانه لدوری جما
 هن کل بوغبیرن هن دیشین استون
 هن زرین دازین مثل سهیل السما
 هن زرین پرسون سرپرین دیم ورن
 بن کو دچرخه وه دپیت صبر و قرارم نما

۲۴

در شکر خیزد باغبانان
 در شکر خیزد باغبانان

یا رُکُودِینِ اُمِّ کَدَّ اَدستِ بَدستِ مَدَّ
 اُمِّ بَسْمائِ بِرینِ رقصِ و سَمائِ و مَما

کَوْتَمَه دُرْدانَه اُمُّ رَتَه و تَوْتَمِی

لَوْ حَقِیقَتِ یَکینِ مَسْئَلَه سَبَّ مَما

دائِمه بَدستِ سَوی جامِ زردنکی دُری
 جَدبَه کَها دَل کُومِنِ جامِ سَتاندَری هَما

باده مَد نوشی ز دَستِ چُومِ ز خُوه و مَما مَسْت

قَطَن به بَجری کَها بَجری بَعینِ خُوه مَما

کُوشِ بَعایِ مَدَه تَرَکِ مَدائِ مَدَه

اَکْثَرُهُم فِی عَمَّا اَغْلِبُهُم فِی ظَلَمَا

حَرْفِ تَرِیکِ بُونَه فَصْلِ کَرِیْبِی و انِ بَاصِلِ

حَرْفِ دِپِنِ یَکِ حَطْکِ حَطْکُ کُومِنِ نَقْطِ مَما

و حَدَّتِ مُطْلَقِ مَلانُورَه دِ قَلبانِ جَلا

ذُورِ دِ مَسْئَلَه اَهْلِ دِلانِ سَبَّ مَما

شیخ احمد الجزری

چین چین کون زلفیسیا کسک اطلسا دیبا قبا

ایدی نشان این خویا یتکل کون لارم صبا

من دی صباد اے سحر ما وای بدری کوردوگر

قوس و قوح ڈی هاته در نیشان بولغان رابنا

اپرو زمه لبد راتمام عنبر نشان بن صد سلام

ای هددهدی شیرین کلام اهلا وسهلا مرحبا

من دلبرک وک در هیه محبوب شیرین سر

حسن و جمالک پر هیه بلقیس صفت مسکن سبنا

مه دے بیتریا دلبری بی تو لاسلو با بری

کفش بے تو زنجری خفچی ویتشیه با

سوخ و شپالای پرست و ظالم اھشیاروست

تے نام خفدی قدست فی طیبھانثر النبا

بیمه

بیزه شترینا سُرپری دُر دایا اژشتری
کان عهد و پیمانای بری بی فایده چون تشینه

نَشکد ایسے دست و زَنَد زانم بجای نام خوند
لیشان تبسم کر ز قند ماسنت کفانے پر با
دلبر مجال نامہ دی ناسے کونیشا نامہ دی
نُونک مُخالف تے ندی هل قلبها بخوی صبا

قاصد بمقصود امه ها پر زردہ و امر بر آ
نیشان ہنارن ہم خلالت شہزاد یا مملکون قبا
اپرو مجال وی ہات و وخت دیسان جون بوین درخت
اولامعادائے ز تخت ماکان برقا خلبا

سوار وان ز زین ورق چیک مے دین صد نسق
یا قوتها یحکی الشفق یجوی عقود الوجبا

دلبرشکینا شکرک فقلت یا روجمتا
 کو من ختے خاطر هبت من کو چم از یا هتا
 زلفان تو بس چین چین بکہ مسکین مقالین ^{بکہ}
 پیشکیش یک زلفیت تر بن ملکی ختن تخر ختا
 دل بند داما زلفکی کفتی کند الفکی
 هل فی دید المفتون سے او کیف یضع یافتا
 زلفیت بت و شیرین لبان دھری نہ شبت عقربان
 من زبک پر کره ابروتی کرتن دوتا
 نسبت پری زیبا یہ او وک نیر کو اکتایه او
 یا من رای خلی فهل یشبہ بشی قامتا
 مہ زنجیا یاز زینتی بے پرس ملی دستکی ختے
 وما جنت حنیة القت علی جنایتنا

نہاری

ولہ

بناری فرقتی صوم زفرتم سرخ پید ا

خدا کی غفلتے تم زبیر لای لیدا

خدا کا فرقتی رعہ دے او غفلتے لے دت

د بیڑم از جیل بیتن بکرت دی دکاتے دا

پھی نوت ندی ہجران نے داغ وی لسنہ

ژبری ضرب د ہجران و فراتے روح و جا کے دا

ژ ضرب داغ و بے دردی میر سن محتاشق

چرا بن بے خبر ژانا دے داغ و کسرتیدا

کسی محبت دے فرقت خوار جا میاشق

کری وان تے بحالی من دے ہجران و زجریدا

پدا ما محبتی بندم خدا کا فرقتی دل نہت

شے مرغی کو نیم بسیل تہف و ریم د خونیدا

بروسکا باطن د اہل د پستی سینہ وی و ربو

کو دی بیتن چہ حاد دل د ناق نار و د پستے دا

ژالقی شبهتی زلفی مدام لوبی قرارم از
کو جان من عزیزایرو و که دل چو الفیدا

ژ محبوب دور کرم چرخ فلک وی پر هلاقیتم
نوازم دی لکودت نزدی دوران و چرخ

چی بے خطا کستم بد ز با فوئی آخر
ژوی دوری دزان کویار او تیر چرخ

کلودیا ببینم از چو ایا و صلتی هلیت
بصورت شب پروان لبروی شوق و نوریدا

بدری کو کبا صبحی لشرق زهن طالع بت
زحل دور بیت لشنس برجا و ندایت و غریبیدا

ژ قدس زهن پیدایت ژ سندس مستری
سپید دت شرایه شفق دت قامتی پیدا

ژ شرقی ابروان بنیت هلال دیسا ژ قوسینان
ژ خاور بیته در خورشید ظلام و در نوریدا

ژ در دان

بوردان زینین گلشن دچند لایب شکفتن
 بقشرو چچکان قیگر اشقودایک درونی
 سحرک عند لامستن زبیهنا ورد و بشکوزان
 شے توتاک و کوسینان دنا این ام و فرقیدا
 لعلی استاخو نیرسی قطحیی جارك
 کلونا اینه بیرى ام تپی نچیر وراقیدا
 دزام شسوارکی غزالک وی دفتراکه
 بجائے صید از بوما دفتراک و دبندیدا
 چه حد صیدن هزار جان دفتراک حاجی
 کوصد جشید و گے خسرو غلامن سروریدا
 دده سالان ملازم مام و یاری روند الجارک
 واکونه یازا کردودت بس جارك دساییدا
 دلوز کینه ز شابه کوسلطان مده دی بیتن
 ز ز باوردگه پیغامی سحر مز کین بر مز پے دا

شکرینا هیامن هات لبعقوب دید روشن بون
 پویا یوسف مصری لکنغانه بصری دا
 نیم سبیل و سیف اسحر در احبس و زندان
 قیوقلامه ی منته زرنکهنی ز قفل دا
 فراقاشف باخر چوسپید کفتش بودیا
 مریخانسل قابو خویا بود و ژر در شرف دا
 دچرخ و کنجوم دیم در سماها تن قرانا
 هیقبا بدربو اوسر پری زدی در قعی دا
 زوادی ایمناد لبریزام انگشتک ظهار کم کرد
 کو خوش انوار و برقن وی تجلابون و طوری دا
 قرانا زهن من دی در عقد اشترایا یی
 ژ پرویان و بیژم عکسه هیز کفتی دجا دا
 حییه عزم صحبت کرد و جامان لو شراب آنی
 دلمن وی دو صیادان ژ بریان را پری و پدا

دندان

ز شخا بروی سازه و بد رک نه مقابل هات^{دی}
 هلاتن صد هلال ابرو اشارت نه عکسی دا
 بتولین آستانه خوی خوندم میر بد رکاه
 بچه چاه حبیب دپتم شکر آق شفقه مولیدا
 بزهری خوی شریف خوندم ز خدمتکار دپینی
 ته پر جور و جفا دینه دسلوکه وسعی جهیدا
 بچین وردان ز گلزاران کواغیادان بدست خارن
 ز مخصوصان درکاه و عا من او در هجریدا
 بتشریف خواه از دپتم ز لطف بنده نشان کرد
 خلالت و شفقه و دلدادن شکر خوانین کواخوی
 مه حادرسجد یا شکری لوی عردی مقدس بر
 بمژگان خود رسختن آنه مال مردی دا
 آیا بنیاهیا چاقان بت و عتر اولانته نه
 تو پیشی سجد امین سحرگاهان دخلویدا

لبالعلمیہ معلومہ ژژینی من تو مقصودی
 فدک خانم مددی جا بابت دقسطا وصل و دیدن
 بخناخوی اهل کئے بر ستم هیتا دینے
 نجوم و کوکب و لامع ژبالا تین بیژنید
 بجالین وژد و سریان ژقدرت خط کشاندی
 پتر جانیز کون رخصت سحر کاہان نسیم لید
 کو تو لے آستاد و زنگی ایدی ژور کاہ
 ژباخوی ژر جو ناکین د باہ لطف و رحیمی
 د باری فوقی زانے و کارم از تحمل کم
 بناری کوہ قندلیم بلا قیلیم و عشق ودا
 دھی دردی من فرقت جکو صوت آتشی د اول
 جھی صبری نما چندان فوج مز دی د صبییدا
 ملائے قامتیک تا قیامت مز بمفقان دی
 فواته دوسیا بن ماژنہ جانے شیرین جی دا

کون

وَلَد
سِرِّ لَفَاتِ بِكَلَابِ دُعَا
هَاتِ دَسْتِ مَه بِجَلَابِ دُعَا

صَوْنِ وَخَلَوْتِ نَشِيْنِ دَسْجُوْدِ
هَرْدُوْبُرْهِيْنِ تَنْهْ مَحْرَابِ دُعَا

عَرَضِ كِي دِي بَكْرَمِ صَوْرَتِ حَالِ
كُو تُوْبِي قَبْلَهْ اَرَبَابِ دُعَا

زُدْعَا تِي قَدْحَكِ دَر دَسْتِهْ
هَر سَكْرَمَتِ مِي نَابِ دُعَا

كُلِّ اِقْبَالِ زُكَلْذَارِ قَبُوْلِ
مَه چِي بُوْدِ شَكْرِ خَوَابِ دُعَا

هَرْدُوْبُرْهِيْنِ تَهْ زَا اِخْلَاصِ وَبَقِيْنِ
مَه دِي سَجْدِيَهْ اَدَابِ دُعَا

زُدِلَاكْ صَافِ پِيْنِيْنِ مَحْرَابِ
سَجْدِيَكِ لَازِمَهْ دَر بَابِ دُعَا

مه بدل عروت و ثقایر دست

ژنایا ته سوالقاب دُعا

ژ ازل یك جھتی دایه بیل

هرمه اخلص ژ اسباب دُعا

۱۰

بِه الحمد مه ددست جامه لبالب

ژ لپی نوش پیایه ددله الهام لبالب

دریا وان خط و خالان کوز حرفن قلین

مه ژ فیضایته مستان روان جمله لبالب

مت شه کاس یاجاز بی روح و ذات

کوه لذت عشق چه نسق مایه لبالب

نوکامت ژ بالا چمناسنبل و کلتم

قدحک تاز بدستی خوتته دامه لبالب

دحدرت

وحدتِ صرفِ مه عشرتِ چہ کسیر وجود
 اُم لبالب چہ لبالب بخوم ہم جامہ لبالب
 شمع پروانہ بذاتِ خود زحمتہ دردن
 آتشِ صرفِ ز عشقانه نفوسا لبالب
 قد حک بادہ ز عشقہ دازل دام حکیم
 زد و نوشین عیایہ بخوم جامہ لبالب
 جارکے کویت نشانیہ ملائے و زہ بائے
 مہ زخونہ دل و جان و دهن و کام لبالب
 تہ دزانم تہ دینیم کو توئے نور وجودی
 اللہ اللہ زچہ نور تہ سرا پامہ لبالب
 ز عنایت نظر اخاصہ کو هر صبح و بیتک
 قد حک آجیاتینہ دشعرا مہ لبالب

دست

دست قدرت کو ہلا قیت زباناتہ نقاب
 لہجہ الجبروتہ مہ نمان پرده حجاب
 لعلین تے تر و نازک کو سحر کورت خناب
 دیا باریق دینسان ز حسد صوت کلاب
 عین کا فور یہ مشرب مہ ز حسنائیہ صفا
 لو ز عشقاتہ در دلہ امہ فبوعلم عباب
 مہ ز سر چشمہ می تے قدحک صافخوار
 ناکی لذت زوقامہ بصد جہ کتاب
 لو در چنکین مہ دف و نئے کو در عشقاتہ بسازن
 مہ بیبواناتہ در خونین دف و قانون و رباب
 قہویا تلخ و کل زہرہ لاهل بدری
 مہ ز دستی تہ مبارک شکر آمین خوشاب
 قلزم عشق ز باخو مخالف دہکی
 نہ ہمایاتہ عجاجی مہ لسرہ شتہ غرب

سج

سحری خضر عنایت کو پرین چستہ دل
لجھا ز مہ نظر داکو جھان عین سرا

بجبا بائیہ مغرور و سرکشہ ملا
باقین کفتیہ وی بے دمہ سرکشہ جبا

دی مہ ہدھد ثبایت و نرائین چیہ حال

کو لحالے مہ غریبان نہ سوال و نہ جواب

ہر دو برہین تنہ سحر ابچہ ایمان و چکر کفر

بوڑ و نا بود کو یک بن چہ ثواب و چہ عقاب

و بے پردہ خویشاں نشادہ سحر

لے ز خونہ بکہ پرہیز شہیدان چہ

و ۱
شہ بقصد اکستامین رم ہر اندین کو

دامہ چشہ قہر و خشے رم لیدلہ اکو ادب

کشتین دیدار و دینی گر چه هر روز دہ صدن
 هر صبه دیسان ز نو آینه بر گری جلب
 دی ز چرخ پنجمین بیت و منزل کت مریخ
 مثل شمس سیف اگر بشکنت او تیغ عزب
 هر مجالا او رجنکے بیت ورت ہر جا رکے
 راست و چپ دی بیختن صد صد بزر اقا قصب
 رستم و جمشید و خالد حمزایان شیوی علی
 افرین یا سہ سوار ی ترک و رم بازی عرب
 پے لتوے آستان دایچ بوان لعلان کری
 در کھی فتی قبو دیسان لہما جوران عجب
 بندہ صادق سحر اماخ رش تو زین خیر کر
 من بقولے در زمان دست داخذ تکا بے سبب
 لشکر تھر و غمان وی چون حسار دل بکن
 کعبہ بیت الحرای را بنور ت بے وجب

سختی

سُفْتَيْنِ پَر لَهْل و مَر جَان مَن بِمَر كَان هَتَا
دیده روشن بون بدینا دیم در ^{عَبَب} اسیمین

ای بخضریراد فیتن اب حیوان بت نصیب
دی دسی و طلب یکسان لبال بن رود
خدا متاپیری معنا دی کت کسی مقصودی
دیشته و جاما زجاجی ای دته دی رت حطب
جور هندی دبی کشت هر کسی طاوس دته
کوهر و در ایتیم بے ترک سونا بے طلب
غفلتی او کتھے شیر دست بدت هاتن چکو
کو غنیمت یا ملی مسکین ملی کر کر کرب

من دد ل کوان هزارن داغ و کی بر بے حساب
مختاوردین بخارن وی دد لدا صد نشاب

صدِ تَبَابِنِ مِنْ دِلِ اِيروژ خارينِ صُورِ گلانِ
 يک بيک پيکان چخه بون چون دِ جرگيد اُگلانِ
 پير بوان جرحا خوش بوم لو کووي در مانا دگر
 شربت و اقا حيا ت شکر و قند و گلانِ
 کرد و صد پيکان دنيقا دل بوان دي خوش بوا
 هر دما گوکب بد پينا نجم و پروين ب حجاب
 زهن و عقدي ثريا کتفه بون او د شرق
 سايبا بجي مده دانه مال سر پرده و نقاب
 و از گون دوری نماين چرخ و بان لولبان
 کوجان سيرا مخالف کردت و تیکل کرحسب
 قيد کتن شهر و دخل ايرود بوجا عقرب
 سيف چودستي ريخي ملک لاکر خراب
 لو تنزل کوميني نوب چود و راز حل
 چو طرف مهر اسپهري نيزه اوردان عدا

و

لَوِشْتَرِ بَرَجَانِ عَطَارِدْ زِ افْتَابِ دَوْرِبُو
لِ رَحْلِ لَوِشْتَرِي اَيْتِه چَرخِي اِنْقِلَابِ

شَوخِي نِظْمِ بَجُومَانِ هِيْتَا چَرخِي بَرِجِ
لَوِ لَوْضَعِكِ دَرِ نِيْنِ اَوْ مَاهِ وَ زَهْرِهِ وَ افْتَابِ
زَهْرُ جَنكِ وَ سَوَاشِ اَفْدِي زِ چَنَكِ اَيْتِه چَنَكِ
خُوشِ لِپِه قَانُونِ نِي وَ يِ كُوتِ قَانُونِ رِ بَابِ

مَنْقَلَبِ دِيْنِ مَنَازِلِ قَاژِ اَوْ سِيْرِي تِكْنِ
يَكْ بِيَكِ خُونِ رِي دِي بَارِدِ اَنْشِ وِلْعِ وَ شِهَابِ

از دِيْمِ اَخِرِ زَمَانِه دِي قِيَامَتِ رَابِتِي
لُوشْتِ طَارِي كَشَانْدِ وِرِي نِهْتِ اَسُودِ غُورِبِ

خُوشِ لِيْنِ عَالَمِ سِيَهْمَا سِيْرِي كُوكِبِ قَطْمَانِ
از رُزْه رُوژِي دِ جِطْرَانِ اَخِرِي زُوكْرِ شَتَابِ

اَفْ نِه اَوَاقِلِمِه كُو يَاشِرُو كُوكِبِ تِيْنِ بِيَرُو
از اَوِي عَرْدِي دِي بِيْمِ يَا كُو لِه اَوْمَاهَتَابِ

چن طيارك هرمدی و رُبُودِ مین و نَدَا كُوم
 دامه بَرِیج و كلابان از فراندم و لك عَقَا
 سَفَلوی اینام و اقیتم زمینی ظَلَمَتِ
 ای كَلو هشیارم از باخونز دِستی خواب
 دِپوملَعون مَنافق ای خدی رُورِش كُوی
 ماییا اهل كَشینن عاقبت چی بت صلاب
 اهرَمَن تَقِیلم دالو اَبِیضی دَسْت تَهَبُو
 پُر دُ تَقِیلم و رَا تَهَات بُو چُو بُو خَطَا
 سُر سِری عِلت تَوَا تَه سِجِی دِی اَبِیض بَكْت
 پَر غَلط اَر زان مَدی دَر حَو خَو اَو عَا جَنَا
 اِه اَيَا مین و صَادَه كو خُوش بُو رِین و چُون
 اَو شَر اَبِیض و نَوشی مَالِ پِش مین و لَك سُرَا
 شَر تَاشِیرین لَبان زَهرا هَل اهل بُو دِنَاق
 لُوبناری حَسونَه اَخِر مین دِل كِر كَبَاب

عدهدا

هددك خوش طبع من ايرود في هر ك نسيم

داقبال دلهنارا اينيا دپا جواب

عرض حامين بکوتاه يمينوا في ادب

استان بگرازيارت چتر و سيوان و ^{طنان}

داد چاقان من قاپنا هر و ك داز توتيا

ياحيي في نهائ باينياوي او تراب

هر كس در ايه دجتي جاز ك مسند ريك

خير حقيقي حج دد پري بلكو پيترا او ثواب

وعده ده دادې شهيدكم از بشيري خوي شريف

مانجه اير و پشيمان او زتد بيرا صواب

شرح حامين ملا نابت لبياضي في تمام

19 في سوادى كچه هردم زبي بون صد انتجاب

لوسر جولان دوت باصبار است و چپ

سوسن و سنبل بمتري تين سمارت و چپ

دازمخرا بادونونان سجده بت سودجگر
دل بینان ماه نوآبرو نماے دست وچپ

دل دزلفا سلسلین بوفرد داخالسیا

شہپیری زلف زبالو وال دے دست وچپ

عالمی ویران دکن زلفن زرنکی عنبری

چرخ وپڑوازی ددن جادک لبائے رشت

خجر و شیروی دبارن هر و کے برق و برو سٹک

مصیان لامع زالماسان ددائے رشت وچپ

طبرک و عقد و شراب نترک و بلاء و وردق

هر بلوزہ و جزیبین یا قوت دطارت وچپ

یشکون بندا کرسیا زرنکی کو کبان

برق و پیر تران زخورشیدی فدائے رشت وچپ

کوکب و قوس و قرح لولو و بند و حیدری

تین طواف زلف و خالین دلربائے رشت وچپ

۱۰۰

دلِ دِخُونَتِ خَطِّ وَاخَالِيْنِ دِيْمِ وَايَلِيْنِ تَرُوْرُ
 هَرُ بَقَاوُنْ مَرْدِيَا عِيْسِي زَنَانِ رَاسْتِ چَوِي
 زَنَكِيَانِ تُوْشَنِ قُبَسْتَنِ پِيْشِ بَرُجُو قَا جَشِ
 دَا بَرَسْتَنِ يَكِ بِيَكِ چَوْنِ بَرُ لَوَانِ رَاسْتِ چَوِي
 چُنْكَه چُنْكَا بَشْكُوَانِ اَوَا زُو دَنَكِي زَرُكُوَانِ
 صَدْمَلَانِكِ كُوْمِ دِدَنِ بَرُوِي لَوَانِ رَاسْتِ چَوِي
 اُوْرُ عَشْقَاوِي دِنَالِنِ بَارِنِ وَا بَلَاكِ وُوْرُقِ
 جَدْبِيَا دِلِيْنِ زَرْمَزَاوَانِ كَهَانِ رَاسْتِ چَوِي
 زَهْرَهْ وِعَقْدِ وُثْرِيَاوِي دِيْشْرَةِ كَسْتَفِيْنِ
 لَيْلَةِ الْقَدْرِي زَمْخَرِبِ پَرْدِهْ دَا لِي رَاسْتِ چَوِي
 زَهْرَهْ رَنَكِي مَاهِ خُوْرَشِيْدِكِ زَبَالَاوِي نِمَا
 لِي دُو كُو كَبِ چُوْنِهْ فَيْرِ اسْتِوَانِ رَاسْتِ چَوِي
 بِيْتِهْ اَيُوَانِ زَخْلُوِي قُدْسِيَا حُوْرِي سِرْسْتِ
 صَدَهْ زَارَانِ رُوْحِ قُدْسِي تِيْنِ لَقَا رَاسْتِ چَوِي

ماملایمہ ذلی لصل اف حیوان بت نصیب
 قدسیان را کوشه دست دعا دست و جب
 اول کو یار دامه یک ذریک اشارت
 قسمت مه خروجامه ذدفتر اعنایت
 حسن و جمال جانان نامے رتن تو پایان
 هرچی بت بدایت اصلاحین نہایت
 فیضا علوم حکمت جا ما صدف کو کیرا
 مه زردت مچیان دیت به مصحف و بہ ^{آیت}
 عارف حق نوشی ز دست می فروشی
 غائب بوڑھوشی پیدا نگر ولایت
 گناہ زهد و طاعت ہذا کرت حرمت
 کی پوی لری بت دق بکت رعایت
 عشق زہر دوجا فان اول ددل اثر کو
 بے ذرہ ذرہ اخروتن دیکو سزایت
 زہا

شاکی السلاج مردم بکشتنا بے تے
کا زندی از زکے کم زکے بکم شکایت

جاما بدست شاهد زکے زرد دل دشوتن
پیری مخان وه ده تی رندان دیکر رویت

اطوار عشق و مسته اسرار بت پستی

تقریر صدر روایت ناکت بوی کھایت

لِطَبِّئِ قَلْبِي عَيْنَ الْيَقِينِ دَجَّحَتْ

عَيْنَ الْعِيَانِ دَقِيقَتِنِ كَأَنَّ مِنْ دَرِيَّتِ

میری و بادشاه موئیک لینک ملانے

نادم بملک عالم یک ذریکے عنایت

و 1

کس بیداری کو پیریت گلہ و دادرچکت

تہ نبت دادرسگ بیهدا فریاد چکت

بے شرنی نکمت دست کوروستم بت

دی بیازوی ملان شہت فرها چکت

فاعلک لایمہ ذافعل واثر پیدایت
 کو تو حہدایت کو رہ حہدایت
 ممکنک دی ہمتن ذاکو طلب حالک
 صید و نیچیر نیت تولی صیاد چکت
 ہر کل و سنک دین زپر بتدبیر حکیم
 قابلیت کو نیت حکمت اوستاد چکت
 خان بکوہر چکت کوہر اکو پاک نیت
 کو بصیرت تہ نیت سپرت اجداد چکت
 زپر و زپر دگر نجلب قلوبان حاشا
 حسن و سردایت نیت قامت میاد چکت
 عاشق مت بعشق نیت حاجت بمی
 واردی وارد احوال باوراد چکت
 تہ عرض فی کتبا یک ولیک مرشدیت
 سالی طالب رشاد بعداد چکت

محمد

جهد و سعی و طلبی بے اثر کِ صافی نین

تو بھی پرده نشین چاکر و تو ادچکت

چہ اثر دی لبری خان بکتِ قطرِ اٹ

قلمی مابدوسی قطرِ زہادچکت

دی زحق جازیبیک دل بکوت ورنہ ملا

راز لکر تو ہدایت بنتِ ارشادچکت

محبوب دد لہ امہ بہ اقر از چہ حاجت

عنا بخوا بی تن فرو پرو از چہ حاجت

نے دور جسیبہ بفریاد و فغان کین

وی کہ لظی پرا دلہ آواز چہ حاجت

کو سخته مراد اخو زرنہ طلب لہ اپرو

من کو تو کرمی ژرتہ دانخواز چہ حاجت

من مال رفیقن غم و طحلینہ مصنا

زیاد انپین مہ بدسا زچہ حاجت

دلان و نوازش چنه دشنام بسن
پرورد جا حرمت و اعزاز چه حجت

صحت بد فو نای حبیبی مه نقیبتن

فریاد و قفا امه بسن ساز چه حجت

را زامه چه حجت تو ز غماز بران

اشکن مه بسن دیدم عمار چه حجت

هر لحظه چه حاجت تو بنا زان بگری من

جانا ز خون قربان ته بم ناز چه حجت

تا چند بھجر اخو تو ز تجرہ اپنے

زیر کا رخو خالص حکم و کار چه حجت 10

قلبی نہ شبہ زیر ذریضاتہ جلال کورت

مار و سید و صفر صفت زنگ صد کورت

تشیہ حسد دلہہ دنیقا تش عشق

تے قلب حقیقت بیت الیہر ہا کورت

سک

سالك كيه ها بحقيقت زجاری
صورت نشاسے و بمعنی ته فنا کرت

تنها نرین لایح حسنا ته شفقدا
عالم بچو وی حسن و جمال د خوه داکرت

تیخون چه د دستی توزه دولت و اقبال
هرچی تو بوی رام د تور اخوه ها کرت

جانمه خوه کردانه و دل دام قدا
آهوصفت او پ حسیا راه خطا کرت

عقنا ز شکاری مگسه داقان تو بچینه
داقانه لعنقای قدا باد هو ا کرت

هر کس سحری طالب تبتک بچن ها کرت
هن سوسن وهن سنبل وین زلف دوتا

دسته مه سحر کرت و پین سیر جیبی
فالمال رقیبی ز حسد لرزه و ا کرت

او کبک خرامان کو در کوزی بقبوت
شاهین قضا بتغال زخوه را کرت

ز نهار کسی دست پیت ارقم سلوی
بے عشوه لعلان نہ تسلیم زها کرت

صبری بر شیرینہ وہ استاد خبر دا
لودل مہ در جلالی عثمان خرم و شاکرت

هر نشترو شو کین کو طیبی مہ لیلان
مین یک بیک اوتیک لدر دی خوہ شفا کرت

عاشق ز غمی سایہ دی و جام طلبیگر
بر عقل در پرت مہ ز قسی حکما کرت

صفا صف ز تنی کونہ دبارن ز کھانان
دل کا کل زلفان دکندہ بتبا کرت

دیوانہ ہی دیم دہ سلسل و بندی
کو مستحقہ خسرو خوبا بجزا کرت

بے پور

پیوستہ دو فیرس ترکیبیں دابرین دل
زلفان کوچی و راست اوغلمہ جاکوت

شعرا تملایم شکر گو بینہ بمحجز
زانم ز لب لعل آف لفظ ادالت

عمر خرامہ بقدر وقت اولہ	یک بوسہ دامہ بصدقیہ
یک بوسہ بخشا اول باحسان	اخرا لہن کر جرم وغرامت
ژر نیک و زر قہ دلدایشوتین	جاما صدق دا برمز و کرامت
بد و چاقین تے مست و خون	نوراد و چاقان کے دی سلا
لدر و ایشان پیکان و نشان	مہ ز دل و چاقان کفشن علا
رسوای عشق تنہا نہ از بوم	کے دی زمانان حب بے ملامت
دو سجدہ فوض فی الحال بن بر	دیا خایا بن او قد و قات
دا عیب رندان نگہ بیاری	نفوس قوم بھاندا مت
ملا لعمری بے فایدہ بوری	کپشایہ دوران قهر و ندامت

عمر ضائع ہوئے دل بہر عبت^۱

دی لٹھی عمری مہ بوری ہر عبت

دل امانت دانا اہلان نہ دی

کو بنا اہلان مدا کو ہر عبت

دار سیر عشق دل پہ خہ دلیر

لے دبت سیرا کو بے دل بہر عبت

پر دپے وصلی مہ سعی و جہد دا

جہد و سعیا مہ ہاتن در عبت

دست نھلین ام ز سعی و جہد

جہد و سعیا مہ نارت ہر عبت

آہ وہی کستم بضر با خنجرے

ما دیلا کم درت خنجر عبت

دل نضر با لا کاشوان بو پارہ پار

کو د میدانے دبت صد گر عبت

مہدرا

مهدراف سخته ابرو بکن از دیرم نابت او مهدر عبت
 کفشه معنائک لوی سیم ری نقطه مسک و خطی عنبر عبت
 داملا هشیار بے لے پر کسان سپنہ پر لیدانه سنک بربعت

۱۰

ناف عنبر شکنی بے و ژ عنبر مکہ بخت
 بلژی سلسله زلف معبر مکہ بخت
 فک لیغ و ژینغ بورین قند و نبات
 ژ لب لمل شکرین و ژ شکر مکہ بخت

بر انکشت عقیقه بد اشهر کاس حقیق
 اب حیوان تو زین ناف ژ کو ژ مکہ بخت
 دی بشارت بشارت ژ پنی پسته سیمع
 تو ژ ناز د سمانه مکہ باور مکہ بخت

زین شهرت در دانه کو بن شاهدیم
 ژ کیم کون و سیه چرده واسر مکہ بخت

دی نہا پہ در اغوش بدی جاشین
 شاخ عمری بجز بر ری و ذیصر مگه بخت
 آیتی حسن مفصلک زگشاں جمال
 علم عشق بہ تفسیر و زدن تر مگه بخت
 راز دھری ز سپہری تو ترانہ بجدل
 حکمتی داوڑہ تو ز حکمت داوڑ مگه بخت
 افر حیوان تہ دقتین توبہ ہم خضر
 جام بین و ز داوا و سکندر مگه بخت
 ز ازل عاقبتی خار کو معلوم نینہ
 جام می نوش و تقدیر و مقدر مگه بخت
 دل یاری مہ بنویم بصد آف و مگر
 ز دلے دلبر ما و بوم مرمگه بخت
 تیر صد تینہ جگر سپنہ لبر بویہ چپر
 ز دل و جگر و کلو سپنہ کر مگه بخت
 پینر

شیر الماس کثیت تو ز لامع ده خبر
فکر ت حقّه یا قوت ز گوهر مکّه بخت

ز شفق زهرن حیا بت تو بخی پرویان
جبهتی او بنیستین تو ز خاور مکّه بخت

لو پی یار دونه نومه قران دین رمک
تو سیرا قمر و طالع اختر مکّه بخت

پر زدیجی ته خبر دایه ملائی
نظری و ربد بتر ز مفتر مکّه بخت

و
تو سحر که بتما شور باز ارحدوت
نه بے فائده آزار ندت خار حدوت

داز بل غنچه لبک نازک و تر بنزیری
بتبسم بترا بت ز گلستان حدوت

صد که من دیدلن زی کوچپ ورت بکت
شاهد حسن قیدم زلف که دار حدوت

بَلِّغْ سُلْطَانَ قَدَمِ مَنْ بَكْسُ اقْوَابِيهِ
كِرْلِكَا مَامَه زِيْنِ مَتَقَبُ وَبِزْمَارِ حُدُوْثِ

دلِ دَرِّي قَدَمِ قَافِه تَبَاتٍ قَدِّ هِي

كِرْجِه لِرْفَرُوْ مَه مَنَشَارِ حُدُوْثِ

بَلْكَوْ دِيوَارِ بَكِه بِنِ بَجْدِي كِه بَجْدِي

بِجُوْر تَخَانِ نَكْرِي اَشْكِه اَسْرَارِ حُدُوْثِ

لَعِيْكَ كُوْرِي كَارِ قَدَمِي پَر تُوْدَتِ

دِي زَبْرُوِي سَعْتِي مَحُوْ بِنِ اَنُوَارِ حُدُوْثِ

بُرُوْ صَدِيْجِرِيَانِ دَايِه شَعَاعِي قَدِّ هِي

كَنْدِي عَشَقِ زَسْرِكُوْ دِيوَارِ حُدُوْثِ

تُوْحِدُوْثِه وَ مَيِيْنِ بِنِ نَظَرِ دِي جَارِكِ

اَسْاَسِي قَدَمِي دَايِيْه دِيوَارِ حُدُوْثِ

بِدِ اَصْلِ خُوْهِ وَ تَرْتِيْبِ قِيْمِي زِيْطِه

كِرْتَرَانِه چِيْه يَكْجَارِ بَرِي دَاْرِ حُدُوْثِ

اَسْرِي

اتش عشق شی زیر وجودی حلت
هیہ ممکن نغرت زینق فرار حدوث

الله الله دعویٰ خوہ تو جارتک نیہ
چہ صدائیت زنی کنبذد و ارحدوث

تو ز بڑ پرده و همی و نه درد ایہ
چہ نوائیت بصد نغمہ ز اوتار حدوث

حال و مستقبل و ماضی د خدایتک یکن

صبح موجودہ بعینہ خوہ د ایشا رحدوث

راست و چپ کاف و سحت هر بلہ لود اتینت

زلفقاری قیدی حیدر گوار حدوث

راست و افراز و نشیغیہ بو ارن یکدیک

لے تینہ وی لمہ بود ارن بر و ارحدوث

دی لقیلمہ چہ دت لامعیاسلای

کو لجانہ خوہ خف بستیہ زنا رحدوث

زنك ورنكى حدة نقش حد و نه مه ددل
بده بزرنده ش عشق او ه قصار حدوت

جان لبر دست نهان در يا جانان دا
روح صف صفا كو فوسطان در بازار حدوت

دي ز غفلت برتن سايه زواله اي دل
روني داتو امانت ليه دار حدوت

دا بكار ي خوي بصد رنك بريني هر دم
ورده سيري بگه جارگ تولا طوار حدوت

تو بگامه در زان چيه هر لحظه ملا

مه دد لبت و برت خنجر غدار حدوت و
شمس از خرام و سرو عجاج جانان برت بمشوه تا داج
من دي سحري در خواب ستي به زنك تدر و لاله در اچ

بگفت ز غنچه نير كرامت بوفرق ز سر قد يفه ديباج
جهت كينف ز صبح صادق نوري كو قد السرشه داج

المباس

داین چکرآمده دل کرامانج	الماس نمان ثبت مصره
ماورد در شانده شوشه عالج	نرین و بنفشه توراندن
انقدر که ژا صفهان باج	جفتی حبشان بطرقه العین
سحاب زخمله مای رجراج	سپما کونما نماهش سپم
بجر و لها العکوس امواج	مرات سکندری لپیشه
کوسپید لفرق سر نه تاج	دورا قمری ژ بر شفقدا
شمس و گوالب و ابراج	چرخ و فلک و ملک دیارن
والنجم اذا هو اجمد راج	زهر بقیران قاب قوسین
ارواح ز عشق تپینه معراج	دنکی ملکان زمینه زمزم
عارف چه خبر ز بحر موج	دل بجره و صد هزار موجن
او غنچه لب ابد لاند غناج	بوروی و بغنجه کی ملاکت

و

دی نرلی نوش عطایت عالج	دل نر عالجی کو بندرکت مزاج
باده لعینیه و جاما زجاج	آینه جام جسم بین جسم

اف حیا ہمد اشربتک زندہ کوین ما زعد و رانجا
 بند کریم کرجہ شیفیل بوم سیم براسعد و بازو زعاج
 اختر و اقبال و مہی برج تخت مہر و سپہر و مکرو تخت و باج
 کوس کوہنکات بنگ لتت پادشہان نقد روان داخراج
 خسرو شیرین لدر بند حسن سیم بران لازمہ لے مہر و باج
 سگہ شعرامہ پیاسہ دہا لو بعیاری دجہان دار و باج

آب روان بن دینہ شعرا لے
 و ۱ نکر للماء لسوء المزاج

دیان ز نوین اول تاورین جانا زجاج
 ستاق خرا اول دی خوشبت و جیت مزاج

تے کو دی مہوش پتن کا گل ز شیفار ش پتن

قرق فیلا اتش پتن ام دی بوی دل کین علاج

د ام بوی دل خئی بکین پے سینہ داغ و ک بکین

صد منزلان پے طی بکین اودی د سیری دت روان

باوردو

یہ نور و نائے مجتبیٰ بہ نقش و وضعی قدرتے
ناچین مقامی وصلتی نور و نائے اللیل داج

اؤ نار صیقا لادله دایم لوی قالا دله
نور و زوسر سالادله وقتی کوہلبت اوسر

خے بنور اباده ریلین نکی سجاده
دوری زوی شہزادہ درد انیا گردن

درد انیا گردن بلور دیمجاز سروردی دجور
ھے ھے بمستی تینہ دور خالائیک فو تباچ

بھراتہ پرا بتر کورین خالان زبر بسکا و دین

نلفا سلسل عنبرین چین چین زچینی تیت باج

تسہانہ گردن شاد دین شیراز وینکروان ددن

ھربک لیر جاقان ددن ھم ز اصفہا تیت خراج

چا فین بک قوسی ھاک چچ و فاک عال بک

فے جبہ عمری داک و لک بجر فے عجاج

شاهد هزار رنگ خیلین در قصه و سما خیلین
ایرو ملا ام صد دلین ساورین جامان زجاج و
خیفه غیر خاک و کل بیت عارف چالاک روح
دی مجربیت کو پر تودت ز نو او پاک روح
قید خاک و کل نی دایه حجاب و پرده بی
مثل بدری جانان تیخت خسوف خاک روح

شع سری نور نادت گونگت پرهیز دل
ذوق جام عشق ناکت گونگت امساک روح
دل بطایک نیر کزان ده نازکک تر و نده دا
کل تکن تشبیه خاران هر خس و خاناک
جام عشق پاک روح اطهورا باطنه
ای شو شی هر وه ما حتی ابدا پاک روح
هیئت کیف و کمی به کیف کیف عارف
دی پهنیت گونیت ناچار به تریاک روح

دی

دې بگذا راجالاسين پوښادې چه بټ
 اې دمهرې دانې دل پاره پارو چاك روح
 پر زجان دژا كيك روشن تر ووالا دې
 صورتا حسني مقدس دايكت ادراك
 كو خبر داري ژسرا كنت كتر كو به بد يو
 دايصد طرزان بيان كې مخي لولاك روح
 لامعي ستر لاسر لطورا دل دوت
 ضبط ناگت وي مجالي صد هزار افلاك
 هر دو ايلان تې بن طوق گردن بن مدام
 دامه هر پي تن تبسم ورك خلاصتاك روح
 جوهر احسنى ادا تنهادت مقبول طبع
 كونه صيقل دت بنوري عشق ورك حكاي روح
 دې نبي انداز و طرزي بيت سحرى حلال
 كونه بالاطبع بت ورك پهلوان چالاك روح

دلبرم ائیتہ لیفہ بار کو قوسی شفی
دی بدت بر کو میان بے سوچ اوسفاک

شہسواران پر کند آئیتہ قلبی ملی
بند ناگت غیر فترا کہ تصد فتراک روح

و ۱

پر مگہ اسراف لقتی مباح سفک دم العاشق بالایباح
سینہ بدستی خوہ مبارک فک نعرفکم من کبدی من جراح
دل زہوایا د فکرن دکور فی ل بین هبوب الریاح
عشق کھا کہ ولعقل خوہ ما یفتک بالعال عشق الملاح
بوسہ زمان ہرک بران است مکن من جہتہ لا رباح
دپا ل سرجہ ما خاک ریخت خاک رچی بار صبا ہر صبا
توز و حبارن سحری برچین قد نثر الطیب وبال مسک فاح
فیر سو و مبارکھا یک شیب احمد فی البین قیل الرماح
حسن ادایا ملاہرک دی صح له انک زین الفصاح

عشق

عشق کو بدن بیکدو ارواح و
 جان و جسدان کو اتحاد
 وصالته لجان و دل حیات
 تنهانه دسینه من خدکن
 پروین ز شفق سحر خورایون
 بوم مت من الهوی الیک
 افح بلقاک قفعل قلبی
 سیاح مه دین و خلوی ایرو
 برت کو قدا اذ بر نقاب
 قوس و قرخان نماز بال
 پیوسته دغ بهق بن اشباح
 و الماء له المزاج بالروح
 من ذاق مرارة النوى طاح
 من خطك في القلوب اربما
 لا بدع وفيه منك اصباح
 من خربت اذ ورد اقداح
 فالقلب له لقاء مفتاح
 الله چه خلوه وجه سیاح
 واللامع من سناه قد لامح
 والضبر من سناه قد فاح

آینه دل لاجلاده

ول من طلعت فقد صغ الروح

آه زردی دل تکت هرچی ندی ازار چرخ

ضرب لينا قادل ددت لامع صفت نوبار چرخ

تین سینا پیگان زین آماج تیران هر امین
داقا بلاین در کین هر گوشه دوما چرخ

بیرا خوتین قنجاها شوق دینقا اشکجیان
تا قیته دل پر پیچیان هر دم ز نوشقا چرخ

کان اولطیفاکل غدار لو تین ز بلبل آه هزار
شونا گلان دستینه خار دینقا چینی کذا چرخ

صد بازیان افحقه باز تینت بجیله کاروسا
که کوه و تاز که نیاز سحر پر مگار چرخ

هرچی بخونت صحتی اخرد جا ما شرتی
زهر اهل اهل دی دت دادل ندن ازاز^{چرخ}

افان زهری وان من زکی دلد اف سنان
ماهر لفری دژما بیت و پوت منشا چرخ

دژمن زجانان دین او خور و الان دین^{چرخ}
پسلاک و دل کالان دین دی بیت ورت غدار

دینا

شمسی بزمی جامِ نجام حتی بکن دوری تمام
اتش در یوت هرمدام اف کیندی دوارچر

اگر دای وکل دکت قلبان ز قلبان عمل دکت
مقّب دجان و دل دکت دایم او اتش کارچر

چندی دخیباتن دریم من نی دلداین کریم
آماج رمزین وان ازیم سرعسکری سیارچر

گردی الوی سینه قط نقشک فها در غلط
هردم ز نویک تان خط تاقیته بر پرکارچر

من پرشقان حتی سحر داینه ری شمعابصر
او ماه رومابیته در مایمه نوبت دان

مه زحسراشیرین لبان خون ز جافان برین
فریاد ددن بر کوکان پرسی مکه ز بیدارچر

قارورین همت بلند بردانه میدانه سمند
سرکشین حتی بچند اف رگب و مشعلدارچر

خوشبخت جانان قط شبان

کافک ژدنگی ز نیکلان این چه رویتن منزلان

هه هه بیستین مجالان فریاد ز برقنستار چرخ

پرمین ژد چرخ میلا کیثانه افات و بلا
ابجد الحزاز
الله دینیم وی هلا هرچی زد لب ت یار چرخ

دلبری ایروسحر هاقیته جرکین دودوخ

یک لینه یک لددالو ژمن تین آخ و اویخ

تین
آخ و اویخین من زد لب تین ز بویتر اقول

یان ز کوفانه دکل تین ز می دزین هر کیم وزوخ

خون ز دل جو جوروان تے وک عقیق و ارغوان تے

لے زد دست سلو جوان تے او شپالاشنک و شوخ

اوشپالاشوخ و شنکه کافراروم و فرنگه

دانه بروجونک خدنگه ظالمی کستم بدوخ

ظالمی کستم شپا نازک قبحی دلای

بون حجا باز لفظوخا بیرق والا توخ

بزرگ

بیرق طاین بریشی ای در زین پیقه و پپی
من دو فیرس دین دیشی روت و انصاف یوخ

لوهر فتم از زینلی شبرهتی سرلی و سلیلی
محبت و عشقاته لیله از کوم یگسر بلوخ

دست نه هیلیم از زینلی شبرهتی سرلی و سلیلی
له زبر عشق و آفینی من دیری چیت اف کلوخ

صحبتا چرخ و سما وک مله صد مثلاته

ول ندم و اقا حیاته مشتری صدیخ و شوخ

همه چرخ و سما ته چه خوش بیته چرخ
کود برج و بتی هر کولس دسته چور خ

صوفیان هر دطوائی حجر اسود رفته

کوبلسل بسما تینی حیوان زمزمه چرخ

نقش الماس الماس نی کر تیه حرف

خط یا قوت لیا قوت شکیناند نه چرخ

کوخین ام دقبا بمه زدل پرده دراند
عاری فی وقتم و معروف بلایت زکوخ

دایناسی خطین ری و نبی غافل ہے
دجلہ تہ دیرن پر برو پیل و برو چرخ

پیشکار ہلد شعری و ملی شال فروش

تو نشان من مک فرخی کو لیک من بوی فرخ و
نہ شکر کردن زعاج دیا زشتوزین

قوسی لباً لافرق تاج کیبر رساندن بے عد

کیبر رساندن بے حسنا مصری کو دان سیتقالوتاب

صد روستم و افراسیاب کشتن لو ان کر کو حبس

صد پادشاہ و خسرو ان جان داد عشق و روان

نسرین دل بسی ارغوان من دین لہر ناسرو قد

من دین لہر ناعری تاین زبا دی عنبری

بانے صباد اچنبری افس چونہ سر نور احمد

لف

لیف چونه سرنور از لال جادک وره باشمال
بکان ز سوری قائل زلفان ز سرجوت اسد

سحارجوت جادوان ایرو ژر منرا بروان
دل کورت و دابر کاشوان گور کولیس کینا کبد

دل کورت و دابر خجران کشتیم نکار و دلبران
مه ژ دست ظما اسهران داد و مدد داد و مدد

دلبر ژ لعل این خوی شفاف دامن میا کل کونه صفا

دریای عشق قاف قاف پیوسته تپتن جزر و مد

حسامتزه بی مثال سوز الباسی خط و خال

سر کشته حیران مای لال احمد کودی نور احد

الله زجر اسومدی یک قطریک دا احمدی

ژ شیرینی حصک وه دی مد هوش ما حتی ابد

و^۱
 عید و هر کس ز دیدار آن لی پیروز عید
 از تنی محروم دیدارم بصد منزل بعید
 هر نفسی فد کنیم از جان باها نژاد دل
 بَارَكَ الْبَارِي بِاسْعَادِ عَلِيَّهَا يَوْمَ عَيْدِ
 در گهی لطافت خام ما محرومان بی
 اِنْ كَلْبًا بِاسْطَادٍ هَرَّ رَاغًا بِالْوَيْدِ
 پر مریم عاشقم ای ویرا دامن به بخش
 یا حی یا قیوم یا مرادی یا متی قلب المرید
 فَرَّ عَقْلِي مِنْ هَيْبَةِ شَيْتَانِ بَارِي وَعُقَابِ
 ذَابَ رُوحِي مِثْلَ مَا تَحُلُّ فِي نَارِ جَلِيدِ
 دَمْعُ عَيْنِي مِنْ بَكَاءِ مِثْلِ مَاءٍ فِي سَكُوبِ
 نَارُ قَلْبِي مِنْ غَرَامِ فِي صَرَامِ فِي وَقْتِ
 دل زبیر ناری مجازی بالحقیقه بو پر نك
 نَارُ قَلْبِي فِي هَوَاهَا مِثْلُ نَارِ فِي الْحَدِيدِ
 در آتش

کی خلاص از دوزخی هجری تو یایم آه چون
 هر نفس در وصل او نغمه هلم من مزید
 که دزانت من زرم بازان دما او غلمه تین
 تینه دل صدیم زوان وسینه تینی صد چید
 جس رصفینان دنا فامقلم ریم تینه دل
 لے لو ان دستان زین خون وی غریه از شهید
 مصفا حسد و جمصور تا خال و خطان
 لا تلونا غیر حرف الا و قران مجید
 کچه هر دایم ز مہری نینکا دل بد وین
 وک هلاک صبح تیم از جار نانیم نابید
 ما بلعلے جان فزانا مہ بیت جارکے
 بالدعا بلع حیات لیسلمی یا برید
 تو ز ملانے بوہت پرس اسرار عشق او دیدیت
 نے معائنے چران صد ملا و مستعید

کہ کبکتن و زین شانی ام فرما تہ
 احمد عبید القوی و اقصیٰ العبد

ول
سِرِّ وَحَدِّتْ زَا زَلِ كَرْتِيَهْ حَتَّى بَابِدْ
وَاحِدَكْ فَرْدَهْ بَدَا تَخَوُّ وَبَيْنِ چَوَعْدْ
دِقْدَمْدَا زَلْ وَعَيْنِ اَبْدْ هَرْدُو يَكْنِ
سَرْمَدِيَّتْ وَهْ دَخَوَا زَتْ زَا زَلِ بَتْ زَا اَبْدْ

فَرْقَهْ وَاحِدْ زَا اَحَدْ لِي دِمَقَامِي صَدِي
بِحَقِيَقَتْ كُو يَكْنِ هَرْدُو چَهْ وَاحِدْ چَهْ

يَكْلَهْ دَرِّيَا تُو بَرَانْ تَجْ چَهْ مَوْجْ وَچَهْ حَيَا
وَاصِلَا كُو هِي اَقْرَبْ چَهْ اَقْ وَچَهْ جَمْدْ

اِفْتَابَا اَحَدِيَّتْ دِخَوْدْ دَا كَرْتِيَهْ كُوْنْ
نَكُو عَوْرَا كْ هِيَهْ لِي كَرْتِيَهْ چَهْفِيْنْ مَهْ

حَسَنُ وَذَاتِ بَتْ وَلا تَمَانْ زَا جَمَالَا صَدْ

لَمْنَا اَصْنَمِي وَهْ كُو تَجْلَا يَهْ صَدْ

غَيْرِ دَرِّيَا نِيَهْ صَحْرَا حَقِيَقَتْ اَمَّا

زَا رُو يَهْ كَيْفُو كِي اَقْبُو يَهْ سَبِيَّتْ رُبْدْ

كَلْمَا

کَلْیَوْمٍ هُوَ فِی سُنَّانٍ غَافِلٌ رَّهٍ
ہر پاپے رشتوں ان دکرت فیض مدد

کَوَّتْ أَدْمُ بَدِیَاسٍ وَعِلْمُ الْبِیسی
حین ما البصر کبر حینا وسجد

چہ زمان وچہ مکان وچہ جہان چہ نکل
چہ مقادیر و تفاسیل و حسابن چہ عدد

چہ منافات و لزوم چہ قیاس و چہ مثال
اف چہ تولید چہ ترکیبہ چہ روحن چہ جسد

سَرَّعِزِی دَرْتِن قَوَّتْ دَرَاکَهُ مَا
رَجَعُ الْعَقْلُ کَلْبًا وَّمَتِّی قَامَ قَعْدُ

حیرت و عجز سرانجام دیا بے نظری
کے بحال نظر اقا صر مخلوق رسد

کَفْتُ وَکُوْجِنْدَمَا مَعْرِفَتِی پیدائے
کوہر معرفتی ناگہتی گسز خرد

دِری بُخانیائے سحر عارف زیارت کر
بہ آبِ چشم و خونِ دل و وضو بت و طهارتِ

وَرین جایِ هلالِ داژ عکسا ماہِ نو بیٹے کر
کُوخانہِ مهر و ترمِ چرخِ خوانہِ روزہ عارت

بمیزانِ قوسِ ماہیِ نو بوجھی دلبریِ نِدی
ز چشمی کوشہِ ابرو بدوریِ جامِ اشارتِ کر

با بصرانِ نظر من چو ز چرخِ قوسِ ابرویان
سُکُو خوازینِ کُوچہِ ہمانِ کارِ بر عینِ بصارتِ کر

ز بردی نقابِ اُفت و دستورِ اطوائے دا
دِسعِی ببتِ بوا حرامِ مینِ اسود زیارتِ کر

لِدیداریِ هزارانِ جانِ نثارِ مقدماتِ یازین
کسیِ جانانِ بجانِ بگریِ دِ عشقِ ویِ تجارتِ کر

بِدُنیا یادنے ز نہارِ یاریِ خو تُو نَفروشی
کسیِ یوسفِ فروتے ویِ دِ عالمِ دا خسارتِ کر

بنت

تَبِيَّ اَوْ سَجْدًا يَشْكُرِي دَبَّتْ مَحْرَابُ قَوْسِيْنَ
كُوْدَلَقْ وَشَمَلْ وَ سَجَادَهٗ يَفِيْ اِثْ قَضَارْتْ كِرْ

دَجْحِي لَعْلَبْ هَرَّخَمْ نَارْتْ طَبْعِ الْمَاهِي
وَلَا تَأْتِيْرِ فَيْضِيْ هَرُو تَدْبِيْرِ حَرَارْتْ كِرْ

وَ اعْجَازِيْ بَيَانِيْ دَا سَخْنْ كَرِيْتَهٗ اِنْصَافِيْ

دَرْ اِنْتِ مَخْتَصِرْ هَرْ كَسْلِيْ سَحْرُو عِبَارْتْ كِرْ ١

مِنْ زَعْمَانِ بَصْدِ بِلَادِلِ الْمَلِيْ حَوَالِهٖ كِرْ

هَرْ جَهْ لَمِنْ كِرِيْ مَلَا جَامْ مَيَا دُو سَالِهٖ كِرْ

كُوْكُوْ وَ كَبَارِ شِيْهَامَسْكَ وَ زَبَارُو شِيْهَا

بُوْمَهٗ دَبْنِ بَيَانِ زَهَانَ هِيْثُ لَمِنْ دَلَالِهٖ كِرْ

چِيْچِيْكَ وَ كَلْ سَحْرُكَ اَنْ لَسْتُو تَمِيْنَ دَخْرُكَ اَنْ

تِيْكَ زَمَسْكَ وَ مَا وَرِيْ تَا زَخْنَا قْ وَ زَالِهٖ كِرْ

دِيْمْ دَبْسْكَ وَ خِرْيَانِ تَا وُلْفِيْنَ دِشْتِرْيَانِ

مَانَهٗ تَمِيْمْ كَسْكَ وَ صُوْرِبْدَرَهٗ لِدُوْرَهَالِهٖ كِرْ

دور کین ز سبلان چچک و بشکولان
دل مه ژرنک ببلان داغ شبنهت لاکو

پیرمغان ز شیشه دامه سفینیک می
شکو خدی کو قلمک من ز خور اقبال کو

خضرد رمز و معجزی مت میاد دل کوی
هات و پیالیک دست اشکوه صد پیال کو

غچه لبازرنک کله دام بسر نما ملی
و ۱ . شهنهت ببلان سحر لومه فغان و لاکو

خلقولین کن شیرته اود لبرازین مگر
مین دی دعا غفلتی هاد ز ریحی و ک قمر

هاد ز ریح و پجران دل کورت و دابو جران
اقرنکه خاد لبران لو عاشقان خون بوجکو

قلب و جگر مین بونه خون لورا ز نو در بو برین
ای جان و ره عالم بین داروخ ز قالبیته در

جانه

جانے ہی بسو جسند مزکین بافاقان رسد
عالم ہی دی بن حسد انسان وجن و جانور

عالم ہی تیک بونہ صف سیرین بنجھان
ہاتن تماشا چار طرف شاطر خماز تین دبر

ہات پاشاہ پر سپاہ قامت الفدیم ثبت ما
داد و مدر صد آہ و آہ زلف و عقارب بینہ سر

کشمہ خلقو اعقر بے مستم رشوقا غنچہ
تہ طالعی بز کو کبی ابرو عقارب بیتہ در

ایرو عقارب ہات خوار چونیق باغی گلزار
اوغنچیا ہرے بھار ہر بیلان لقال و شر

بچد زدل نالے گھیب انچیا رضون عیب
فان نالیان یینن چو عیب صوتینہ ام دل بو سقر

صوتن لہن جر کو و ہناق و ردین دھو ذکر تہ خنا
زلف ہات سرے بولاق بائے نسیم وقتی سحر

ترسم مخالف بادتے زلفیت لدور اجہتی
 راکت قیام وساعتی عالم بیت زیروزبر
 ظاہر دیشم پند کپرد اول ندی زلفا خیز
 شبت ملی دسینی اسپر کہ دیرہ قول معتبر

و ۱

عاشق آر جادک ژبالا ایدت بقا مجاز
 دی لنگ حناد لان حتی ابدیت سرفراز
 کف اسرار اصفا تان بے محبت ناپتن
 صورت اسماء ثیین دایکن ری فرم راز
 لا ابا حسن و جمادی زعلی بیته عین
 عشق داڑی هل پتن کہ دی حقیقت بے مجاز
 حسن و حب بے یگد و ناپتن دی بکن شاو گدا
 نور نادت شعلیا محمود بے شعا ایا ز
 ہر

معنی عشق ترانے ایتا حسنی چون
دا تو حرفین مجتبیٰ یک زلف ک امتیا

عاشقان بیکاف لو کالین ز دل تین نبت رعد
وان زباله د بارن وک برو سک ورمز وراز

کے خبر داره ز عشق کے لبر و ستایه او کداز
گرچه ره او ذریک بت سینہ سوزہ جان

افین صد افین هرین زوان رافین
ای ذترین دلبران دائم لیدل پیکان و کاز

کہ ده آوازی نی وقتی سما تین بخیمه
فهم رازی گرد که جاواد نالن چنک و ساز

اوردل من وک کبوتر ناپتن کس لومه کت
لورده توریکه داکفے دین صد شہ باز

وردلودا چین تماشا یا جوانا نے چن
وی هلائے سرباز و سایان دانے نیاز

زلف سبیل مشک بوی و بسک سون سر شربین
سرو بالاسبز پوش و گلشنستان غنچه باز

نیر کزین قامت زمر در سر کون هاتے خرام
چار اطرافان بر فوف لے پش تین سبی و قاز

دل یکی دم از روان هر یک بعجا دل دین
دل رباین جان قراین دین برن عاشق نواز

عقد حرامی دما دلبر خویایے فرضه عین
سجدیک بروان دو برهان ناکرت جه صد نماز

عیند و میری مه ایرود ز کھی لطف فکر

کو ملاھندی بخواری دی بدتم بست و پوز

ژد عنایر کزین تے مت و خون دین

زمان بو عهد چنک انکیز چنکیز

تہ جائے من دقت ای جان عالم

ژمین بستین بلعلین خوی شگرین

دو

دو عنبر بولیشادی دستن
دبستن لو هوا بو عنبر آمیز

زاخا استان مسکتی پین
لداغان دابینم خوش صبا تیز

تبی فرهاد زانے لذتا عشق
کوی جان دایه شیرینی و پرویز

تب و تاج هزار اشکنه دادل
شیرازی نگاه مست تبریز

اله نیر کز امی مت و نازک

زدستی خوار بد خواهان بر پرویز

کولے تپت او قباے آسمانے

لطیفاشنک و نازک و ک بلازیز

صواشک ریخت دپیا عالمادل

بجاد وئے دوجشمی فتنه انکیز

خباتت طبع از اهل کائنات
یقین او کو ز جان او دکت
ببین ملاحظه نه چار و پهلوان کو
تایین خبر بان ز غافل آروز

و

تو درانه بخدی من تو حیاشف و روز
دخیال اخره مدام من تو لب اشب و روز

هر بینان در شین جکوی تیور خدنگ
ز نسق صاعقه مه ز قوس هلال اشب و روز
مثل کوین روان ناز دلین می کین
ام تو این تر جزا هر و د ناله اشب و روز

ته ز نو یاد و فغانان بخوه بلسل گو گو
الله الله زچه دردی وه دکاشب و روز

د او دلین قندی لینهت روشن گت
لو تو خون و ز جانان قدما اشب و روز
فتویا پیرو ملایان تو الهام نی
کچون گت نون او کو د لاشب و روز
فنی ذوق و صفا کو بصیتن ز لبردا
فنی هر وه دنوشی بجلا اشب و روز

عزیز

و
 طورم بدل و پیر جو موسیٰم از
 آتش پرستی نور تجلیم از
 لوحین رقمی لوح وجودی مه بجون ^{چوین} باری زو علی کو خبیرا و کونین
 واقع به بینی کو چه ملیم از ^{این نو زبان آدم اسمایم از}

ظاهر تو پوینان زانمه ^{انسانای علومان لیدر کونونان}
 جموع ددانه خود و طفرایم از
 عالم چیه اعراب و حروف و کلمات از
 اولفظه دلفظا خود و معنیام از

هرچی ته دقتین زنده و در جان خود راه
 بس تو بلکه فروار قوتایم از ^{دام بقفغان مثل نبی و نیام از}
 صدیل و فرات تین و درن قلبه مه
 پنهان حسیع از کوچه دریایم از
 تو ز نسخه توحید من ^{این ایت}
 بآیت اثبات کوالایم از ^{صد نقل رویت دمیاص صبر}

پوستہ تو ہوں ایک دگر شہت
پر تو کو لقمہ زمانہ خانم
لطفِ عیارِ ایکہ سودایم از

و ۱

شاہدی جلوہ نما قدسی فیروزہ لباس
ہر رنگی تہ نشان دت چون شاد تو بناس

حسن بے آئینہ عشق تجلانا دت

عشق محمود د معنائی حسن ایاس

ہرچی رنگی تہ بقیتن خوہ بینی لله
نظری و ربدہ کاسی د خوش آئینہ گال

تو شراب بجز ابے بیہنگان دہ دے
دی کھایت بچہ رنگی مد بکن کوزہ و طال

دمزورازی نے و نایے کو سماعینہ ہی
رکالات بققل خوہ برانہ رقیاس

و ۲

وی دکت مغلطه هر دم بگریبان بجدل
بدو جامان زخه بن سیرت ایض و سواس

دستگیری ته بنت خضر عنایت بقدم

ناهی آف حیات بد و عسکرائیاس

تو بی ماه تو دست قضا ^ه
نه لوزی فلکی بلکه لهری ^{داس}

ترک خون ریز جاری مه بیک غم گهی
زهد چل سال این زیور زبر کوز سال

ژبی لعل شکر بار لینه مضمونی
مصریان کز مه رساندن کو گستاندن ^{الماس}

دل یک و تم عشق یک به عشق یک بار بس

قلب دی یک بت قلوبان دلبرک دلدار بس

من ببند از لطفی دلدار بدستی پیر عشق

لود عشقید اکوبت اجرام یک ز نار بس

تَمَّحْ وَرَبُونَهُ دَرْ زَارِ وَچَلپَايَكْ بِيكْ
 لَمَهْ زَارِ وَچَلپَايَكْ تَنِيكْ جَارِ بَسْ
 هِنِ زِيكْ دِيوِي تَهْ تِيْنِ قَتَا كِنِي شَتِي هِنِ تَكْنِ
 نَتِي زَوَانِمِ نِي زَقَانِمِ مَنِ دَرِي خَارِ بَسْ
 كُوچِ تِيْنِ رَقْصِ وَسَمَاهُرْ حِرْصِ دِي شِكْرِ
 مَنِ زَبْرْمَا سُرْ شِرْ پِنَانِ اَوْ شِرْ پِنِ رَفْتَارِ بَسْ
 وَهْ چِهْ وَالَا كُو هِرْنِ هَا لِبَا جِسْمِ وَجَانِ
 مَنِ زَوَانِ حُورِي شِرْ تَا اَفْ پَرِي رِخْسَارِ بَسْ
 هُوچِهْ سَحْرِ اسَا مَرِي پِنِيْنِ كُو زَلْفِيْنِ دَشِ بِيكْنِ
 چَشْمِ بِنْدَادِ لِرَبَايَانِ كَا كَلَا عِيَارِ بَسْ
 بِلْبَلَانِ صَدُكُلْ دِي چَا شِرْنِ چَا وَصَدُكُلْ دِي تَكْنِ
 مَنِ زَبَاغِي كَلْفُ دَارَانِ يَكْ كَلْ وَكَلْنَارِ بَسْ
 مَنِ زَبَاغِي كَلْفُرُوشَادِي عَجَبِ رَسْمِ كُغْرِيْبِ
 خَارِ طَبْعَانِ كَلْ دِي دَسْتُ كَلْ پَرِ سَتَانِ خَارِ بَسْ

اد

اوجفا چودر زحده ظلماته په حتی چنده
رحمکی جارك نگی ه ظالم افا زار بس

غرق دریا نه کما هین تشنه لطف احقین
رحمتی امر زکار شفقه غفار بس

اهل دنیا نه سر سرد زمینی من بن ملا

پشت من میری علایت حیدری کور بس

ایرو ملا سرا یا لوتیکت بومه اتش

من دی کخر خرمان نیشگر اشین مش

یارب چه طرفه میون اثر نکه مدیجبت

شعر امه وی پریشان نظمامه وی شوش

دل کشت و از زدیری ناچم کشتیه قط

محراب وی بمن زاورد ایچینه لالش

محبوب وک سستیران کوفند و عشق بازی

دکل بچین سماهشیا رومت و خوش

حيوان لکود بنيت ام مفتي زمانين
پستيني زردست کا جاما زالا به غش
ورکه ده چنک و ناسرين کوتين سما
جاي بنوشه پير اچه ساده وچه زرش

طالب کوتيه فرصت مهلت لينک حرامه
من عمر نوح خونينه وره کا بلز خوش

نه شکر اشپن قد مه زردسته مي دپيتن
داسينه په جلادين روشن بلين دله رش

جامد چکت جسنی کور ان نظر له خوره

خرطعتين د ابله چه نينک وچه ترکش

کوره خوه ناسپ پريت جارك بدس دلپلان

ابله چکت طواف نابينتن بري رش

فياز ديت ز قيجان زرمونار و غجان
قدري کلان چرانت کوش دونه کوي رش

کوش

شوخا گواز دیندی دل کرتی کندہی
لطیفہ زہرہ سیمابروہلال ہوش

فیضامہ شبہ نیلہ ام دجلہ و فراتین
کوشخہ و درامانہ فیرایہ من کلاکش

برہین ز قوس قدرت نشانہ کر نیانہ
لاجع ز برد بارن چہ نیکیکد وہ پروش

اللہ من حیاتہ چہ شکر و نیاتہ
ز نوقہ دی جوانیم کر پھن بکم کلاکش

ولہ

شب قدری لہ روشن لہ تور و جی و رہ خوش
مد ز نو خوشگہ بر جاف شہیدین خوہ بوش

ما لمن کے نظریک لطف و زرد عنبرہ بہان

بر شینہ جگر اریش ز قوسین خوہ بوش

سحری جملہ شہیدن تہ بر ہم اقیبتن
ہتر مارینہ یکایک مہ جی شش صدوش

نے شہید نہ تہ بائبات بچجر کتی
ھے دچو خون ژربیان صد و هفتاد و نیش

جنک ہندی دگون فیرس و رہماز عرب

توخ والاد فرنگینہ کاند ار حبش

تو بی روم و عجم کفشنہ زکی دگین
ہاز ہریت پیائے ژ طرف ز خوش و خوش

دامہ شہر ارہ بدستی خوہ مبارک قدحک

نہ عبارک ژ خاری و زندی و نہ عش

دوقح می بنشا د درن رنک برنک

نیرکوزا زک و رعنا و کلا تازہ یہ کش

غالباً اهل زمانے نہ بلا اومین

فہ نماین ژ کوی می رش و کائے تہ نیش

عارین اهل بصارت ژ نسق مر دم چشم

سرمہ پوشن د بیاضی و ملا جامہ در رش

کرو

و^۱
 سروا سہی قد جلی لَوَحْل شَاہانہ رقص
 در صحبتی کر گامی دی بیت ورت متانہ رقص
 متانہ متانہ نوش قرقف دجاما ہاتہ جوش
 مادی ہینت کسی ہوش وقتی کو پنی درد از رقص
 صحبت بازان ہاتہ ساز پے مویج دریای راز
 دادل ز نو بانے مجاز وی کشتی گانہ رقص
 محبوب بعینی کو کین رقصا کو تے دلبر وہ پن
 صد جا کراے من ہین بانے مہ ری ارزاز رقص
 رمز و کوشمیا بری عارف فنا بن زید ری
 ختے دینقا اگری او خف بی پروانہ رقص
 پروانہ شہا کین زلفیت نازک راوشن
 شوکن درد لداپے خوشین مزینجین شیراز رقص
 الاوتائین قرورین اصلان دبرد ابرین
 نیرکز دخلش توین نیشکران پیشاز رقص

وقتی خوابین از غوان گلچین کن ترخین جوان
فیرانے سلو جوان عارف بفرقه جایه رقص

ایرو شوگر خندی برین دستی سپی زندگی پرین
و ۱ دیسا بکو فندی پرین دروی علی درمانه رقص
والله زهر دو عالم ان من حسن جانان عرض
بندم زحسانا دیم دران هر ضلع رحمانه عرض

او کافرین جامه سپیه هاتن تیب و صف بصف
زانم برین نینه عرض وان اخدا ایمانه عرض
ایرود لے من دلبری افیتنه ترصد پنگران
لازم میا گل رنگ فوار لورا وه بریانه عرض

شا من بهقر آهنشین رنگ ور پی یک قط
اپکی طعامه هر مراد ایدی زپاش خوانه عرض
عقل و دلی من براوان میران برنوعشویان
وان عقل و دل یگارتیغ استاد نودانه عرض

رشت

بَرَاذِرِكَ سَلَوَابِحِ لُورُورِ وَرُورِ عَادِرِبَتِ
 مِيلَه بَسْرَسَلَوَانِ كَهْتُ وَاَنْ سِيرَ اَسْمَانِ غَرَضِ
 اِيلَانِ لَطَائِنِ عَرَعْرِ لُورِ اَسْتِ وَچِ قَتْلَانِ دُوتِ
 وِی خُوهِ تَخَابِیْتِ اِنِ لِي قَلْبِ پَرِ زَانِ غَرَضِ
 تیرا اِفِیْزِهِ لِي شَوَانِدِ دَرِ بَوْنِ زِجَا قَانِ اِنْجُونِ
 دَلِیْرِ جَعِ زَانِ وَكُوْتِ زَانِ تَه طُوفَانِ غَرَضِ
 مَن كُو كَلُو دَلِیْرِ رَقِیْبِ فِیْدِ زَنْتِه قَطِ وِی هِیْه
 سُوْنِدِ خُوَارِ جَسْنَا خُوهِ كُو دِیْ پُوِی فَعْلِ شِیْطَانِ غَرَضِ
 زَلْفِیْنِ زَرْنِكِ دَا فِیْنِ هَلَاكِ شَهِیْرِ زَسْرِ جَلِیْنِ هَمَا
 اِیْکِی دِلِیْ مَن نَارِ قَرِیْدِی زِجَا نَانِ غَرَضِ
 اَوْعَقْرِ بِنِ بُو عِنْبِیْرِیْنِ بِدِ رُوْحِ حِنَامَتِ وَرِ
 لُوْتِیْنِ بَدِیْ پِیْدَا یَلِزِ وَاَنْ سَرِ نِیْشَا زِ غَرَضِ
 حَا خَالِیْنِ مَدُوْرِ فَلَظِیْنِ مَادِه زَمَسْكَ وَعِنْبِیْنِ
 لُوْنَلْفِ تِیْگِدَا تِیْنِ بِمَسْتِ پِیْهَنْ وَبُوَا وَاَنْ غَرَضِ

دل کورت بدافاسنلین برداوردیان کرتقه

میران رُخوه هر دانا کورتین و بردانه عرض

مصری ز حالان کثاند جلا در یویم ملا

و ۱ کورتونزان قنج بران وان اف ژدورانه عرض

شیوه دلبری بران سته شیوه عشوه فرض

هر دو نظر کو بون قران ولجه یکد کوشمه فرض

هر دو قران کو قبلین پرده دها ژ بر برت

وی سعتی درینه عشق لارمه یگد و سجده فرض

خرقه زرق ورنک زهد من بیامنا شت

شت و شیک دمیگدی اول کار فرضه فرض

نیشگون شیرین زبان مست زجام باده بین

فرض دبت ز توبه سالک عشق توبه فرض

ساقی سیم ساق ما زهر هلاهل بدت

جان مه دشکرو متقی تیز روان رقصه فرض

خال

خَالِ الْكَوْبُوجِ كِي بَيْتِ قِرَانِ اَبْرُوَانِ
شہت بیت مقدس کعبہ دیت دوقبلہ

دعویٰ عشق راز اگر کفش بکت زبان دردد
گم شہادت دیت وہی سقی لیشہنا فرض

جہت و دیم و گردنے پردہ دما ڈپر پرت
فرضہ ملا لجا جیان سعی و طواف و خمس

ولہ

مہ ژیل حسن و جمالے چہ غرضی مہ جمالے ژ پیا لے چہ غرض
گر نہ تشبیہ دوبرہین تہ بوان مہ دعیدان بہ لالے چہ غرض
گر نہ قستاد دل و جانے مہ دکت مہ زوی شوخ و شپالے چہ غرض
گر نہ روحا مہ دپے دل برین مہ زوی قنج و دلالے چہ غرض
نہ باسمی تہ معما بن حرف مہ شکل و خط و خالے چہ غرض
قصہ وحدت دگرت روح بروج ورنہ عاشق زوصالے چہ غرض
نہ کو شرمندہ ژ روی تہ بوا آفتاب بر والے چہ غرض

دشمن قدر تجلا تو بگی مه بیوم شما چه غرض

نه تجلای جلالته بوا مه ز خوبان بجماله چه غرض

نه ز لعلین ته ملاجبت دکت و مه ز غم بخت و سؤاله چه غرض

دیوان لبدری کاتیه کیشا ز نو ز کار خط

نورن رشاندی و ایه در کردشی پر کار خط

حرفین
چرخین ز قدرت نکتہ پرمادار حوضا لعل و در

افزونه که وی دی بسر قدرت نمون ز کار خط

بخت
اقچیکین شتری شبخت افعی صفت قلبه

سلوی ز بالائے وه رخت و پردیا مغلنا خط

نقش و کاری دلبران در جن ز زمین اسیران

هر تین بدست نیکران مه ز گلشنی پر خار خط

زالال

مژ دستخط تر حین شپال خال و خطین نورا

خط
دانی بصد و قان لبالماری مه صد قنطار

بجی

بلکین کل و ریجانی کاتت نوچک دانی
کس دی پئی شیرینی دوا صفت جبار خط

ریجان و سبیل تہنہ صد چچک و کل تہنہ
آواز بیل تہنہ اف بچہ گلزار خط

ماداریم وجہتی حاشا لدور ایتی
لے راست وچپ بوصلے تجد و لکشی زنا^{خط}

ایروسر طفران شان اعراب و حرفین ذر^{فشان}
هاتن دگل بانے صبا مژ جانی دلدار خط

الله دبرق اولاد ایغمہ کت قلبی ملا
اقتہ چرنی جد و لا اقرنکے عنبر بار خط

ایروبر اتا احمدی طفران شان زرگش مگا

خطی ہمایون کس ندی شیرین معنادار^{خط}

خون کو زدل بوج تیت اشک روان مہ تین بٹط^{وله}

نیل زد دید بیان دریت کفتمہ اف شبہ بٹط

کاتب دست قدرتے زیرشانہ سرخطی
 ارزن و دیم وجہتی لے نقشانہ و کونقظ
 جہت و دیم نقشانہ مسک و زباد لے رشانہ
 نورِ ظلمتی رشانہ تا زہ گشانہ خطِ بخت
 حور و فرشتہ کس وہ دین نازک و خوب و شیرین
 نیم نمونہ پر بچپن صورت چپن نما غلط
 شعر مے کو کورک روان آہ رجانہ مے تین روان
 پرمہ لبرک ارغوان دینہ غزل لندہ شطط
 و
 می نویسی شیخ صنعا غلط
 اوچو نیقا رنضشانہ غلط
 مثل موسی وی تجلایا تہ دے
 ای تو دی کا نے خطا کا نے غلط
 وی ندے برناتہ و دانے قیاس
 حکمتی لوچونہ برہانہ غلط

سہوتا

سطوتالیلے یقین مجنون تباہند
وَرَّه داناکت بیابانے غلط

وَلَكِنْ نَشَأُ نَقْشَ وَنِشَانِكَ تَه دِی

ای کونیشانک تہ دی کانے غلط

انگام افا حیات حُفْہ دل

خضر قادی چویہ حیوانے غلط

شہنشاہانازکان ضائع مکہ

دائیںی دل یقے خانے غلط

اللہ اللہ چرخ و دولایے بی

نقطہ ناکت تہ دورانے غلط

دو روشف ہر سیر دیدار تہ پین

ناگرن او سیر دورانے غلط

ہون بین مشاط حُف دایے

ہمقران کے خال و نیشانے غلط

پے لِسْرَجَانِ مَه مَرُوت دَايَه تِيخ
 پِشْكَوِيْن بِنْدَا كِرِيَسَا نِي غَلَط
 سَرَبِي بَر كَفْر زَلْفِ عَاقِبَت
 اَز دِطَر سِيْم پِي زَايَسَا نِي غَلَط
 پَهْنِيَا نِي چَرِيخ وَ دَوْلَا بَا رِي نِي
 نِيْنِه تِي دَر بَابِ عُرْفَا نِي غَلَط
 نَسِيخِيَا عَالَمِ هَمِي عِنْوَا نَكِه
 نَقْطِيك نَابِت دَعْنُوَا نِي غَلَط
 قَلَم وَ بَايِن مُخَالَف تِي پُرُون
 دَا بَكْشَن دَا رِي سَا نِي غَلَط
 دَا بَزَا نِي پَهْلُوَا نِي مَوِيكِه
 دَسْت نَدِي نِي مِي زَا نِي غَلَط
 وِي دِي دَسْتِي مِيْنِ كَلَاكْشَن پَر خِنَاق
 حِيْف بِلِيْل چُو كِسْتَا نِي غَلَط

پہرہ

ہیترسہواخامہ بووزنہ کوہن
اق غلط ناگرد دیوانہ غلط

ویسر بڑناتہ اق سیوان قدا
وزنہ ندادار وژی اق سیوان غلط

گہ دل ولہ جان دین تر کے دتہ
ناگون یغما و تالانہ غلط

لے مری تر کا فرات و نیل کر
تشنہ لب چو طرف عمائد غلط

پیر حکمت بین لوفقا مشران
کس ندای می رہتہ فنجاز غلط

راستیک قانون سراسر نینہ ہے
خوار و چین ہے پریشا نے غلط

بالک طبع و قوتک موزون تی
داڑ صنعت دست یاد ما غلط

مردمیں چاہتِ مِے عکساخ دی
وَلَدِ نِشَانِ مَالِ نِشَانِ عَاظِ

وَلَدِ
بے مِیَا لعلِ مَلَامِینِ زَمِیَا لچہ حَظِ
صَحَّتَاتِ نَبِینِ یَا رَحْبَرِ حَالِ چہ حَظِ

ح قَد حَک بَارِہِ حَبِیْبِ سِی حَوِّ لِقَلْبِ مِہِ بَرِیْزِ
عَانِقِ خِشْتِہِ بے اَنْشِ سِیَا لچہ حَظِ

زُورِ نِزِیْنِہِ
نَکُو وُکْ طَرِکِ بِیَارِ نِ مِہِ پِکَا نِ
زِیْرِ پِیْنِ حَوِّہِ دِے سُبْہِ تِ غِزَا لچہ حَظِ

حَظِ وِلْدَتِ مِہِ بَعْمَرِی حَوِّہِ دَعِیْقِ تِیْتِیْنِ

ہم بَعَا نِ دَرْدِ وِغَا نِ زِنْدِہِ ہِزَا رِ سَا لچہ حَظِ

حَسَنِ وِ سُرُکُوتِ وِ سِیْتِ جَذْبِ لِدِ لِدِ اَحْبُوبِ

مِہِ زُزَلْفِ وِ خَطِ وِ خَا لِ وِ قَدِ وِ مِیَا لچہ حَظِ

عِشْقِ وِ عِلْمِیَّتِ وِ لَاتَا نِ بے سُرُکِ عَالِی نَابِتِ

قَد رِکِ حَالِ نِیْتِ پِہِ نَدِہِ فَرِیَا دِ چہ حَظِ

بَدْوَلِ

بدوی پاک چکت فُحَّتْ مِیدان کُوبَتْ
ستمع که نَدَرَن مُطْرَب و قَوْلِ اِچَه حُظْ

در ناسفته در یژم ز لب لعل و طے

و ۱ گر چه ره جان بدیدن روح گوی لالچه ^{حظ}

سُرِدَتْ اِفْ کُوتَرِی ز مِزْمُ سَمای زلف

سایه نای خاوری سدره منتهای زلف

سایه نای جِبْهَتِی نقش و خطی قدرتے

نقط و حرف و جزمه تے پر بال و پری های زلف

بال و پری صفت هما سایه الجبتهی نما

خری و بسک چون سُمایک بیک لبای ^{زلف}

بسک و شراب و تیران رقصه ز رنگ خریان

باز و غراب و قهریان سیر حر تبای زلف

هرمه ز بوج سنبله پنجه و سینه و دله

دور دراز و مشکله قصه و ماجرای زلف

بستییه زلف در کین حلقه بچلقه چین بچین
 یغمه دکن دلان نهین نینه یقین خطای زلف
 روم و عجم زهر طرف هندی و زنگ صف بصف
 رزم و صواشه وان بجف هاتنه بو هوای زلف
 هر دم و هر ساعت ز نو پسته دسینه نارودو
 صبر کویت و خور کو عاشق و مبتلای زلف
 زلف سیاه ب وفا قطمه ندی دست صفا
 کشته از بصد جفا آه ز دست جفا زلف
 زور و فقیر و مبتلا زاهد و صوفی و ملا
 کشته او بصد بلا کن گفت بلای زلف و له
 ناز گمان و سیمای پیران کشت عقیق
 دامه ایر و دسران قدحک تازه رچیق
 مه ز دست یید بیضا قدحک نوشی و بس
 شعاعه کنجوم بسنا و بریق
 اکر کلام

سرملاب جان بخش ترانه تو بخت
اعد القطر يا ناظر فالسر ديق

بلبل لعل شکر خنده شکر کینا شکر ک
انا بالوعد لوانق فلها الوعد وثيق

نشد و با در دام

در یاد زمرادی مه سری داینه ری
خفت فی البحر ولا ذورق و البحر عمیق

من زعفت سحری دی و بر میزان کشم
خوش بختی خوه کستم انا بالقتل حقیق

قطر کو قتله دم بے کنه و مظلومه

رشتنی بنبال و رشتنی بر شیق

تیر و زرم هر دو ولدان و جگ چپان

اوز خوانمه رشتی تلین صور عقیق

سوسین تے تر و نازک لکلان طغنه دردن
فبها العبر فافح و بها المسک عقیق

چہ بکشتن و ریختن توہری فرما کہ
از جگہ کی تہ خوشتم احمد عبد و رقیق

دلبر امین سحری ہات بتوخ و بیدک
صدیدک چون دبری تیک بسجا برو

بہ ادب چومہ دیاری بزیارت کف پا
قال یا عاشق ہا تیک یدی ہات یدک

دل و جان ہر دو مہ دانے و اجارت زیمہ
قلت استودعک الباری اللہ معک

تہ دہے صاف و زغل زیک قدی سچوہ کے
داعیارک ہما ہی بیبتن چوکک

دور زلفاتہ مسلسل بظرحل نابت
نظر اصاف دے سردورت نقطہ شک

اھو امن گورنگک تہ بخاطر کھت
بخودی کے تو کو اوسک چوہ دی ہا تسک

باز

۱۰ عزیز بیچو بیچو لہو لہو بیچو بیچو بیچو بیچو بیچو بیچو

به افینى ملك وچرخ و فلك تپنه سما
 روشن تيك بهرى زسما ناسمك
 نكو پيوسته بيك بن زسى عشق دورج
 نه باشاج بين واصل و پيوسته بيك
 زمتمى ده خبر كيرت اسما تومبين
 زيد و عمرين حتى چند كودن يك يك
 چه فصاحت بملاحت و هديرى توملا
 اقا ادا ياته دشورى كوشرين بت بتمك
 و
 نازكك من سحرى دي بجا لاهى نوك
 حور و ولدان و پرى دي تو بشربونه ملك
 و ده جارك بتماشاى شهيدن دجى كے
 احسن الله تبارك زد و جققين ته بلك
 گلان
 سنبليين سركلين پال بهستى و درن
 سوسنين تازنه لسرين و درن قابونه هلك

نازکامین کو بستی دچن هاته خرام
ژسد چونه کسوفه مه ومهرا د فلک

ای ز غفلت ته بیست کو بیست هیما
ته بچا فین د بک کشته مظلوم کلک

ذریک عشق کما که وز عقلاخه نیر
کلن صادفه د اهت المیق هلاک

خسروی عشق کورونت لیرتخت و جود

فتح القلب علی الفور وللروح ملک

لال

وه چه عشق وجه سلامت چه د بورن هیما

کلن یلک حاسبل النار سلک

آه بیکا و ذول تین مه ز پیا د جکو

بس تو به فید نضحتکله مه دل بو به بک
بلاغه

ما ز عمری مه چه مابت و ره ای دل قمر

د ادا قطا روجودی بکون سیر کلک

دستور

بگویم که عشق کما که وز عقلاخه نیر
کلن صادفه د اهت المیق هلاک
خسروی عشق کورونت لیرتخت و جود
فتح القلب علی الفور وللروح ملک
وه چه عشق وجه سلامت چه د بورن هیما
کلن یلک حاسبل النار سلک
آه بیکا و ذول تین مه ز پیا د جکو
بس تو به فید نضحتکله مه دل بو به بک
ما ز عمری مه چه مابت و ره ای دل قمر
د ادا قطا روجودی بکون سیر کلک

وَاسْتَوَى كَوْحُهَا فَدَا لَأَعْبَى
نَظَرَ الشَّمْسِ مِنَ الشَّرْقِ إِلَى الْغُوبِ وَلَكَ

أَقْتَابًا كَوْنَهُ تَصَوِيرُ رُحْنَانِهِ بِتِنِّ
نُورُهُ فِي نَظَرِي ظَلَمْتُ دَاخٍ وَظَلَمْتُ

ذَهَابِنْدِ كِرْبَنِ شَبَهْتِ بَارُوهَ سِفْكَ
چِه زِبْكَاتِه بِيْمِمْ آه زِبْكَاتِه چَكْ

از زلفاته فرستم مه طلب کبر الیل
بے دجاها ز نخی بے سرو پا بومه حاکم^{حلقه}

بِه اُمُودَاتِه هُمَا فِي نَه مَلِ تَوْرِ قَدَا

وَرْتَمَا شَالَه جِهَانِ بُوِيْرَهِي تَوْرِوَشَبَكْ

و
کَرْدِيَا اَوْصِنَا سُرْجَمِيل

نَاوِلِ عَرْدَانِ نَدِ بُو جِبْرِيْل

مِنْ تَطْرِكِ لِحْسَنِ جَمَالَاتِه كِرْ

اَيْنِيكْ دِي مَه زَنُورِ اجْلِيل

لَوْ زِلْجِ لَمَلَّةَ جَانِ بُوخَجَلِ
بَادَةُ انكُورِ كَجَاسَلْسِيْلِ

دیل ہزار ن تہ د بند ی و لے
لِسْ لِنَاعِنَكَ مَحَالٌ بَدِیْلِ

مَا اَنَا وَحْدِي بِلَهٍ مِنْ مُغْرِمِ
كَمْ لَكَ قَتْلِ شَفَقًا مِنْ قَبْلِ

دَارُوی دَرْدی مہ تو نے جامہ
هَلْ بُوی الوَصْلِ شَفَاءُ قَلْبِ

صبر و سکون چون بنیف دجلہ دا

لَوْ زِدُو جَافَانَ مَه دِزِیْنِ اِفْ نِیْلِ

بِسْ كُوْهِنَه چشمہ ز چشمان دِزِیْنِ

مَرِّحْ دِمِ دَمْعُ عِیُونِیْ بِیْسِیْلِ

پر مہ نظر داتہ ز سَرا قَدَمِ

قَدْ رَجَعَ الطَّرْفُ وَعَقْلٌ كَلْبِ

مَثَلِ

مثلته ما بونه و یا ما دین روز تجلیه چه حاجت لیل
 قد سلب الروح علی غفلة انهم القلب بطرف کحل
 کوجه لبر ضرب جفان فیل یوم یه مقرا ز مات کوم شاه فیل
 جان ددرم کوی بیک بوسه لے بیتن لعل شو خاکیل
 کوجه دینف حلقه شیرانم از لیس علینا العدا ناسیل
 زور ملا فرقی ابتر کین

ان من الساعة يوم الحبل و

شاهد قدسی نشان حسن زین الزل

دلمه بدستی سری جام میا لم یزل

می کو بخت ساغری میزد دست دلبری

سوند بخالق دخی روزه دبرو جامل

دیم و جای مکی سوز مدای مدای

لومه ز میخانه کویته بردر مرل

مَرَّ زَكَانِي بِوَشٍ قَبْضَهُ زَبِي كُوشَه رَش
 كُزْمَه بِجُوتِ تَيْنِ مَلِكِي كَسِ دَمِيرَتِ بِهٖ اَجَلْ
 حَسَنُ وَسُرْ اَصُوْرَتِهٖ سُرْدِ دِرْتِ قَدَّرَتِهٖ
 لُوْدِ اَصْلِهٖ وَرَهٗ رِي طَعْنَهٗ لَمَّا اَقْلْ
 زُوْرِ بِيْتِيْپِ تَيْنِ عَرَبِّ تِيْكَ چَقَانْدَنْ قَصْبْ
 قِيْجِ بِچَا قَانِ مَهٗ دِيْنِ خِيْلِ نَهٗ چَارُو خَمْلْ
 شِيْرُوْرِيْ اَنْ تِيْكَرِ اِنْجِهٖ بِرِنِ تِيْكَرِ اِ
 لِهٖ مَهٗ تِيْكَرِ زِيْكَرِ اِقِيْمَهٗ تِيْكَرِ دِلْ دِيْ كَلْ
 نَا زَكْ وَ قَبْچَا شِيْپَالِ دِلْ فِكْرِيْنِيْ تَكَا لْ
 لِهٖ مَهٗ زِدْ دِلْ بِدِيْ تِ دِلْ بِمَهٗ دَتِ مَحْمَلْ
 نِيْ شِكُوْرِيْمِ دُرِيْ دَا مَهٗ بَدَسْتِيْ سُرِيْ
 جَامِ وَقَدْحِ سُبْتِ اِقْ لُوْمَهٗ رَوَانِ تَيْنِ غَدْلْ
 كُوْرِدِ چَهْقِيْنِ مِلْ عَمِيْرِدُوْ عَالْمِ فَنَا
 ذُوْبِقْنَا بِاِيْمِ اِنَّهُ عَبْدُ اَقْلْ

اَبُو

ایرژ و مزایم دُرّی منت کو من سرورہ دل

دلہر بفتحنا سری می دامہ و مخورہ دل

دل
مرکز نہیں اقیقہ دل مہری ز باطن بیہتہ

دل
شہزادہ سر پختہ دل شہکاسیا فورہ

استاد عشق و لہقوت سرتا قدم ہندی وضو

دینا انا الحق ہر د کوٹ باور یکن منصورہ دل

دل دی بدت نور امی وقتی خواش و ہی ہے

دل
فہم از بکت و حیا می ذی دت جبر ما مورہ

نور از قدرت ہے دونوں ڈیرا دینا لہن آرغنون

و دایتا عشقے چون خوش شتی کہ سطورہ دل

تفسیر سرائتی عارف دہیتن کہ دتے

رازار موزین قدرتے کو دی بکت معزورہ دل

دل کعبیا مولای لہ ناری خلیم ایساید ہے

بانگی انا اللہ دایہ لہم کعبہ و ہم طورہ دل

صد جو و صد جو بارہ تے صد کا شن و گلزارہ تے

چندان ریشقے نارہ تے طائفے نظردی کورہ دل

صُحبت کو کَامِل بو بوی جَارک بچائے عنبری

قلبے مہ با مَجھری خوش عنبر و کافورہ دل

شوخ و شپالائے قند اوان کا وی قنج و رند

وی دل ڈولدا درختوند ایر و یقین فغفورہ دل

دل آرزتہ مسروریتن مہ دی ڈمیل دستوریتن

دی گت جھان پونوریتن لے دایما رنجورہ دل

و عید و در عالی بانکی صفائے خاص و عام

ماہ نو ابر و نمائندن چوڑ بوعوری غم

خوش بدوری جام اشارت کو ہلا لاسایا

ماہ تاپن زھرہ سپا چار دہ سالے تمام

نامہ طی کور و زہ عیدی فکر و فصلای

لے بنزیم تین باوازی تے و فنجان و جام

شاعر دن

شاهدنا گلرنگ قلابک شیرین بشر

ای دلبری ارغوانی نیر کزین عرعر خرام

یارب اور وحن مجسم یان متاد وحن او
لو لکرجانان و بچین ناز کین شیرین کلام

اوجہ عالی جوہرن ہاتہ لباسی جان و جسم
عشوقین وان شبت گسیری دقلبان مقام

و ک م لے کافک تہی غاب ژ دیداری تیم
دین تیم وی ساعتی لے بن ژ مند صد سلام

د این غبر لشریان رشاندی خال خال
سوسین نازک لکسر خالان چاندی دام دام

جہت ویدی ژ قدرت پے نقیسی حرف حرف
کا گلان طاطال لکسر حرفان کشاندی لام لام

اوپری وقتی دستند سرد از قدسین خویا
بندہ شاہ ہمایت خسروی شیرین علام

لَيْلَةَ الْقَدْرِ بَرَاتِنِ زَلْفِ جَوْهَرِ صَبْحِ عِيدِ

دِيمِ وَكَهْ فَصْلًا بِهَارِي لَافِيَامَتِ قَدْوَمِ

هر کسی جامک ز دست وی بنوشت نوش به

ای ز دست و آن نوشی زهر به بیت و مدام

هر کسی جَارَكِ دِيهِ اَوْزَنَهُ مَا حَقِّي اَبَدٌ

ای ندی بت و پری دی زندگی به بت حرام

وَأَنَّ دِرْقَمِي كَوَيْمِ أَثَرِ بِيَايَةِ دَانَ كَلِ

برق و تپیر پیران لاله اجذب بیا حشره رقام

و

اَيُّ زُحْنًا دِيمِ دَرِي دِيهَا هَلَاكٌ وَسُخْرِي

رمزی دوی شیرین سری صوم بپیشا آتین

صَوْمٌ بِرَقَالِمِهِ اَوْحَجُّ وَبَدْرُ اَطْلَمِهِ

شما سماء رابعه لو پر ز شوقه سنوین

پَرِئَتْ نَدِي وَكَدَلَهُ زُلْفَا سِيَا سَرْدَامِلِهِ

تور اندای سله سلی عقارب به خوشین

سوا

سَلَوَاعْقَارِبِ وَطَنِ اَوْنَا رَكَا سِمِينِ بَدَن

قندی دیرن کف دکن بسکان لکر باوشین

بکاسیه رعناست یکدی کو حیران ^{فست} _{زین}
همیان لمتی حلقه نبت در بند وی زلفا

پنسیر کرم زلفا چاک او حوریا نبت ملک

تیردان ز دس تو زین هاک مجروح قوسی پروشین

تیردان ز قوسی مال ذراف او کوهر ابر شوق و طاق

صوتن لمن سیننه وهناق لوتبک زجر کے هرشین

جرکه و جبند تیک صوتنه لو خف خد نکان نو هتسه

ز قوسی هلاله ره تونده حیران دپمامهوشین

هم بدر و هم زهر یا یہ دیم هم ز عالم اکبر ایہ دیم

خوش دستخطک طرف ایہ دیم حرفان ز مسکے دسین

لوحی ز نوسیق ال بدن هر نو فده خط و خال بدن

داد لیکلی بال بدن نقصان ز زپرا توشین

زلفاسیہ عنبر کہ خلی ژیری زربکہ
 زرباق و دیان بر بکہ مسک و کلاتہ لے دیشین
 ماورکہ طرح و بشکوان جیران بلکا لولوان
 از عرعر و سلو اجوان شتری بستی لے خوشین
 شتری و طاپن صور و زر بانیم لے داسکر
 برجیہتی ہریان دو پرو ام ژوی سکارویہ
 مشہاسخر یاری شفیق دامن بانگشین عقیق
 ہر بادیا نو پین رختی محو و خمر لے غشین
 محو و بی جامہ ازم یغما کری دای ازم
 چاقین لپیغای ازم پروانہ شمعما کین
 پروایم صوتہ کبدد لبر ژبر برجا اسد
 تیردان ژرشتوزین صد لوتیک ژخو تقین
 کتم بقوسی عنبر شوی ژد لیل دان برہ
 اپخشندہ دل صد پنجرہ افرنگہ ام محنت کشین
 محنت

محنت کنین روز و شبی در فرق بین غیبی
 ظلما ز بردستی تپی او عدله ام پر پے خوشین
 ظلما تو کے پر پے خوشم صوتے دل و حیران گشم
 مثلے پر نکا آتسم رُو حک مجر دے لَش پین
 مین دی سحر کاھا اَلتْ جَامکْ ز کوثر دستِ بدست
 زی داملی لو بومہ مت حتی حساب سر خوشین
 و ۱
 و دہ جانم کوچہ نازک و رسیں
 ز گل و نیتران ام تہ لبین
 توشہ نشاہ بیچین ز بتان
 نہ محب ہر مکر و خار و خیزین
 ز خوہ خام مہ قدا کے توبہ تیغ
 تونباتے و لطبعی مکین
 ہر شقم نفع زانا تابہ سحر
 بیکے کوئی ترا ہم نفسین

ہے تہ باللہ نبو کس نَفْسَکَ مہ تو پے روح مجرد قفسِ پین
 جذب دل را دھوینیتِ مہ دستانِ نالہ ژرنکی چرسین
 مہ ژ زلفین تہ سیہ رشتین سحری پے ی و پری پے خسپین
 ورہ میخانہ شاہد پریسان شمع مجلس بہ دینی چہ کپین
 مہ رطاری دیدہ نور اتہ ددل لود عشقاتہ ہر اثر پریپین
 عین عشقین و ددل اتن طور زسنا برق جمالِ قبسین
 تہ دہ او پیرے نہہ دا سر پریم ٹیک بد و انکت مقین
 کرچہ یک رو لرخین قبلہ صفت رست و چپ باز لیری قوسین
 بیچی سان بدین خرقہ زرق تجرباتِ مغان آر پریپین
 ام قدیم بادہ دنوشین زطہور لومقیم مت و خمار و تکیں
 مہ شقان جام دکف یار دبو ہی ہی وصبت و میری عسپین
 مہ سراپردہ حورانہ مقام زسیہ زلف بتان آر فوسین
 قلبا عیان دگرت حب و وجود عشق اکین و ام سیم و مسپین
 ملہ ہی غیب وہ املا دگرت مدد و فیض ژ روح القدسین

۵۸۶

جَمْرًا عَالِيَهُ عُنْصُرَهُ مَلَا

بِحَقِيقَتِ نَهْرُ خَارَاتِقَيْنِ وَ

پیوسته دو ابرو لمه محبوب گشادن
صَدِّ كَوْمَهُ پِیَا پَے لِاَزْمِ خِشْتَه رِشَانْدُنْ

تیرك زكمانه غضبی دلچگراش
بِل دانه برو پرز دو كوشان فوشاندن

جُفْتی سَدَانِ پَنجَه لِر سینه بِنهاندن
كَلَاب كَمَانْدَن دِل وَهْتی هَر شَانْدَن

بُرْهین ته ز قدرت کونمان کوشه ز اعجاز
پیوسته کمانان ز کوهان کوشه و شاندن

بِهَرَاتَه د جَانَمَه ز دِل خَف كِر بُو مَن
دِل جُو جِر و سینه لِر جَانِ فِشَانْدَن

نُونِیْن ته هَلَا لَے بَقْرَانِ یَكِ ز سُرَاخِ
بَے عِیْبِ لِدِ پِی قَلَمِ غِیْبِ كَشَانْدَن

۱
 قَدُوسِ وَسُبْحِي وَحورینِ دِهشتی
 پیوسته شی قدر لقا یاته دِخوازن
 پروانه و بیل ز بدل سمله عیقن
 لکو تو نظر دی بجوه او گلشن رازن
 سنبل یما تین و گلان پورده در اندن
 بشکفته الالهین بونه طرازن
 جو بار روان چنان ترج جوان
 ستانه برفرف لکاران سی وقارن
 هر یک بقما سکه حناته زهرجا
 تشبیه نکاران بحالاته دنازن
 محراب دوا برو کو ژبالاته خویابت
 درجده گلی عشق نیازین مه نمازن
 بتران

تیرانِ لمہ دت دوست مدی سینہ ہدفِ بت
 نازانِ لمہ کت نازمہ زاری و نیازن
 اُو حور و پری چہسُبت و لاتِ جہا
 در صورت تحقیق ملاحظین مجازن
 ولہ
 محبت و کنت دزورن جب دیم پیشکِ بلائیہ
 عمر و ری خوش پر دبورن صوتن و دررد و جفایہ
 صوتن و دردی آئینی علتاً داغ و برینے
 خوش دبت ما او بدینی شرتا لیقانِ مفاہیہ
 ہر دے صوتہ بالفی یارند درمان کت بزلف
 تا ابد او ما دقلف عشق در دل بے دواہ
 عشق در دل بے طیبہ بے مفا و صلاحیہ
 کتہ جورا رقیبہ پر لعینہ روسیایہ
 داغ و کین بے ہزارن کل دست شوکین بخارن
 سرسری دپول بخارن اھرمن خاتمِ رقیایہ

طبع دیوان دست گشتی حور و ولدان بهشتی
عاشق دل بند گشتی جان بدت هیترار وایه

مخت و جور اجیبی جور و از ار قیبی
حق تبی دامن غریبی لاشکر باجوی وه دایه
دو هنیاوی شوق و طاشرتبا قد و کلائے
کس زین محروم زانے لاتی بوین غلائے
بے نصیب ز بوم ز جای دوره دور محروم زراے
کرتپی وی قید و دای او غریبی جان فدا یه
دوره دستم بے نصیبم دلبرم خانم حیم
پر ز دنیا ته غریبم روح و رخت من لقا یه
پر ملازم ته و لقا مامه حق ملتقاے
من زخی شیرین دوائے هدهد از مریکن بدایه
هدهدی رضوان ز غیبی صد خیر شیرین ز چیبی
داد لای می مرده حقی بے که لری من وک صبا یه
چانیزم

چاقنیرم کہ لڑی مہ لے صبادہ دایہ پیہ
عرض حالی محنتیمہ بندیک صادق ملایہ

جان ندامہ از درید افرقتی ضربک وہ لیدا
قالیک پے روحہ وید اکشتا من وی روایہ

د مبدم او چاقنیرا بیت و نیشانک تہ قیرا
د ابت او زیدہ زیر ایا صادق بے بہایہ

عاشقیت صادق د کین یارد بے صد خان
زانم او نازیت بے عز عاشقہ پر مبتلا یہ

عالمین ام فی دزاین جنسن ام اوروح وجانین
قطر هف باطن خو یانین کر چه ظاهر او جدایہ

ہند ہدی وی غم و رازی پر نو اچو گفتو

قصہ چو جنتا مجازی قاصدک خوش طبع بایہ

ماد ما وقتی بحالہ اچو کو یاری مہ د پالدا
قصیا حالہ بحالہ اکہ دو پرت یار پہایہ

مجتا محبوبُ ولا تان بر قكه زيو رصفلمان
دايه قلب و روح و ذاتان روژ د ميرات خويآ

مجتا صورت دو قسمه فعل مفتاح طلسمه
هن ژر وحه هن جسمه نار و نوره هن هوايه

حب جسمانه دوروزن كچه دل پر د صورتن

خف جگر پيكان د نوزن ميل نقشي به بقايه ^{بنيادي}

كل ختي صورتن بطيغه تين تبسم غنچه پيشه

بلبله خوش دل د نيغه نغمه و نال و نوايه

هر چي جلو ابوت نانه نوكلك كونه خنا

وي ژدل چو مجتاي او بيار پراتبايه

هر كسي محبت ژر وحه مبتلا نور اسبوحه

وي ددل ده صد جروحه جزيبه لوزين و تبا ^{پيشه}

هر د و روح يك نور و طاقن چرخكه دوسير د ناقن

هر د و زانه و مرغ و ذاقن ايم حسن داقن فدايه

نوره

نور که نادر وجوده کچه اول نارودوده
برقه لایح مال کوده حب دقلبان کیمیا

عارف جهر شناسی ای یق وصف ولبه

دی قدر پیتربناسی مقعدی صدق جزایه

دورنگی داتوزد ری خوه ور نه کیری ری سخی

بورین اودسری خوسردنا قاری نه یه

مادیت اودوره دسین دی زنجیاته مت

جام زشکاسی درستین ابران اوی دویه

یا پر حسنک لبالب بود لبرک غایت جمال بو

او ز حال آله جمال بو پیشه وی شفقه وعظا

مهدراوی خیر خوانی نلتیک و صفا مجاز

وی بدل سه کر نزاری مغنی وقانون ونا

یوسف دوروز ما کونیم هاتونان

پیته بو که اوتنه انه خوشان اول سفان

ماورا بلكين بوبهن و بوا کا بوبو
داروی قلبی کے بوبو لو چائین دل جلائیہ

یا نیم دی پی لڑینی صاغ و سالم ما تو بینی
تے کپیدی پکھینی داسوار لے بت پیا یہ

خفلی باء نیم هات خفتر بال یاری کریم هات
پر باحسانک عظیم هات قاصد شعا گدا یہ

دل نضر دپیا پیر هات لو حکیم لقمنا بسر هات
نافعی دردی جگر هات طالعی کوکب نما یہ

من کو او نشان گھستی اقد ای صد داغ رشتہ
درنگ لے خوش بھستی اینم اعظم بکھایہ

چومہ سرپشتا کپیدی من زبر چو نہ کو گدی
بجو برومہ لبر خو طی دشت و چول و کلبلا

مونیم خوش پنجه تپکراوی دچین و کطیر فیکرا
بجٹ زلفا یارہ فیکرا بور عشق پور فرا یہ

کبریا

کبذاً نوینِ خویا بوسپید یا صادق نما بو
یک بیک شوئے قد ابو قصر و ایوان و سراپه

قمری و لیلِ رخون لے عجب او خوش و مبین
هو محرک بوب و مبین عند لے فیرا تبایه

باغچیا صور کل دگش تے چچک و ریخا درشت
دلبر ایران و کشتی سنبلان طاطاسمایه

سزیران شبنم کلا لے هر عقیقا در خنق
دلبری سیران و راق لے عمران سہ طابطا

بوئم شریف از باستان شاهدین وی کلسا
ساقیان حاجم در دانه کو جان سیون قدایه

چند کے چین حرم بو لے مدام و کصجدم بو
من بھشت باغی ارم بو لے صبا کو من سیایه

صف بصف و لدان پوی بون بند زلفا عنبری بون
تیک لپنی مستری بون رقص و کو فند و صفایه

پر عمر من چو بسحقی لشکر خازم زنجی
زهره بواوید لختی بلکه بیم شمس الضحی

پرد یا خلوی کو هلد اینکیک من ری ملدا

کز میا زهری لدد اقط نکو قتلہ و خطا

حادری چوم جہا ژپرا بیت احرام مہ فیرا

عاشق او کونہ تیرا هرچه طاعت کت روايه

بقتی
چوم زیارت پر ودستی لہشت اول

من بصورتن روح هستی عاشقا صوتن روايه

شربتیا و صلاحونادت یازچی عاشق جزادت

دلبران افرنگه عادت مہروان مکترو فایہ

پیشہ محبوب نازہ صنقر عاشق نیا زہ

یا زلیپیدا اجازہ شربتیا پیرین مفایہ

چوم طوافی و دستان شہتی سکوان و متا

اہل حال و خور پستان وان ز عمر اراق مدعا

اپنی

تَلِيْن نازك شماليْن من لَحْشِيْن خوه مَالِيْن
طالبي وَرْدِيْن بجالين دِل بقی فکری تَبَايَه

چو عمر مَدُّ فِي خِيَالِي مَشَقْد عِيدِ اَوْصَالِي
بِيْم زِيَارَتِ زَلْفِ وَحَارُو رُوشَقِ مَن اَفْدَعَالِي
چرخ طرسم کَت شَتَا زَواجِلِ پَدَّت رِکَابِي
جان بَرْت مَدُّ فِي عَذَابِي اَقْسِيَا زَنکَا اَزْدِيَابِي

چند کي صادق جَابِيْن اَرِيْتِي جَانْدِيْن
وَلَدِيْلِي لَادِيْمُ چُونِيْن وِي ژَدَلِ جَانِي خُوِي ^{ذَابِي}
دلبر سرد ارخوبان از نَزَامِ اَلِهِي ^و
عارفه بجَا قَلُوْبَانِ عِلْمِي بِر اَحْوَالِي مِي ^و

صَادَانِ
حَالِهَ بَدَا عِيْنِي فُوَادَانِ كَرْمِيْنِ وَا نُونِ
چونِه دِل حَقِّي بَرَاوَانِ يَنْكِي دَرِشِ كُوشِي يِه
كَرْمِيْنِ وَا نِ صَادُو نُونَانِ رَا تَكْنِ اَوْ قَتْلِ وُخُونِ
اَقْرِيْنِ اَسُوْدِ عِيُونَانِ مَن دِيَهْ وُدَلِ شَهْدِيَهْ

لازمہ سلطان و میران پر سون کا سیران
ام کوین آرمایخ تیوان سختیک درمندیه

ہیتر تزام میران دپیرن زانم ام ہی سال اپیرن
چاقوی پوسک امیرن لو برجم و شفقیہ

پر دیم شفقه لبالہ عارف و صاحب جمالہ
جار مان لے بین خیالہ پر سیکت جہ تہ میہ

شفقہ گت جار جار نفینی تولہ آتافونہ

دافکم داغان بیینی ناروپیت و شعلیہ

دابرانت پیت و ناردم کشتی جو تہ خادم

مجتی صوتم بوارم لانم اوزانت و یہ

عالیہ بدرد و برینی مادما دیدار و دینی

خف دبت رمز افینی و بران بے شبہ یہ

ہردما دلبر دیاربت جاودل تیک تاروماربت

دی چرنک محبت ستاربت خف کرہ بے فیدایہ

ح

اگر آن شکر زری

بمبارد دل مار

جمال نازنین

ممنون بخوار

بچه مینا بانه

که در جنت خالی بنشین

مرد ما محبوب ظهوریت زید مظهر بره قصوریت
دی تجلیک سطوریت برق لایح جزئیکه

جذبہ دل از وجود بر خف ز بر عین حسود بر
من صحرای سجود برے حجر نیشانه یہ

سجد یا برون و دالان من طواف اذلق و خالان
اوبسہ ز صاحب جمالان دایچی بر عمرہ یہ

ای یکی صادق جینے بر حجاب و دی پیچے
عشقہ طغریا یا ائینی سر خوشی بر باد یہ

لا ابعای وحسن و نوری کر چہ دی دل ثبت طوری
باطنہ نائے ظهوری بر حجاب و پردیہ

عارفن معنی شناسین او بصد صورت لبان
غیر محبوب وان تاسین خف زوان زائے میہ

ای لین ینکی کشاندی صد خد نک پیر ارشاندی
دل روض بر ہر شانندی از کبری اختر میہ

عزل کفہ و در رقص پیار خوش
که بر نظم تو اشنانند فلک عقدی سربار

بند و کلوت مہلاز
کنار آب اکتا
ز عشق نا عام ما جمال ار مستغنی زیبا
دو شکر داند
کوشی کنی جاناک از خان
جوانان از سطر دشتی زمیند پیار

اگر آن شکر زری
بمبارد دل مار
جمال نازنین
ممنون بخوار
بچه مینا بانه
که در جنت خالی بنشین
جوانان از سطر دشتی زمیند پیار
عزل کفہ و در رقص پیار خوش
که بر نظم تو اشنانند فلک عقدی سربار

لازم آوازانت بجاد لبرویا کی موالی
کز مین قوسی هلاک در رب لیسفا سینه

هیتر دیم محبوت نوزان من اوہ روحی گیانے

پرس کر پورا حوہ نانی اف چرا پر کندی تہ

پرس کر شفا جہا یوسف دوری زمانا

اف چه خالک لایستان بلکہ انجیر ک مینہ

لویم خاک از قیقہ ^{از زینہ} داد ما یارتے زویقہ

دانی بگرم پہ پیقہ چند کہ من جمہد یہ

ہند کہ طاقت دیدیم ہم غبار بد رک قشیرم

کر ز چاقان از بویرم من ز نخدان طلبیہ

دایوشم می ز لیشی ما و داریمان و سپہ

لؤلؤین شکر دیشی اف حیوان چشمیہ

چشمیا اف احیات شربا قند و نبات

من لد اغا او مغا جان ز بو شکرانیہ

و

گو گو سودا و دینم هر دو ما دینی دینیم
دین دینم حیوان دینیم مشتری پارو هرنه

شمر دینقبر جاستر فدا صد کواکب چار طرندا
مشتری ها بر فدا استوا چو قبله یه

افتابا داستوان از زبر ضرب جفا
جان فدایمه لقائے شبرستی پروانیه

بن تو مقصودی ز دینی گو زبر موجا ائینی

قت دگم دیدار و دینی مظهره لبس زید یه

روهنیا چاقیت نیشان مر سگد مجزوب و دینان

دار ی در دو برینان من طلب دنیا تیه

په ته ته نازک مبارک سینه سرفچا مه جارگ

من جروح خوش بن پچارگ رو هن بن په دید

پین گفانا نازک ز نوری تلین جاما طهوری

۱ ز ما ورد و بجوری من زیارت توتیه

دالسرچاقان بمالم وبلبل و ردين بخالم
جار که رحمی که ظالم شفقه خوچه ویه

ارنگی رحمی تو میرو دی چیت حاکمه ایرو
قط بخارک به اسیر و کورتی سی سالیه

شون جی پیکان و نصیل ز تلین یا قوت و فصل
ارنگی در مان بوصلی زی هر کو تین تیر کوفیه

کو مین یا ز پخوه بانتر می و قند و کلا فیه
بیت دو اکت مه دکا ما حیاتک لیه

نه تی قند و بنا مظهری روح و حیات
هم تی هم عز و لایه لومه دل بتجانیه

خانه لات از دی تو به چه شیرین دلبری تو
هم تو خود رو هم پری تو پین لاف او کعبیه

مادبت بیحق خلا فمروته ما فی نصاف
از بلایه بیمه طواف من به او سجده

دازینار

دا زیارت گم نشا پر زحل بیتن قرانے
تولیم سزلاستانے چا فیرا مویہ

یے نشانین دانسان گے ماہ و خورشید قرانے
بندہ گلی آستان گے دورنگی خوشر تولیہ

ما بزهری شکرنی مویہ دی ہم خف جوئے
دارقیب ملعون نہ پنی پر علیہ اللعیہ

گد بندہ پر کل و دادان حاکمی شہر و بلادان
دی تو داخواد و برادان دی کسی بیچار یہ

گر نہ نجشی دل مرادی زوی حیث خرو بادی

دی یکم گلہ و دادی دادمہ دیا برتیہ

دی تو دیا شفقتی گے تو بنیثا ناجیہتی گے

متر حرمین حرمتی گے محرمین بے پردہ یہ

داد ما صحبت بچوش بے جام بخوڑ لملان بنوش بے

متر حیب صدرنگ سروس بے دین برہ پڑ عشویہ

شربت‌بوی جام و طاسی یار کوردی بت‌انکاسی

بیت مزی فی‌ظک زکاسی اف‌حیوان بخویه

ای زغ ضرفه فحواری خوندان خطی‌عباری

مستی‌چاقیت خاری قبح‌بران او زیه یه

من لدل تیرک مغل‌دی تیک زبرخونی قزل‌دی

له دیم تیرا کورد‌دی او زچاقین شهلیه

روهنیا چاقین ملانه خالق‌حسانته دانه

حُب‌تی دامن‌گدانه حسن و حُبیک چشینه

دیتنا نور ابحق‌مه صدنق‌لوتین سَبق‌مه

پرنبی ارزان دَحق‌مه له ملاخوش بندیه و

طُرْیا ثاب دارِ عبیرکه

خبرین شنگ مسک و از فوکه

لهل ز مسک و عبیری برشین

زکلاجه جنس‌رایان تر که

ک

کک و صورت زربک نوس و قح
زسر اپکلاب و عنبر کہ

سرمہ پوشین سری بسر کل دہ
حافلان پے خراب و ابتر کہ

ہر سحر دسکے زٹو و ز پیر
حمر نیکد اسر ابر کہ

قد و قامت سترین و نازک دتر
ہے سر اسر بفضیلین کہ

بزرگین سر کران پدین جارک
دو قرانان لیک برابر کہ

بہشت کوکٹ بسر دری قمر
بجودہ کوکے لٹاہ قمر کہ

ورہ ونگ روز بسر دری کھی
عالمی پتکد امنور کہ

وکت کلا زر زبوسر وانه بریم و
مد بقر بان وکت زر کہ

وکت کلکت زر و بچب زده از
نوم نیکل خوه وکت کلا زر کہ

وزہ جارت اگر تو لطفی گئے
مد بقر بان بکت دو خجر کہ

زاہر ہشک طبع سورا نے
پدو جامان طبیعتی تر کہ

کہ جارت چندہ شکر گئے
نیک مصرام قند و شکر کہ

خط و خالان شان شانے وہ
مد ژانافے خوه راہد ستر کہ

پے لستر دبیرین پلے داین
خویا صوفیان منور کہ

...

کرچہ بیل جوہر اذاتہ کلمہ ولہ لے کھی رونق زعفا بیلہ
 کہ وہ ذکر کی حال و جوش بادہ و بر قبیل را درخونت بیلہ
 سوسنان صدر تک آفتین مکند وان د کو دل بند طایک سبیلہ
 سنبان سیوان لہ بھی تازہ کر آفتاب پرو در جا سبیلہ
 فت ہر یکی فی دے حاضر بکت فصیا فیصل نہ کار سبیلہ
 حورار بکنن ز طابین صورت و زر فسر بان صدر تک شیرین غفلہ
 ز زم زما عشقے ز بالائتہ خوار قدسیان آفتبہ چرخ غفلہ
 من ز دل ناصور کے را سبیلہ لاجرم ایشیا داخا کلمہ
 بیل و پروانہ فضل و بون جنس عشقا من تیز در در کلمہ
 نیز کر انازک قد الشہلا میت دین کریم از بیلان صود اکلمہ
 طبع لایع و شش زمیت بولحن مین و دستہ از الخفا ر دلہ لہ
 اشقر بید فعل حتی کرچپ بارک اللہ خوش بزر ہستی قلہ

زلف و بکابر زمین دل پر ملا
 رشتیا جانے پہلے او کا کلمہ

وَلَمْ
فَلَمَّا أَصْلَسَ سُرُكُنْتَهُ دَجَامَاهُ حَبَابَهُ
مَوْجِيًّا قَلْبُومَ عَشِقَهُ مَهْ لَسِرْدَتِ عُرَابَهُ

دل کمر بسته عشق و بچوہ ز تار پرستم
می و معنوقہ دعای و مہ سجادہ قبابہ

ز حجاب و رده دنا زک و مستانہ بچش تو
تو جهان زیر و زبر کہ بخدی ایش عتابہ

دست جبریل ہلافت ز بزنا تہ نقاب
بیقین قافہ لروزی و وہ رپھتینہ نقابہ

مہ بہ اشراق سؤالک ز لبی غنچہ کشا کر
کو بایہام مزانہ سؤال اللہ جوابہ

تو پی سا زب آواز چہ زنگی تہ و خونت
اللہ اللہ بخدی قطب نبری ایش چہ خطا بہ

کہ دہ نائے زلب لعل بقانون حکایت
دی چہ شہد بہ فیرا چہ ددت شہد

تہ

ته دقتین پراشت و شو اچهره دلگه
مه طهور آتش سیاله و جامای نابه

خوش پریشان صفت و بجم صورت حاجی

پیر عشقین و جوان طبع و لیل عهده سنا

دوره دستین زجنا به مه دیکه زخپرا

خف دجنامه ز دل بیت و پوت عین صواب

مه مشرفکه دو چاقین مه با طاقه نامه

پر لیک من هییه می نیر کومن سینه کجا

کسک و صوران توینی چرخ لدر و راه لالان

دوقوان مانه برابرفسقا پرده عصابه

عرو نطا دسپالن ورقان جذبیه قپرا

نیر کزان سر در کوا این لنبفشان خم و تابه

چیچکین قوس قزح رنگ هزار رنگ سمایه

سنبلان کربت خنانه لخلان تازه کلابه

مت وهشیارهی گجگلهن رقص و سَمائین
از تراغ چه نتق کیفه تراغ چه شرابه

خاله پائین در پیرانک و تولان خوه دناپین
مه نه سوجه ونه کاهه نه خطا لچه عتا

ز وصال خوه زکاته بد مسکین و فقیران
کو جلاله کماله دیکماله نصابه

عاشق مسله خواج و ره ام مفتی عشیقین
دستی سینه تیدا و یکی نص کتا به

دل بشود در زلفا کوبدنت سپنه براف
بصفا هره از باب دلان وه چه صفا به

نظر اعین عنایت بمه دانه ولایت
ز عنایت نظر اولمه تری علم عبا به

لب لعین به به هر دو بیکه نقطه علمین
لغی حرف الف جزمه شی حلقه باب به

خ

خط و خالین ته بموژ مرسله کون
مه ژوان خاشییان سینه بی شرح عبابه^{لبا}

اف حیوان ته دژ راست بیوشی شب قدر

دست برکردن بریج خان زلف بتا به
سره^{شبه} سرکشی سینه ارباب و فائینه رطابن
ته دژ ل صوت ملا بس بملا را پچفا به

ته ژبکین خواه کوه دار دججی مه کینه

مه ژنلفین نجم و تاب د دلد احم و تابه

ته دژ برق و پروکان برشینی تو نظرده

ته دژ روژ خواه یای ز شبا خواه خویا نه

ته دژ زیروز برگه مه تو زلفان بده بریا

ته دژ قیج قیامت لمه رابت بخوه رابه

قت سرچشمه حیوان حقیقت له ملا

بچشمه مغرور کوجهان عین سربه

و
 مه لوتجان لوردسته گو مهتابن هلال ابرو
 نماین من دمرا تے میا صاف و زلال ابرو
 ته شیرینی و زیبا ته رفتاری و بالایی
 بنی نون دظفرائے لب الاورد و خال ابرو
 بلایت صائم الدهر و بلا افطار جار کبیت
 کسی زانت کو دل بردی خویا بن هر دو ل ابرو
 مٹی مستانه ریخا دی من دی دانماچی
 رشاندی شپیک تیران بقوسی هر دو مال
 سحر که ماه سجایا مه چو گلشن بیارنی
 سر جاقین نشا بند ابرای او هلال ابرو
 دبین خاور پرستی تو تران من دگنچه دا
 نماین من در شرفی نازکا کردن شمال ابرو
 تپه ما هر ترا زونه دبا به حسن و کیش
 هلاله خاتما حسنی لوی دپما بخال ابرو

موجود

خاسته

مه جوهر عنصرك خاصه نما ابرو و طالعتنا

دے تقویم انشا لطالع بون هلال ابرو

ذرتارا دویریدا لهندا قاپلیپا نے

ججرا بے بے سجده بے اما خیال ابرو

ژ ما بینا دوا برویان دینیم قاب قوسینی

دوت من طرفه المینی جوا با صد سول^{ابرو}

د باطن سجده گاها من ژ سجده هر دو ابرونه

بیمینی طاق بحر ابن د علمی اهل حال ابرو

بشیرینی بزینا نے چه کاتب بود گیشا نے

تعالی الله نشان دانه چه وی شیرین مثال^{ابرو}

اگر دعوی موسا د عشقیدا بکم جائز

بے دائم تجلا بیه ژوی ترخا شلال ابرو

نشان قاب قوسینی چه قوس آئینه ابصاران

د تقویما تجلا نے د سلوی بون مثال ابرو

دَسِیْبَةُ اَز بَرَجِ قَوْسِ اَبْرُو نَمَانْدَن مَاهِ نُو
خُوش خُوش ز قَوْسِ اَبْرُو اَن یَنگِی کُشَانْدَن مَاهِ نُو

کُوشِیْن دُو نُو اَن هَر بَسْرِ بَادِ اَن ز قَوْسِ بَی وَتَر
تَشْبِیْه اَنگِشْتَانِ بَنِی صَد سَر پَر اَنْدَن مَاهِ نُو
وِی کِشْفِ بَد ر اَتَم اَحْسَن ز بِال اَطْلَعْتِ
وِی ز اَسْتَو اَد اَلْکَرْمِیَا چَر خِی رِشَانْدَن مَاهِ نُو

وِی بُو جِی اَن تَا بَی کَاه کُفَش و کَاه خَف
عَا د فِیْن حَبِیْبِ بَصَا رَت حَیْر اَنْدَن مَاهِ نُو
مِیْل د ز اَن م د اَن ه بَر قَوْسِی ه ل ا ب قِضَه زَر
لُو ز بِال ا کُوشِیْن نُو اَن ل فَا نْدَن مَاهِ نُو

اَز دِیْثَر م دِی لِمَن دِی سَا ج کَر ص د پَارَه کَت
وِی لِمِز اَن ه ر د و شِیْر اَزِی چَقَا نْدَن مَاهِ نُو
دَا خَلِ مَجْلِسِ مَلَا اِیْشَف نَشَف بُو کُخَف
جَا م رُو خَا نِی ل ا ه ل د ل ن شَا نْدَن مَاهِ نُو

- ددرت -

و ۱
دَدَسْدَايَنِيكَ نوبار مین دی او کمان ابرو

لِبَالِاجِدْ وَا لَكَ جَبَّار پتدا همقران ابرو

کوحق اف خط و حرف کپش اطا لاله مه دیرو

دو قوسا گوئسه لے با دان لیر پیوسته ما ابرو

ته دیداری ته رفتاری ته الماسن شکر باری

بِعینِ رَه لِر صَادَان دُون ریحانمان ابرو

بِحمد الله بغیر و زنی بوجهی دلبری منی در

کوماه نو نشان مند ان ز طایفه آسمان ابرو

تعالی الله نشان دایر چینی اونق دایه

ز نقی صنعق حقی او نشان چشم او نشان

م
ز رعنا نر کین شهلا جلال همقران بن او

هزار رمز و اشارت تین دینق بوچان ابرو

ملی دالتک پیکان ز محبوبان مه نشان

کاندان دغداندن دبوچا اسمر ان ابرو

م
ہر دبر قالو بلائیے بلکواق عالم ہو
چرخ گردان دور کردون کیند مینا

عرش و کرسی ہینرختے ہون دکتر اقد رتے

حسن حق بود استوائے لامعا عینو ہو

بخت ہون حکمی صفاا اوزداتے لم یزل

عاشق و معشوق یکنون شمع ہم پروانہ بو

ک
حن و حبنے اتکے قدیمین لے جدائون اوز

لے زہنا اسمی خدوئے لے حکم تفصیلہ بو

یک دذاتے سر شینا بوجمال و حسن و سر

یک دقلبی اهل دل نار و جلا و جذبہ بو

عاشق و معشوق الحق ہر دو مرآتین یکن

لور عینی جمع دا اصل قدیم آئینہ بو

حب و حن اپن ظہوری عشقہ اصل عالم

اصل اشیا دبرانے وان چہ اصل و مادہ

جذبہ

جذبہ وسیر سلوک کے محبت ناپتی
جھد یا بے عشق و خندیکو کرے قید

سَالِکِیْ عَشَقِیْ کَا یَکْ حَوَّجَه بِنِیْنِ اَنْ بِنِیْمِ
جَامِیْہِ پِیْرِیْ طَوِیْقِیْ سُرْزَنْکِ شَهْرَادِ بُو

رَنکِ رَنکِ اَهْلِ مَقَامِ طَوِیْقِیْ چَوِیْہِ سَیْرِ
مَنْ جَلَالِہُنْ جَمَالِ سَرْمِیَا اَنْ بَادَہِ بُو

ای بوی عینی بقا بادہ نوشی عشق بُو

ای بُو بُو محوی فنا عاشق بیچارہ بُو

ایک زوان پروانہ بُو صَوْتُ و فغانکِ زکی نہت

یک زوان تشبیہ کوینی باہ و نالہ بُو

افرین اسود عیون عاقلان سود ادکن

کرمیا عاشق فدال کفنی زچا فین شہلہ بُو

عاشق و معشوق دا وصل بیک بن بوجاب

محبوب بالذات عاشق لود عشق پردہ بُو

لَوْ عَقِيدًا فَنَابُودًا بَيْتٌ بَابِدُوسْتِ
عَانِقُ بَابِ نَبُو وَاصِلِ حَتَّى قَانَهُ نَبُو

نقطه علم و سوادى حرف و نقشى عالمى

سردردن معنايكي اصلا سوادى نقطه بوا

هَوَيْكِ وَ دِي يَكِ بِمِيتِ اَوَّلِ وَ اٰخِرِ لِكِه
لَا جَرَمَ نَابِنِ دُو بِنِ اِي دِي بِمِيتِ هَر هَبُو

هر چه دعوائى دعوتى دايمل تا بيت كرى

و
عَيْنِ دَعْوَايِ دِنَفْسِ الْاَمْرِ دِي سَاشِدَه بُو

مَنْ دِي حَرِّ نَحَا بَجْرِ لَبْسِي دَبْرُ مَحْجُورِ بُو
اَو دِيمِ زِي سُرْمَشْتَرِي يَابِ پَرِي يَاحُورِ بُو

حورى وشه كا كل رشه ديم قرقشه خالجهشه

خالين دقوسكه تتر نازك بشر كا فور بُو

نَا زَكِ لَطِيفِ كُودِنِ خَفِيفِ لَبْسِي شَرِيفِ كَيْمَنَه وَ قَدِيفِ

بِنِ دِي بُو قَتِ اِي رُو لِي حَتَّ اَوْنِي كِ بَجْتِ فَعْفُورِ بُو

نغفور

فغفور سن سپماد ره هیت پره پرد لکن
 او هاته مشن چونه هشد لوز غتی هور بو
 دل بو کوی زایا بری لارم هوی دی او ذری
 بن دی کک او سمرک وک مشکک پرنور بو
 دیم فتره خال عین بو ما وره لب کیم
 اومی پرست مشهاومت جاما دست ^{نور}

جام بر کفی بر زرق تفی لدنکی د ف مشها صی
 حسی لیم و صفان نشیم هرچی بسیم زی دور بو
 دا ون سر و ش و ری بنوش ذوق و خورش و چوم ز هود
 ز عشقیایا ز بخویا او نه زمیا آنکور بو
 من دی بخواب او ماه تاب داد دل کلاب جوت غراب
 دل سوشاند خون لے رشاند قبح هوشاند تیک هور بو
 هور کوجسد قوسی صمد تیردان کبد داد و مدد
 جرحان ز نو خون دایه کو عقامه لومش هور بو

لَوَيْكُ نَسْتَوِيْنُ بَيْنَ سَبْقِ نُوْرٍ اَسْتَقْ ذَا دَلِ شَفَقْ

زُبْرُ غَبْغِي وَيْ كُوْكِ لِيْ بِنْدَهْ بِيْ دَسْتُوْر بُوْ

مِيْرَانِ نَظْرُ دَامِنْ سَحْرِ خَجْلِيْمِ زُبْرِيْ اَوْ قَدْرُ

زَانِمِ كُوْا اَوْ نُوْرٍ اِلْرُوْ وَا لُوْلُوْ اَمْنُوْر بُوْ

پَا شِ فَرْقِيْ زِيْ حَقِّ زِ ظَلَمْتِيْ چُوْمِ حَضْرَتِيْ

وَصَلَا حِيْبِيْ مِنْ بُوْضِيْبِ مَلْعُوْنِ رَقِيْبِيْ اَجْوَد بُوْ

جَا مَا زَلَالِ خَيْرِ اَحْلَالِ يَا رَا شِيْ اَلِ دَامِنْ بَجَالِ

عَشَقَا عَدَا رِضُوْتِيْ سَتَا رِيْفَا مَهْ وِيَا رِصْدُ بُوْرُ

پَر مِنْ زَجْرِيْ تِيْتِيْ اَهْجُوْرِيْ بُوْ اَجْرُ صَبِيْحِ وَنَجْرُ

شَمَامَهْ هَلْ بُوْ صَدْعِيْلِ مَثْتِ مَهْ دَلِ سُرُوْر بُوْ

نَهَاد دَسْتِ

اِحْرَامِ مَهْ بَيْتِ اَسُوْدِ بُوْ قَسْتِ يَا رَهَاتِ وَبَسْتِ

جُوْتِ جَبَشِ تِيْرِدَانِ بُوْشِ حَجَامَهْ خُوْشِ مَبْرُوْر بُوْ

يَا رُوْعَدَهْ دَا بِلْعَايِيْنِ خُوْدِ اَوْ رَا مَدَا چِيْنِ بُوْرَدَهْ دَا

دَسِيْدِيْ چُوْمِ وِعَدَهْ كُوْرُ بَا دَهْ مَحْمُوْر بُوْ

بُوْ

شاه جفین غم تیک رفین شمعائین هلیکواثین
در دوی بلین بون بلا عسیرک ملا ساجور بو

وی کاظم چینی دلی قلبی ملی دافا دانه لے
دافا دلان نیف سبلان سرکلان منفور بو
ول
کسندی قطره کله کوچه نازک ورسے تو
مژکل و نیپر کین مت بی تو

زانم نه تئی بس ید بیضا تو دیدی
ور خوشکه شهیدین خواه کوعیسی نفی تو

روحی و نوجسی زجالی بچه ایسی
رنگ رنگ تپییه کتو و شهودی چکسی تو

روزی تولیتره بیجلا خواه و بره

بالله ز سر چشمه اقدس قبیسی تو

بین ز چه نوری و تجلا لچه طوری
که که لیسر پرده جان مله سی تو

شمس فلکی یا ملکی ہیتر ترانم
حوری و پری یا بچو روح القدسی تو

جانا جرسا رھرو عشقانه ازم قت
الھ بفغان و حرکاتے جرسی تو

ما یك نَفْسِك مِن دِیْتِنِ بِتِه وَجُودِك
دی بیتہ کو تم ہم تو رچی ہم نفسی تو

عشقانه مگوزین صفت زیر کین ام

اکیر اقیانامه بعینی و می تو

من کو ز نکاران تو کلمه بلکوه چیر
زانم بچب هرنگو خاری و خسی تو

وی حور سستی له خوش میوم بسر کو

جنانه وصالاته و آتش پوسی تو

من کو دشقان شبت بخومان بطوافین
کر عشق دز اینی بچه قت و هو می تو

می

مِنْ كَوْمَةٍ يَتَّبِعُونَ قَدَّانَ زَدْرَى تَه
كُوَامِ زَنِيَاتِيْنَ وَطَبْعِيَّيْكَ تُو

مِنْ كُوْزِ كُنْدَاسِرْ زَلْفَا تَه قُرْسِيْمُ
پَرُوَا زِلْجِي لَمَلَه مَكُو كَرْفَرِي تُو

يَك دَمُّ قَهْشِيْتِيْن تَه دِهَامُوْنِ فَرَاة
بِي هَمْدِيْمِ دَرْدَانِ كُو چِه فَرِيَا دَرِي تُو

مِنْ كُو زَمَه دَل شَبَه خُوْخُوْش تَه بَكُو
كِرْ كِرْبِد وَ لَمَلِيْن خُوْه شَكْر كُو عَدِي تُو

مِنْ كُو لِرْخَايِيْنِ كُو زِيْجِ كَرُوْ وَ كُو فَرِيْنِ
شَه كُو مِيْكَن مَانِيْبَا زِيْ فَرِي تُو

مِنْ كُو تَه دِيْ شُوْر زَقِيْبِي بَه بَرُوْمِ اَز
كُو مِيْنِ وَيَه زَاغَمِ دَبُوِي زِي مَقِي تُو

تَا چِنْدَ بَخْفِ بَا دِه بِنُوْشِي وَ ه نَفْسُ دَا
لِيْنِ بَدَنِي وَ نُوْمِي وَ مِيْرِي عَسِي تُو

مِنْ كَوْزِ قَدِيمِ امِّي عَشَقَاتِهِ دِنُوشِينِ
كُو مِنْ رُعْشَاتِ قَانِ نَتْنِي هَرُ تُو بِي تُو

مِنْ كُو دِشْقَانِ سَبْتِ شِمَالَانِ دِصُوتِينِ كُو
پَرُو أَنَّهُ صَفْتِ صَوْتِي بِي صَوْتِ وَحْيِي تُو
مِنْ كُو بَصِرِ وَتَوْتِ سَمْعَامِهِ تُو بِي كُو
زَايِنُ تَهْ أَمِينِ رُوحِ وَبِجَرِّ دَقْفَسِي تُو

تَهْ زُلْفِ بَتَانِ سَخْتِ مَلَا دِشْتَرِي طَالِعِ
وَلَمَّ يَارِي تَهْ سَكْرِي تِ وَبِرُوتِ پَرِ كَجِي تُو
اِي رُو دِنُو پَرَاتِي تَمِ دِي سَانِ زَرِنِ زَادِ لَبْرِي
بِجَرُوحِ قَوْسِي پَرِ شَمِ تِيرِ دَانِهْ نِي قَا جَكْرِي

تِيرِ دَانِهْ قَوْسِي سَوْدِهْ شَهْرَادِ يَاشِيرِي نَقْدِهْ
كُشْتِيَهْ وَكُونِ رَهْ صَدَّوِي پَادِشَا وَبِكَا رِي
وِي بَكَا رِي پَرِ كُشْتِيَهْ اِنَكْتِ جُونِ رَشْتِهْ
مَا اَهْلِ دِلَقْتِ هَيْبَتِيَهْ صُوتِيَهْ مَنَّا جَكْرِي

۷

لے از تویی سرتا قدم یکسو در صورت دمیتم
وصفین دعوت از چه دم نایین حساب و دقتی

وصفا ائین و عشق ہی حسن و جمالا و شہی
نایستہ شرح و مدہ احسن ز نقشی بشری

احسن ز حنا دیم دُری شی پیئی و کفت و سوری
صد ز اهدا پختن زری وی نار کا لب شکر

شکر د نافع لیقانه وی ریخالد و شیخانہ وی
مصلد نیف شیخانہ وی ایپی زر کی فکری

فترنیہ نور احقہ حسن و جمالا مطلقہ
برقہ سپیدہ و شفقتہ زہر و شمس خاوری

زہر و شمس و شتری من دین الیدیا انوری
زلفا مسلسل عبیری سردایہ حوضا کوثری

حوضا لکونہ چشمہ تہ باغچہ و روضا قدرتی
ہر دم ز نوقہ سردتہ خری و طایین عرعی

خری و دشن بکاحیر و زبون لدد و بد را منیر
 برجا کو حاکم ۲ دو پیر من دین لختی کتوری
 تختی دو پیر و بکلوان میدان وجوقا کو گران
 اصلان وجوتی می خوران می دشرا با ساعری
 ساغورد دست سرخوش و مت و تی حله دست بدت
 غفلت دو بکلوی پورست کتیم بد را با خجری
 کتیم بد را با کبیران کرم و خدنا افوان
 رمز و اشارات و سوان دان دل زنیقا پجری
 دان دل ز بو حسنا بنور بر قاجلا یا صدور
 لوصوتیم و کوه طو رحت و اقینا انوری
 حیاته ما خوش هشتمه هر دو ز نواز کتیمه
 یکسوز خون رشتمه تیرو خدنا تجری
 کزمین دیشیرین ناز که در بین دوی ریمباز که
 چوپینه نیف دل کا ز که من دار و ظلماد لبری

بجری

دلبر چہ ہے حدِ ظلمہ چا جارکے نکت پری ملہ
 لازم بجالم عالمہ لے پر دیوت غدرے
 لازم بقتل امین رتھ ہیز دژ ددل ماری
 پیکان دجر کاند اچھے بند کو بشوکا عنبری
 بند کر گلاب و پنچیان دل ما دنیف شکنجیان
 بن آہ ز دست وان غنچیان کوکے و گکاروین بری
 رمز و سین شین لبان تپ پرتو برق و کوکبان
 ریز اسلسل عقربان کو یان لدورا قمری
 بن دی لدور بدرا تمام حرفین دمکتوب دالولام
 وی پیشروی باطن رقام یغما کرم سیمین برے
 سیمین برائے شکری او حور یا نسبت پری
 بونا ز نور دیمارزی بیہن ز خلاق و ماوری
 بوما و رشیرین لے وی خوب و نورین غنچے
 بدرا دبیر جاعقرے کنگر ز بر پردی وری

بدره ز قدرت لے دُون اُوقا تلا سَوَ عیون
 پر را گرن وی قتل و خون عالم برویغا کری
 هر دم بظلمی وی دصودی قلبی تر جبا خوی تری
 لازم دیم بن وی گوی کس نینه چیتن مہدرا
 کس نینه چت مہد ر بکت بس کرتیا اتر بکت
 خلی ز زیری زوبکت شفقت بکت لیک ز یوری
 شفقت بیدار اچوہ گت قتا برینداری خو^{کت}
 دابہر دور شماری خوہ گت ای سولقتلان^{مشری}
 فتلین سیہما ری سفین آخر بلویدل خوشین
 ترخان لدور سولچفین خف بون دطا چبری
 خف بودنیف تور اقل ایلان ماسر لیل
 کستین و ژہر آفتہ دل ہیتر کشتین رمز^{ری}
 کشتہ ام شیرین لے تلے کتین روژوشی
 کرازیسیم چخو بے نام ژدل ہیتر اوری

د

اَوَنازِكا نَسَبتِ كَلِي جَامِكْ ذِكُو ذِا اِيْلِي
مَسْمُومُ ذَبْرًا قَالُوْا بِيْلِي حَتِي بَرُو ذِا حَشْرِي

ولله

بِخُوَه هَسْمِ خَانِي وَهَسْمِ خَانِي	لا تَحْسِنِي وَشَهِي خُو بَانِي
كُو بِي حَسَا خُوَه نَدِي رِي نَانِي ۵	يُو سَفِي نَانِي اِي رُو خَا نَم
وَكْ رِي نَسِنِي زَبْتَانِ سَلْطَانِي ۵	بَسْرُو هِيْتِ وَسَهِي خُوَه پُرِي
تُو كُو اِي رُو شَهِي كُرْدِ شَانِي ۵	بِه طَبَلِ خَانِي شَهِي وَرَه تَحِي
كُو سَلْسَلِ زَبْنِي رِي جَانِي ۵	كَا كَلِي بَرُوَه بَسْرِ خَالِ وَخَطَانِ
زُدُو حِرْفَانِ بِي مَعْمَارَانِي ۵	اَسْمِ اعْظَمِي رِي دِي فِي چَلِ اِي سِي
چِي نِي بِي چِي مَسْتِ نِه بَطْفَرَادَانِي ۵	چِه بَرَاتِ بُو وَه بِي بَسْرِ دَا كَلِ
خَا مَكْ لَمَلِ لِكُو اِي رُو دَانِي ۵	تُو سَبْمَانِي حَسِنِي زَبْرِي
كُو تُو تُو شَهِي كُرْدِ اِي بَوَانِي ۵	چِه شَكْتِي مَسَلِ بَارِ بِي
بَسْرِي شَانِ كُو تُو بِي نِي شَانِي ۵	كِر چِه پَرِ خَالِ وَنَشَانِي اَمَا
زِه بَشَرِ نِه اَدَمِي وَانِي ۵	اِي پُرِي حُو رِ سَكْتِي اِي رُو جَبْتِ

سر سبکاتہ زحنی و نیت احسن اللہ زسر اسجانے
 چہ حوی عقلہ قیاس تہ کرت اذہ برہان کوٹو بے برہانے
 بہ تمنا ز نسیم خاک رہہ دا بکین دیدہ دل نورانے
 ننگ بپتہ مہ آنے باللہ نہینے روح و جان و جانانے
 صد ہزاران زاتہ پیکان و درین لے لہ در مہ سینے در زمانے
 تہ بر بن مہ گوانین دیب ز نوا کرتہ لہ اخان دانے
 تہ ملا پر و چکر گزمنہ کو وہ پریشانے و پریشانے

و

فے فوقی اہتر کین فریاد ڈوستی فوقی

زار وضعیف ڈر کین فریاد ڈوستی فوقی

پریم

پر زو کین ولک زیر مام چائین و لاف

دائم لیری چائیمام فریاد ڈوستی فوقی

چائین رفتار تہ بوم مشتاق کلنا ز تہ بوم

لو دور ز دیدار تہ بوم فریاد ڈوستی فوقی

دور

دورِ بومِ ژوی رفت و چنی ژوان عنوه و کفت و کئی
 نائے بچاقان مین دینے فریاد ژ دستی فرقتی
 دیا بمن ژ بوخام خوزی لچاقان بوکرام
 عمری یقو حالے احرام فریاد ژ دستی فرقتی
 ساعت لمن تیک سال بون دایم لئ دست فال بون
 حرفین دہا تین دال بون فریاد ژ دستی فرقتی
 ا یرو تینی درہات الیف معنا و چو پڑنا ^{شریف}
 یا خارہ لے کینہ و قدیف فریاد ژ دستی فرقتی
 فے فرقتی دل لمن شواند جرحین قییم دیا کواند
 بشپینین صور داطواند فریاد ژ دستی فرقتی
 دا عین مہ دیار شکر کرن یک یک ژ نواتش ^{کرن}
 لے زیدہ نیچ و شنش کرن فریاد ژ دستی فرقتی
 سودا و سوسو کیز کورم پرہیستہ و خون دین کورم
 چندان وہ بوم لے ہیژ کورم فریاد ژ دستی فرقتی

یا الله زنا لوزاریان کومین دیوان خساریان
خوناکین شقطاریان فریاد ز دوستی فرقی

سُف بود نیف چشمین مداحتی بشیر مزکین وه را
دی پر سحر شاه کدا فریاد ز دوستی فرقی

مزکین کودامن افقد ر روحاشین بز هاته در
پیلک لین روون بوون بصر فریاد فرقی

روون بوویدیدار اته دل بوغرقه انوار اته دل
نارته ز فووار اته دل فرقی

منت مدلداریخ دی دیبا ز نواریخ دی
سلطان و خونداکاریخ دی فرقی

رشن کا کلین سنبل چفین
منت مه دیبا غم رفین

لو بولد لب و آفین
فریاد ز دوستی فرقی

دردی

دردی غدا بیم فرقتہ فرقتہ نرجا پر زحمتہ
یاسہل عاشق رُح دتہ فریاد زردستی فوقتی

ناری فراق و صوہتی اپنا خد کا ٹوہتی
پرسکن زعشاقان تہی فریاد زردستی فوقتی

عاشق اون ہر دم مین چندیکو رمزین دلبرن
گیبر لدل مین بہترین فریاد زردستی فوقتی

یارب بدایدار اچھے گے مین واصل یاری خوئے
بس صوتا یاری خوئے گے فریاد زردستی فوقتی

مزدوست سائک دوزنگی پرکندہ و ماہجورنگی
دیسان ز نوہ لہورنگی فریاد زردستی فوقتی

آخار یا دلبر ملا بکینین دچا فاولک جلا
دیدار قہت بوہلا فریاد زردستی فوقتی

وَلَمْ
ای شہنشاہ معظم حق نیکہ داری تہ ہے
سورہ اِنَّا فَتَحْنَا دُورِ مَا دَارِی تَبَّ

هرکاری پیفہ و زکیری عینا ہے ہمتے
زہر ہے پیکھی تو و کیوان رکیبے اری تے

دائما منزلکھا سورہ تہ بت بر جاشرف
طالع فرخندہ و جختی سعید یاری تہ ہے

سبعہ ستارہ و نہ جیح سو گردان بیغ
گردش و دورا عجیے رخت و کاری

ماہتا باد و لتی یک پرتو ک شمعائہ بت
آفتابا رفعتی برقک زانواری تے

لاما فتحا ازل برتہ ز بر تاجی تہ دت
کو کبا سعد ابد نجمک ز ستیاری تے

برق بوجو کوا بتیم لصد سا جان دت
او کو کفناد ل دکت رنولک ز اسوار تے

دیکھ

رأيتا فتي زبونضراة هرشوربت

شهواری فرسجا علم داری تے

نَدِ تَنِي تَبْرِي ز وَ كَوْدَتَا لِهَر حَكِي تَه بِن

صد و كِه شَا حُرَا شَا د فِر وَا رِي تے

كوچه در اقليم رابع هاته تخی سلطنت

بادشاهين هفت اقليمان سلام كاری تے

چينا سلطان يَكْ لَالِيكْ باغ تے

كلشنا خانايے خار كِه زكلذارے تے

ای ز امری تے مکرم سوکنه کت ثبت شمع

سُر بَرِي تِنِي تَه وَ مَقْتُول وُ كَارِي تے

شاه بازار چند پروازے پيالائے تکت

نے ديف نور اته وُ دِي صيد شقاری تے

شير پرهيت دديرت پر بهمي زيف

ساعت اعقلت خوابه دی گوی باری تے

ہر سوری دولت ہی دی ہر دینف بندتہ ہے
ہر کسی عاقل بتی دی ہر رجو کار کی تہ ہے

ای دینے آزادہ بت دی چاقیر لطفاً ہے
ہر کاستغنا ددل لہن منت و بارے ہے

ہر کسی قستد ددل دی قت در کاہ تکت
ای د خاطر رجو ک بے ہر رجو کار ہے

ای نرد و لخواہ حضرت بت زینقا جان و دل
بہر ہی اہل ستاوت قہر آزاری ہے

ما بعیش و نوٹ شاہ او قدر عمری بت
چند کے سالک دد و بڑی نیت بر کار ہے

ہر کسی نرد دل دعا کو و ثنا خوانہ ہے
کو تہی قیدانہ و آرمایخ نو باری ہے

مدرک علی ظہیری شہیک و صفاتہا
وزنہ کے عالم بشان و قدر و مقداری ہے

فرز

قست و داخوڑکے ملے دایم زجان و دل آفہ
 ہر دہندہ خدمتی پیش دست دیداری تھے و
 خان خانان لاجپتی جماتہ ہر پر نور ہے
 کشتیا جتھی تری بائے مخالف دور ہے
 کو کبا سدا شرف طالع دنیف برجاتریت
 راتے تر چرخ بالاشبت مہ منظور ہے
 انجما چرخا مجد دھر زذاتے تے شریف
 کسا نواری تیکن حق کو تقفا صور ہے
 ہر زیارت آستان بیت شمس اولتے
 داسحر کاہان ز دیدار شریف پر نور ہے
 اخترا تہ بردیا غیبی اگر بیتین ظہور
 دی پے نصف النہار ورت شبا پچور ہے
 ہر کاری و زرگ پنی پیفہ عزم و عمتی
 بے نہایت بر مرادو بے عدد منصور ہے

آیت الکرسی و انعام ہیکل جانے ترین
دایتا فتحی بِنَصْرٍ اَمْ یُزَلُّ مَنْشُورٌ بِہِ

خیمیا نور اعنایت ظل مدود اترت
سورۃ امر الکتاب مادار حضرت سورہ

پاٹس نو شیروان دہیم ہر حاکی عادل توئے
مثل حاتم دایدانے در جہان مشہور ہے

ماجزیری شبندہ دار تخت ہفت اقلیم بت
دال حکم و سلطنت سکندر و فقہور ہے

مثل نجم جاما زین خانے تر زبادہ
دا زخرا شاہ ماد انما مخور ہے

ماد باغ عیش و نوشی ہر بازی ارغنون

کامران و کام بخش و دلخوش و مسرور ہے

چند کے شیرین سپرد بند پیوندا ترین
بند شاپور اترین داحسروی شاپور ہے

ہنما

ہند کے روڑ و شغنی تک عید و لیل القدرین
 جام مدام پر بادہ بے لے نثر میا انکور ہے
 شہتی روح القدس عرّدی تو پیے لے داینے
 سہنہ وریحان و نسوین و کلا منفور ہے
 ہر دری نعلان فرس شہت بڑا لے لے کفت
 چشمہ حیوان زوی عرّدی مبارک فور ہے
 ماتہ مخمری حضور نوح و ملک ذوالقرنین بین
 کبڈا چرخا ملمع ہر بہتہ معمور ہے
 خاص شریفان بین در بند و دریا حیم
 داخلاتین ہر کھرد ز رگش و مخور ہے
 کرچہ در دیوان حفت پر حقیرم شبت مور
 چشم من چشمی سبما لجا لے مور ہے
 ای نر وک کو بے سر و پابنت دیندا خدتی
 ماچوکا نہ تہ ہر پر کذہ و مقہور ہے

مَالِئًا مِنْ دَعَاكَ لِدِرْحَقِ وَصَفَاخَانِ
مِظْهَرِي سَرَاكَلَايَ وَكَدْرِ حَمَا طُورِي

ہر دم مدحی تر تبارا ناسپہ و قلبی مے
بے تفاوت قلزم اہر لو لو امشور بے

زُأَسْتَانَا دَوْلَتِي خَائِبِ بِنِي جَارِكْ مَلَا
دَا زُفَرِي مَا مَكْرَمِ دِمْبِمِ مَأْمُورِي

و ل

دِرْحَقِي تَقْبِيرِي خَوَهْ مَكْرَمِ تَقْبِيرِي

نَابِتِ لِسْتَعْلَاةِ مِنْ تَاخِرِي

طَفْرَارِ هَمَايُونِ كُو دِكْنِ طَرَّةِ اَمْرِ

زَلْفَايِيہِ اَنِي زُخْطَا خَرِي بِي

حَسَاةِ تَرَانِمِ بِيچِ شَبِيہِ بِيگَمِ
اَفْ اَحْسِنِ تَقْوِمِ لُو بَا يَتِي تَقْبِيرِي

۱۲

سَرانہ لَدیم آبت کبڑا پر شمیم
لے نقل وابت نیکرم تقیری

کر قلب حقیقت زینہ یکجا چہرا
عشقاتہ کرن زبر و زبر الگ ہے

ما قدرت دفعہ دینت آر شیر عتاب
لانع کو بہت صاعقیا تقدیر ہے

بے قدرت سخی قوت مخلوق چکٹ
ممنوع لیک عقل دکت تاثر ہے

نے بسط طلسمی بصد خازن برت
اسمی نہ در دلد اکو یکم تکبر ہے

رفزکٹ نہ تینے ہتہ بیانے بزبان
قادریہ عارف یکرت تفر ہے

پر پر پر بولب بولب و اندام لیک
خونام بیار ہے نہ نے بقیر ہے

ذرات وجود اسباب وی تو درانی

نایت حسابا فلکانہ ویرہے

آتش پرسی وادی حشقیں و عجب

دینا تہ پرنس و ہادی و بہ نہ تکفیرہے

محراب دو برہین تہ زببت عاف

نایت کو بچی بت و دما تکفیرہے

زانم تہ چہ فراف قیدال کفیتہ ہے

جارت دگوہے ہیتر تہ دتا باہرہے

تقدیر کو حکمی لیلے جارہے کت

قطب کس ہبہ تمکین پرتے تقیرہے

صدچین و خوہ ڈا کرتنہ زلفا تہ بچنے

شعرامہ و حق تہ لوجو بہ حتی چنے

نقشین فلکا کوہ و درن تہ نظمی

تہ نہ بشر و درکن تحسینی

۱۸۴

عشقِ رُخدی داتو بوزارے زیر
کس دی تو لبارک حوہ بکئی نقرین

یک سجدہ تے فرضہ و دینے عشق
بن برقد ما بار مجالی دینے

عاشق کو پدل فاجیا عشقِ خونہ
آیات یکایک دگرن آئینے

مزلعل لب بار فوار آب جہا
اخبار پلان نیک بچن دارینے

لازم رنجوہ آئینہ روح القدس نو
لو کس نین حور پیفے آئینے

من حبت بشر دی بہ نسبت بدرن
پفن و شفقا ناز کیا سرینے

اف رکت فصحت زب بشر سحر حلال
احجاز بیان آئینہ بر تد و پنے

دائلاً و آہن مزدل حج بکرے
وز کہ بدہ ہنسہ اقسری بالینے

فرا دوزانت توڑ پرویز پیرس
اطوار غے عشق و سسر اسپرینے

یے نقطہ نین دائرہ اجنا کمالا
دور چہ دکت دائرہ بانگوینے و لہ

ای شاہد قدسی تگہ بندی در نقا ہے

تا چند وہ سو کشتہ ہمین د حجا ہے

بسکین زحری توڑ نو ماورہ کہ

زلفین زعبیری شکہ بائے خم و تاہ

قشتین زخوہ چین چین بدہ بر مسک و زیاد

طایین دعصنا بر شین ڈکلا ہے

ہریک بھوار نیک لبرتا تسماتین

خوری ولف شتری و طایین دعصنا

من؟

من جانید بیضای ز عیسیٰ چه خبر دم

من آتش موسیٰ دیدہ کلنا رشرابے

لله وده تباد و جانامہ جوان کہ

مطرب بد فیرا بدہ سے کاہ شبا ہے

عقلمہ ذبر موج و عجاجی بویہ دریا

دی زیروز برکت مہ بدست ہند غزا

نہ چرخ سپہری پھوایا تہ و مہر ہے

سُرکتہ اوڈی پورا مثل حبا ہے

من ری زرا بے بوزا بے برو منکر

حتیٰ ابد او تشنہ چکر ما دسر ہے

و ذکہ بدہ نائے کو شیرین تیتہ سما

پر حل کر نہ مسئلہ فی فصل خطا ہے

جانانہ شکر لب بمہ دت عین حرامہ

فتویٰ وہ نماحاشیہ شرح عبا ہے

مفتی مہدی و نایہ و نہ قول قدیم
باور تہ یمن کہ بدہ برچنگ و رہا

بردامہ چہ بازی بنیستن مہ زسازی
بندین زسوال و کشادین زجوابے

سرپوش و قبا بامن و تسبیح و مصلی
و زدا بد ریشین لوحے پردہ قبا ہے

منت کو زجق خوہ و طالع بنصیبم
حسانتہ ایر و زمر اچویہ رضا ہے

و لہ باد لڑینی وہ مکیدی دین پنی
عمری مہ عزیزی بخدی بسکہ ستا

یا پے خوہ زیارت بمدنی یا سرشیری
دستی خوہ مہ ہا فیتیہ بے پردہ رکا ہے

از چومہ سرانے کو شیرین قد لیسانے
کو اوزہ ملائے میہ بے پردہ بلا ہے

ذماینہ

و لہ

زما بیناد و ابرویان دینیم قاب قوسینے
تعالقہ نے رمزی چہ رنگ آفتہ ماہینے

ہے نوین لبرصادان کو کتاب کو شہادان
سراسر قاف تا قافہ رموز احکمت العینین

بقائین زبوتشتہ حق کنکی بدین یشتی
دعشقافان پری رویان ورن دنیا کو پے دینی

بیرقا شیرو الماسا بتی پیرن دسہ کانا
سراسر اہل دنیا نے دصورن طرقتہ العینین

ملا با اللہ دے دوری بقے دیکھی پے طور ی

نشان دا وکے نشانے کس در امین وی دیکھی
شیخ احمد

بحسن احسن التقوم بظاہر صورتہ و اے

نظر کے علم الاسماء د باطن عین مرآتے

تیا بوساسن سنامہ پیری بون و بالانے

لعل البغ الأسباب سباب السمواتے

رَفِ تَقْوِيمِ اسْتَظْرَكَ سِرِّجًا
هَذَا الْوَجْهَ مِنْ أَجْلِ بَرَاهِينِ وَأَيَّ

كُوْنُوا عَشْرًا لَمَعَ دَت لَطُورًا قَلْبٍ مَجَّ دَت
دیسر ابر زخ الامنا ہایا ت بدایا تے

نشانِ طرہ طفرایانِ لوصفین زہنِ سہمایان
بعنوان الثجلا من براعات المبار تے

و لو ورسیر بالایان دکلذ ان سن سائان
بہا تہنرہ بانا ت لنا من میسر قاما تے

سہمایان رست وچپ تین شمال خاصہ ہلتین
فیا اللہ فی میلہما من عطف بانا تے

نوا یا مطرب ونا تقان ایتہ جوزا تے
فیا ہیا نکاسات ویا ہیا بطاسا تے

زازک نیر کوانازک دسہمی دی مرعجازک
وکم من خیف غدلان اہانت لیت غابا تے

ہو

هُوَ الْأَوَّلُ هُوَ الْآخِرُ هُوَ الظَّاهِرُ هُوَ الْبَاطِنُ
هُوَ الْمَجْبُورُ وَالْمَشُورُ فِي كُلِّ الْهَوَايَا تَه

زَلَّاتُنِي زَمَعْدُو مَه نَا سِي سِرِّي قِيَوِي
سَجُودِي فِي تَرَابِ الْحُجُومِنِ اعْلَى الْمَقَاتِي

بِجِي رِنْدِي خِرَابِي زَمِي فِي دِي هَانِي
چِه هِي هُون دِكْنِ اِي رُو زِي رِنْدِي خِرَابِي

دَا قَلَمِي سَخْنِ مِيرِمِ دِشِخْرِي دَا جِهَانِ كِيَرِمِ
وَقِيلُوا مَوَكِبَ الْعَمَلِ اَعْلَامِ وَرَايَا تَه

دَعْنِي شِيخِ نَا مَه بَدَلِ جَرَامَعَانِي مَه
لِي دِي قَلْبِ وَدِي خِرِ شِفَاءِ فِي اِشَارَاتِي

چِه خُوشِ نُو دِكْ زَلَالِي تُو دِ قَلْبِي نِ شَمَا تُو

وَقَلْبِي فِيهِ الْكَبُّ بِمِضْبَاحِ وَمِثْكَ تَه

تَقَاضَاوَه دِكْرَتِ حِكْمَتِ كُو جِيخِ وَ لَوْلَبِ وَ بَايِنِ
هُوَ الْفَعَالُ لِأَمْتَرِ بِأَسْبَابِ وَالَا تَه

اَزْ عَيْنِي اَبْدِيكَ اَنْ دِيَوْمِي وَ قِيَوْمِي

تَنْتَلِ تَبْتَهُ تَفْصِيْلُ اَبَانَاتِ وَاَوْقَاتِ

تَعَالَى اللهُ ذِي الْحِجْلِ بَدَلْدَارِي بَدَلْدَانِي
بَلِي اِيْرُوْتَهْ كِرِي اِيْشَالِي سِرْجَهْمِيْنِي مَلِيْهَاتِي

احمد
سبح

اِيْرُوْمَدِي وَ قِيَوْمِي حَرُّ اُوْدَلِيْهْرَا سَنْدَسْ دِيْبُرْ
تِيْبِيْ دِلِيْ سِيْ صُوْدُوْرْدِ نُوْرِكْ مَنْرَهْ بُوْشِيْر
مَكِيْ سِيَاهْ خَالِيْنِي دَقْرْ دِيْشْ كَا كِرْ زَلْفْ چُوْرُوْ
اَسُوْدْ بُوْدُوْمْ سَجْدَهْ بُرْ مَنْرِيْتْ عَقْدَا يِيْتِي

غفلت بسر دامين بوز ميران بقعا كور عدد

تير دانه دل شاه مجر ب مروت تير داجكو

فرياد و افغان د كسر و صفائيم ل افقد

لبال زانم كوز و ر بواته در سجا شاه قدرته
سجازه شاه جلاله هوساي پر قدرته

خاضمة دانه اف جمال دپماز عبير خط و خال

كفش بون د قوسيد لال فير امدي بدرا كمال

ل بونقاب چوكا دل وان تيك بستره دايه بال

لايه

لے بستری بائے شمال پچان سری نورالزل
 فطکس دین افرکہ شمال مطرب ورہ وقت و مجال
 زاری ہنایہ دنبال ساق و دین خوراحلال
 جازک ڈسری قمال زلہین لدوزا جبرہتی

زلہین معینر کا کلین مسک سیہ رنگ سنبلین
 طااطر ادا دا قتلین چین چین ہستی سلسلین
 دائے نیم تک کلین لقت خالافلسلین
 ابلق ز قدرت حملین وی باغیہ کل حملین
 لے عندلیب و بلبلیں روز ہارتہ جاسنبلین
 غفلت مدی لو خجلین رجمی کہ برصوتہ دلین
 فی پردہ جازک ہلین بائے نقا با ظلمتی

پرسی امداری خو کہ مجدوب و خلداری خو کہ
 بر قہر و ازاری خو کہ قستا پرینداری خو کہ
 شفق پریداری خو کہ تیک عرق انواری خو کہ
 لے امر و فروری خو کہ شہید نواری خو کہ
 کستی رشاہاری خو کہ درمان زکلذاری خو کہ
 لفظ و گفتاری خو کہ زلہلا سگراری خو کہ
 لے کشف ستاری خو کہ مخور خاری خو کہ
 حیران رفتاری خو کہ کستہ تپو اجمبتی

ورسوده جارگ کُنْتِيَا اَحْتَمِينِ خَوِيَكُنِيَا ۵
 برده بملا حَرِيَا نِ بَادَتِ سَحَرِ يَحْيَانِ ۵
 داغِي شَهِيدِ وَصُوتِيَا دَايِيَهْ اِي وَانِ تَلِيَا نِ ۵
 کوز مَجْرَا حَمَارِيَا نِ رُوحِ بِيَشِهْ سَرْدِيَا كِيَا ۵
 هِيَرِ نَا بَرَمِ قَطِ هِيَقِيَا رُوَانِ شَفَقِهْ وَدَلدَارِيَا ۵
 با شَدِ نَالِ اَوْ زَارِيَا نِ ضَرَبَا فَرَا قَا مَهْرِيَا نِ ۵
 سَهْمَتِ تَرِيَا نِ چِيَا خُونَا كِيَا شَفَا طَارِيَا نِ ۵
 نِي هِيَرِ دَخْوَارِيَا نِ شَكِيَا چِنْدِي كُورُودِيَا نِ قِبَلِيَهْ ۵

چندی دِ نَبِتِ هَرِيَهْ عَالَمِ لَبَرِ حِيَهْ
 هَرِيَهْ دِقِيَتِي هَرِيَهْ لَبِي تَرِي حِيَهْ وَ خَا رَهْ
 دَا مِ بَرَمِ وَ عَشْوَهْ سَهْمَتِ كَلَا هَرِ حِيَهْ
 دِي بَا غِيَهْ خَا رَكْتِيَهْ اَلِهْ دُ عَشَا قِيَا نِ خَوِيَهْ
 چَا نَكَلَا حَوَالَا مَهْ دَرِ حَقِ مِلِهْ بَرِهْ

ساغر مدام پر باره بے پر شفق و خوش معن
 پتیر پر دم و شفق بے هر لپش تر پرواز بے
 مخور چاقین شهلا بے صوتیه نادی فرته

دردی

دردی عذابیم فرقتہ فرقت زجان پرزحمتہ
 عاشق مرن ہر ساعتہ یاسہل جار کد رُخ دتہ
 لے دلہرا فرنگ عادتہ ہرچہ د بندید اکتہ
 دی پد دت اول الفتنہ کاتکد روان فیرازتہ
 دوق و صفا و محبتہ انجاز ناکہ غفلتہ
 شپری جفا لے دتہ اللہ چہ وی بے مروتہ
 فی ری بعا شق نابنہ وی قستہ رُخ بت عادتہ
 ختہ کو دل قح ذی بتہ انصاف ز دھرویا ستہ

یارقتہ جان یغا کورت دامغزی پیداکورت
 رمزی زردک عیسی کورت یاسحر بوسینا کورت
 ز اولمل شکر خاک کورت دیسان شہیدان راکورت
 دولت ز کولے ناکورت جار کد غریبان شاکورت
 راستی یدی بیضا کورت مسکے دچرخا راکورت

دی خوش بکت اچیا کورت شفقتہ یارب داکورت
 رش کا کل طاطا کورت صدحلقہ چین چین باکورت
 ہمیان لدم ظفر کورت امری ہمایون سومتی

عاشق لری نے سارہ بت خاکا دیا یاری خوبت
 صد داغ د دل و کلالبت خون بخت و کخچہ بت
 دی جان فدائیت مہبت جاز عزیز فیداترت
 دائم بسی و جہدہ بت طبعی کو یار لہ دی و بت
 دایا ز دکل پے پردہ بت فیرا برجم و شفق بت
 و کخچہ عاشق دل فبت دل شہتی آئینہ بت
 عشق و جمال زیک زیدہ بت خال اسود و دیم قبلت
 پیش برد و نونان سجدہ بت ٹیکرا بوین صحبتی

ای کو دیدانہ تربت و گمین دزدانہ تربت
 سر بند چوکانہ تربت مجروح پیکانہ تربت
 یغما و مالانہ تربت هر و ز قربانہ تربت
 بیار مرکانہ تربت دائم د فرمانہ تربت

حبسی ہر زندانہ تربت مشتاق و حیرانہ تربت
 صوتہ ز جرانہ تربت لامت قنجانہ تربت
 دی بھر دینشانہ تربت موجه ز برخانہ تربت
 لے لطف و احسانہ تربت مردم بچونہ تربت

جک

جای بہ اختیاران ندی خری بخون خواران ندی
 ددان بہر واران ندی وان ری دکذاران ندی
 ریچا وکلناران ندی پوان ڈولی و خادان ندی
 تورمز و اسواران ندی کوردان توانواران ندی

آزار مہذاران ندی بے دست بہ بدکاران ندی
 یک نوٹکے یاران ندی نیف موحہ استاران ندی
 تیران دنوباران ندی و رہ وان لیجانان ندی
 ڈھری لیچاران ندی ریشپین ندیرین طاقی

بہر عاشقان رنجور کے بہت ملے مہجور کے
 قلیہ شکستی خور کے شوٹا برینان کور کے
 شمان تودی پرورد کے بزاری خورہ مامور کے
 تنہام بے دستور کے محرم سرانے خور کے

بوصلاخوہ دافغفور کے زوی بارہ مجبور کے
 دنیف کاسیافر فور کے فیضی لدا فور کے
 بدیع زور کد کافور کے دالان زخالان دور کے
 بس عالمی مقہور کے وقتی محرکہ باد تے

مین ہی بغفلت جامِ دلکف شایخف دل کو ہدف
 روزات شرف سیر بوزخف ہر چار طرف تو راستی
 ظلمت نما صحبت و ما نور شمالان چو سما
 لے اودما زلف بون ججا ہا تن سما یک نسق

وردان کلاف کورتی خفاق لے مین تفاق صوتی
 جرک و ہفاق زلفین بلاقی بوند اوقداؤ بند کھشت
 نور ابصر کلفت و خبر قند و شکر زلفان لیسر
 خالین دقربانے سحر دابستہ در صبحا بحق

مین زمہریان ہرالیان شفا دریا چمک و میان
 و زکشتیان زوان نیکیان ہوان تلبیان خوشتر کمان
 کوشفقہ میڑ اینجہ بیس بردان مزہر کوما اسپر
 گھا فقیر زلفا حیر اقیست شیردایے بچق

ای مشتری دیما زدی نہ بسوسری بے جان بری
 باقیست سری کا فابری لازم ہری دی اوق ذری
 طلپہ بری نشان بری تیم اوقری ترکیں بری
 عشق سپری جرو بری اقیستہ ری سومافلق

مین دی

میں دی زُورِ یارِ نبی دِنُو بے سوندا اُو پیم بے درُو
مہ دِقو سب بوی کوشیمان لُو نا مہ محو ۵
ہیست زُورِ اُن تین و کُجوان تیر دان مہ وُن رشن ابروان
دل و کُ کوان بَر کاشوان سر لُو لوان بلکلین وُرُق

بُرنا سبال دینا بحال احواب و ذال قوس و ہلال
نتی جلال جاما زلال خرا حلال صحبت بحال
از طلبیا ابا حیا تے بون تیا کوز بادہ یا
جاما حویا بو عشویا یار لُو پیا پی تین سبتی

یارہات مست صبا اَلت من دست بدست دی ہم دست
کا کل دست طایک و رست فیر اشکت نیشان قست
اولب شکوہات دَر ز بر طابین دِر بردا صور و دَر
خالین دِق دِل ف چونہ سر لملان سحر لے بو عرق

جانہ ماز قالو یلے بندم و لے دیوی کا کل
لکا بلکلین کل دیوی ہیکل او نیکہ لے جار کھل
پرد و ستور دایے قصور بیتی ظہور دینا بنور
نور اعفور خالین دھور جاما طہور لملین شفق

صبح الحیر حاتم شہی شیرین زبانہ من
 تویہ روح و روانہ من بیت قربان ترخانہ من
 دعا اللہ چہ ذاتہ توجہ وی شیرین صفا تہ
 نو کہ قد و نباتہ تویقین روح و حیاتہ
 و رہ درواہیا جانان بہیم بن و بالانہ

صبح الحیر مستان جیبا حاتم بدستان
 خار و می پرستان تو یے مقصود وقتان
 زم مقصودان تو یے بسن بسین بر چرخ اطلس من
 برشتوزن مقوس من زعیبری تہ نفیست کس من

زوی زلف زوی بندی دایم کہ ز پیوند
 سینہ چینی پی زندی تہ صوم شہتی قدے
 شبہ شمع و شمالم از زرجباتہ لایم از
 ضعیفم و کہلام از صفت کوی زکالم از
 و رہ درواہیا جانان بہیم بن و بالانہ

بہیل راشف و دوزی شووی ترح و بشکوزی
 آنہ ماشفق دوزی تہ صوم شہتی دوزے
 کو دردم از دوزی خودی تہی جاد کہ شو شودے
 زوادی ایمنا طودی تجلا کر زینف نورے

دوست

زحساوی تجلائے یدی بیضا وبالائے

چہ وصفالہم خبرائے ولے دل جذبیدائے

بھشیارم زوی برتے زذرتاج لیسرفرتے

سپیدہ راختی شرتے ولے نایچی فرتے

وردہ رواھیاجا فان بہیم برتے وبالائے

ظریفی نازکہ شنیہ صفت حودی پرے ر سکی

برو ڈیران ہفتگی دو دستوزن سینہ یسکی

کشاندن لے نہ وکے جاران خدنیکن قوس نوباران

ژونکی شیرو موکاران دشاندن سینہ وکباران

فکے جاردک خط وخالان لیسروان مسند وبالان

چوینین وکد وعبدا لان بہینین عید و سوسالان

اجازت دئی مہ دستودی پری دکی صفت حودی

زیفا ظلمت و نوری بنوشین می ذفففوری

وردہ بیباھیاجا فان بہیم برتے وبالائے

ژشہکاسا کو قرقفے میا نورین مشرتے

نشانکد دلبری کفتی طاز بوس ہر سحر خفے

زوی جا د نوشم از سحر لوہر پے ہی ہوشم از

زعامے لو د پوشم از جمان ہر لے د نوشم از

بہیم برتے وبالائے

بہیم برتے وبالائے

وَرَه پيشے ملائے خو شہید و مبتلائے خو
 بشفتت کہ لقا خو مرا محبت بیدائے خو
 مسیحا لیبازان کئی کستی دور شماران
 شہد سیف موکا دان کون آماج نوباران

تبدیل و ارتداد حیدر علی صاحب الخیر باخانم
 ورو زواہیریا خانان بنیمین والابے

سؤال ملا

سلامین ثنا خوانے سحر کہ کوہ افشا ہے
 خدمت عرض سلطان عبیر و عنبر افشا ہے
 بصورت امر سجانے سالفابین زرافشا ہے

جواب میر

سلاما صافی قادر ملاما پے معطر ہے
 مفرح پے مای خاطر پیانے لے مکد ہے
 ملا صافہ زجا ما خاطر اعطر مہ صیڈانے کوانور ہے
 زرنک اینیا جاتہ باطن روشن و
 درمزا کفر و اسلام یقین فہماتہ کشاف
 زبرقانون والہا درخشا قافا قاف

میر
 درخشا بات درخشا بات سنا برقا تجلائے
 بجا مارنک بختان ہا بفر و زی جلا دئے
 بن لعل بدختانہ زدستی ماہ سیمائے

نہ

—

ز دستي شکر آمیزان سراسر غرق مستیمه

سین بوودل آویزان بر یکا بن خو بستیمه

ز نورافتنه انگیزان دوازدمت کجه

دورشن مارن فین بر بو مه دلما یه دخیالیدا

کوسنبلها کرکوبو دبر کوشین هلا دادا

ز عکاسی انور بو شرابامه دپیالیدا

شرابا ناب ریخته شفق داعدقد پروینی

مسئل مایه ریخته خطی نازک لئسرینی

غرض شکل تر بوما ز نقشی چین و ماچینه

منال صورتی چین غلط مانه خطا کیشا

کومین دیبولایینه ز بردلفاد و طاکیشا

مه دی بوشکل شیرینه چواستادان وه ناکیشا

کوکیشا کاتبه غیبه خطی ریخته کافوزی

چه ایت بو ز لاریینه رشاندی قدرت و نور

دیا قوامه دی نی بے بنیانه صفت خود

ز نشا ابا دیا کاسه بذات از غرق عرفانم

بوی کجا بوی طاسه صفت کسرا و خاقانم

ز مهر اغرض الماسه لمتقی دل سیمانم

سلیمانه از دیبسی سحر دهد بشارت دا

جواب نه ز بقیتی بحال و ستر عبارت دا

بیجان از خوش کرم حسیه ناموی او اشارت دا

دما عیبی اشارت کو لبین عظمی در میم سخن بون

دل و جامه غارت کو در بی معدوم و لایق بون

آدا الو خوش عبارت کو مرهم ستر معنی و نه بون

ز و منفی مه هم رازن در سزا ای تاج

تین محرم می و سازن ددن ب پرده پیقا

دنان ب شکو بازن هزار رنگ و داله

هزاران بشکوان رنگها ژبک و نیر کزین نازک

ژطاء عمر عاشکها کهار و حانه آوازک

مسائلوا شوین رنگها بر پرواز اخه شهبازک

دع شاهین و شهبازی باز و عنجه و عنجه

چه تیغون بود پروازی و شیرین دامه بر

بر سزا سحر و اعجازی برم ریزا کهر سجان

کهر سجن دحسپدا دوا برو مثل میزانی

چف شاهین دقوسیدا کران بود کیشا نه

هلالان کوشه چون پیدا ز سنبل است چپان

دولین

دوسنل رات وچ بڈرے مسل طرہ طفرانہ
 برات وليلة القدرے ملائک صف و سلطانہ
 ذبالا کوشین چدرے بڈری تازہ سیوانہ

بڈری کا تہ حنے نفیسی عنبر اسارا
 سونہ غالے حنے بنیشان دحسن ارا

نظر کو طالے حنے کو دلیر دل بری خار
 دل بت صید شاہینا یقین دی دڑی بروین

بناروشیو مشیر بان شین دی شہد و شکر دن
 دتور اعبیرین چنان ز قدرت روح پروردن

بقدرت نقطیا نوی ککوت بولینشانے

دنور اتشی طور ی چه شوقک دایر پروانے

ز صہبا یار فروری وی آتھاتہ فجانے
 زغ نوری زغ ناری مہ موسائے قیس اپنا

بروزی رست چو بطار لعلی روی دل قضا اپنا

بھرائقش جباری ڈاکر من نفس اپنا
 ڈاکر من نفس ہلبو ڈرخسار اشرف روز

ڈبو من حل شکل بو بر من معجز امورک

دناد و نور کا بل بو ڈبرق او ی جھان سوزی

سینے بڑا تجاگئے ملک ہشتن لادم دا
 کو رمزاژن وبالانے برو سکے ریخت عالم دا
 بواتا زرتا دا بے مجرم مہر و خاتم دا

کے بے پردہ محرم بت ندی بے پردہ و کئے بے
 رباب و جنگل محمد بت عبارت مئے وئی بے
 دے دستا جام و کے جہت زردا نیسیا غیبے
 دے اپنی من زانے کو حکمت تیتہ تعلیمے
 د حرفین تازہ نورانے کو اقیتمہ تقوی

ذبالا طور انسانے نظر داسا عدین سے
 شفق داسیم اندا ہے ذبالا پرتو و نور ہے
 پکرا نیسیا جا ہے ز دستت و محمود ہے
 تو جازک کہ وہ پیگا زانای وعود و تنور ہے
 بقانون کدہ مریکی بزانے داسا سازان
 ز حکمت تیتہ تدوی بے معنیارازان
 بدافاشق شیرینے ددت طیریمہ پروان

د پروازی ہمارنکین مہسود اتاج اقبالے
 سہاسروا سہی نشکیلین سوافرا زین بیامالے
 لبرے عرعرا نکیں مہبوقلمت شہر دالے

پروا

لا
دریدا خاک در کام بلا اول زخم خاک

بلا پای و جام با چو فرق افلاک

شکا در خوری شام زوی بندم دفتر ای

اگر بندم د بندیدا و قید شاه شهبازان

دو سر پجه در زیدیدا گشتن یک بی بازن

د دست شهلونیدیدا بشا پنی درم بازان

لا

بشیران رم بازم در من قاب قوسین

بمته کلشنی رازم و باب حکمت الصینی

ملازم حضر الازم بذات دی زبانی

ز مابنی بذات چت کو دا و اصل به مجبوی

ز تنهاری صفات چت کردی مت و مجذوب

بظفر ایک برات چت بهر و امر و منصوب

لا
و منصوبا و صالحیدا بلا صر ج مقامت او

و بر قوسی هلا دا ز فیروزی بجمامت او

و اسرار پایلیدا و فمکن ختمامت او

یر
دخما ف ختامیدا غرض مہر اشہنشاہ

خط و خالین د جامیدا نشاء اسم اللہ

د بخنا زلف و دامیدا ملا یقہ کوتا ہ

واقلمی سخن خاقان روان بجز و شوکر دیزی

ژنیکولا اوراقان بچارا عنبر آمیزے

زمینی ساعدو بکاری هر کهر دیزی

بفواصی بستاری تدرائین زجرینے

ز سفرات شکر باری زمصری تا بقروینے

بدقت بین صد اشغاری دینی طرفه العینے

زجر اقلز نامیران بفواصی کهر چینم

دجی شرح تفسیران تودریایا و ما بینم

زمیر و بکلین جیران غلام میر محمدینم

دزلفا لفظ و معنا مه کینا سانه شمشادہ

ز فاملا و انتائے مه لوحی دل بناسادہ

ز حنے روکد رائے کو شیخ احمد مه استادہ

مکالمه فقه طبران

شیخ احمد الجزری . فقه

سلامان حقیقی صدقہ توفیقین

ایرود جزیرے حقہ لیلی کن

کوژدربا تیرے دو مان هی لیکن

سلاوی

م

سلا میں ملائکتان بحد و بحیثین

شہت ائیت دنظا زموالمیم و جین

ہلاکین زرحستان درما زلام و جین

فقہ

شربت لأم و بیان نادم بجیاتے

معدن الدریان دبارین بناتے

م اظہار کین معینا زحسابت و لاتے

زفقتت و لاتان مہ سینہ بتجانہ

تقیان فان صفاتان تجلا قلبی مینے

دعید و شف براتان ذوازمہ سجده فقہ

سجد یا شکر کی چارک فرضہ و صائم

نہ جردہ ہے نہ ستارک لب و جیمین ہلا ہے

م احسن اللہ تبارک ز سر او جمانے

جمالانورین صافہ دو جہین تجلانے

جیرین خوہ کثافہ ظہیر ددن معنائے فقہ

حایمان

حم عشق کما جی در نما عمائے

حیت حفت حم ان نقطیان لے پیدا کن

اسمیت دو طایمان میمان زنی جڈا کن

باقینہ جم جیمان عشق زنی پیدا کن

س

حَفَّتْ خُمُ تَرَابَدِهِ دَمِيلًا قَدَمِ

رُخَا كَوْمَهُ ارَادَهُ عَنُقَرِيَّتَهُ جَامِجًا

لَوْحِي دُونَ صَادِهِ لَوْ يَفِي دَائِمِي

فقہ
نور

ساتے خورا زلے قلم ذی آفراند

دارتہ لوحی اولے رزق و نصیب قدراند

اف بومراد اسمے نقشی مجاز بے صورت اند

س

نَقَشْتُمْ مَجَازَ طَلْسَمِ مَظْهَرِ زُرْكَ مِرْآتِي

صَوْرَتِ لِبَالِ اسْمِهِ مَعْنَايَ تَجَلَّاتِي

حَرْفِيْنَ نُوْرِيْنَ جِسْمِ كَافِيْهِ رَايَاتِي

فقہ

کافیا اسم کورہ طفرایہ دتتو پے

جسم کوہ طورہ اجمالہ تفضیلے

جمال عین نورہ گوکبہ د قند پے

س

كُوكِبِ دِيْمِيْنَ نُوْرَانِيَّةٍ تِي

جِهَ حَسْبُهُ مَصُوْرُهُ اسْمُكَ زِيْنِ اَنْتِي

يَقِيْنِيْ جُوهَ مَظْهَرِيْ جِرْخَهُ صَدِّخُوْكَ تِي

فقہ

خوگہ بین حجابہ ستارکت جگہ

عودی دشمنقابر ندیکم ذی ہلالے

پروانہ لود عذابہ محبوبہ زشمالے

س

سُخَالِ عَيْنِ نُورِ سُنُوقِ لُہِ سِتَارِ بے
 پروانہ بے دستورہ دچرخا سَمَادَارِ تے
 حیران سراغفورہ لُو جَانِ فِذَائِ یَارِ تے

یا رب حقیقۃ خالقہ داچینی جَانِ دَا کَفِیْنِ
 راستہ امین صادقہ چہ زندگ بِنُو اِکْفِیْنِ
 قَجْہِ لَطِیْفِہِ لَانَمَہِ دِ بَاخِ اِرْمِ دَا کَفِیْنِ

بَاغِ زُورِ قَلْبِ یَا رَدِی دِوِی ظُہُورِ تِ
 دِ سَیِّدَہِ شَفِیْقِ لَی مَظْہَرِ عَیْنِ نُورِ تِ
 بَرُّ تُو زِحْنِ حَقِّ لَی دَا عَکْسِ بے قِصُورِ تِ

عَکْسِ زِحْنِ دَا بَیْنِ دِوِجِہِیْنِ کُجُوبَانِ
 لِحَالِکِی نَامِیْنِیْنِ زِ سِتْرَاوَانِ مَطْلُوبَانِ
 کَہ دَا لَیْنِ کَہ دِخْوَانِیْنِ دُورِیْنِ زِ وِصْلَاخْوَانِیْنِ

فَرِیْقِ بَرِّ
 فَرِیَادِ زِدِ سِتْ فَرِیْقِی دُورِیْنِ سُلْطَانِ
 تِیُونِ زِلُونِ بَرِّ ہِیْتِ وِ سِرَاخَانِ
 دُورِ مَہِ ہَا تِیَہِ شَرِہِ دِی مِیْنِ کُوقَانِ

کُوقَانِیْنِ زِ مَہْدَارَانِ بے حِدْوِ بے اَزْمَارَانِ
 تِیْرِیْنِ زِ وَا نِ ہَسَارِ اَصْدَا جَارِ صَدُھُورَانِ
 خَدَنکِیْنِ دِ نُو بَا بَرَانِ نِہِیْنِ وِ حَقِّ دِ بَارِنِ

لا

بہین لیل در شین تیراز سیه کوشان

دو میر بفضب دکشین لقتلامہ بے ہونسا

رعین قوسا دروشین خذیکن اسود کوشا

دو نون و سیار کن برلمہ کیان

در بی و ان خذکن لقلیہ دروین

عاشق دست نینکن ز داغ و ز جروان

لا

داغین مہ پردکن خبر نائے کوین

نیکیان در رب لیلین ہانم ز بر صوت

کاندار شو قایلین کز مہ لیل بجوتن

فقہ

کوی عین صادان باشارت و ریز و سون

کشاندو کوش بادان محبوب تیرا فرن

تیرن دو جلا دان باطن لیل در فرن

لا

آفرین جوتے بلک برقن ز سماوات

سمر ز جرفا فلک ہاتے نیف موات

انسان ل صورت مک یان حورہ و جئات

فقہ

حودی تیک جان پری دتے کا تے

حی ذرنک چرا این نینک شمس و طائے

ز شومان خویا این ز حسنا و کلبائے

میری

—

شومن زدیما زری عقربان دَرِب لیلان
خویشید و مہ مشتری پرواز دَمَقا بِلَدان
انسان لیکل پری یان حورہ صورت ولدان

پوڑیقین خالین دَعِقدا نریانے
دوروزن دو بلالین ددیما وی لیلانے
بے وصف و بے مثالین زمین دشرخانے

بریز و کفت و سران نبات لیف دیرین
عشوین لمل و زران لولو شکر دیرین
عزمین وان آفران عاشقان دیرین

عاشقین لب و لیفان شایان ساز خودیرا
سکوارہ و سپیان بلکین زریف و زپرا
حرامہ خواشیفان لیکل محبت فیرا

کسی کو یک یقین صوتہ بالفی
شمان کو خوتین ز پیرا محبتی
مہر دار پے تپین دو صلا و فرقی

فراق تیک خرقہ عید ز برہ خیا
توایہ و زحمتہ بیل زوی خیا
کو پین خونا کتہ دورن زوصا

—

رحمتِ بینِ وصاله عاشق ز برجد به
لوتے بددو حالے ز برق اشعبه

دماہل بیت شمالہ نظر کہ پروانہ فقہ

پروانہ لود مہرت خوشنپنہ او پرنی

ضمیفہ خوہ ناکوت تیڑہ برقا آفینی

دپردہ ناصیرت دابرت کالادینی

پروانہ لودِ صوتی ز لمیاجد بانے

فدادکت رُخ وری دکشف وی سحبانے

کودار زونہ قرے باقی بت بحیانے فقہ

حیات یقین وصلہ دولات بن لائند

مراد بخجہ اصلہ نیکد ابن صفاتک

زہف بن فصلہ واحد پینت دانک

واحد دانک فرودہ تجلابان صفتان

بعینی دل نظردہ خلیل تعیناتان

تر وجمہ بوی پردہ بر اسمیت ولاتان فقہ

لات صوتک حقه ز اسمای روعانے

لبالین محققہ لیکد کشف سحبانے

لاموت مطلقہ دنا سوت انسانے

انسان

— — — — —

انسان بین اسوتہ کوھر دنیف صدے

زعالمآ جبروتہ شمسہ ہاشرے

تنزل زلاہوتہ محبوبہ جام د کفے قصہ

کفا کوزہ و طاسوتے نازک و سپی زندن

قد حامیا خاس تے بیے طالب چندن

— — — — —

و صفین د محبوبان لداغین کل حیاتن

قوتہ زبوتلو بان کلاب و قند و نباتن

ز نفما مدحین خوبا عاشق چنڈ باتن قصہ

عاشق بوصف و مدحا د فرقی د صبرن

سینم روان ترخان بیل خوخہ زی د کون

— — — — —

بلبلین وی کلینی زانل ہر دین

حتی کو درے مینی ز معدن دار دین

— — — — —

جماکن تیک عالمی حمیان بہ اشہاد کن

خرقہ ز لوحی عہد بسوح و بسواد کن

نایستہ بر قلمی بجران بمداد کن

توسی تہ ہالے ہالے کیشہا ^{ربیع} بزناتہ بزشکی بہ درکنی بزشہا
ماری عجبیری بیسیری خوشہا عنبر لفاہ ژ طرفان لامشہا

شہشا دخام کو د جارنی دا ^{سے} جاما ز شرابے بکلا بے تھے دا
صدانہ قربان بہ مطربان نے دا دور ہاتہ طلسمی مہ پاشمی تھے دا

بزناتہ بزشکی بچ رکنی وہ خرامے ^{ربیع} قدیشکری سنوہ پر ماہ نمائے
جارت بھشتا پکھفتنامہ غلامے دا قہج ملائے پر یا ہے بسلائے

آخا قداما محرم ما سپہر ^{ربیع} وکت سپہ پیا پئے لہر بان بکرہ
ہر کفتمہ ری زہ زگرا زہ کوزرو دالم دستلو کاخوہ رجو کار آوی م

بہتر ام ز جنابے بہ بجا ہے تہ فدائین ^{ربیع} سرواد چن داؤ بنداہوہ داین
چہرہ تو میر و فقیرن و گدائین زانے ز کبانے خود بجانے خود فدائین

خلا

خَالِئِهِ مَسْكِينِ كَوْبُورِ نَقْطَةِ نُونِ رِبَاعِ
وَلِأَسْمِ وَطَلْسَمَانِ بُوَيْرِ تَمُوْبِنِ عِيُونِ

چشمین دسیہ را دگر کن قند و خون
رِبَاعِ لَوْخُونِ زُدِ وَجَافَانِ مَرِ وَزِينِ ثَبْتِ عِيُونِ
مَرُ زَايِتِ كَبْرَاكُوْبَطْفَرَاوَدِ كَشَانْدِ
اَعْرَابِ بَزِيْرَا فَا كَشَانْدِي وَرِشَانْدِ

سِمْابِ رِشِمَا چُوِهِ دِنَسِيْدَه رِشَانْدِ
رِبَاعِ اِيْلَانِ قُوْشَانْدِي بَعْبِيْرِ پَه وَشَانْدِ
پِيْغَامِ وَبِنَارْتِ بِنَارْتِ مِهْ كَشْتِي
نَا زَكِ زَرِي سُرِي سُرِي خُوْرِ سُرِي

رَمَزَادُ وَهَلَالَانِ خَطِ وَخَالَانِ قَدُ وَوَقْتِي
رِبَاعِ نَادِمِ بَشْمَالِيْنِ بَشْمَالِيْنِ دِ بَهْسْتِ
يِنِكِي قَدِ دِشْنِكِي بَدَرْنِكِي وَهْ كَشَانْدِن
صَدْتِيْر خَدْنِكِي بِيْجِه رَنْگِي تَرِشَانْدِن

سہنجہ پر اشکچہ نہ وک غخلہ لہان
 ہستی وہ ہمسنی بلہ فہرا ہر شانین
 ربیع
 اللہ چہ ظریفی چہ لطیفی چہ شہاے
 فنجی و بیغی و بنازی و دلاے

زانے مشف و روز تو بسکو زخیاے

دائم زخیا لاخوہ پیالان لہاے
 ربیع
 بھین تہ بھفر از سری و خوانے
 سنبل ز طرف اہتہ سر خوانے

داہر ز دے ریش کین بیغانے

فریاد ز دستہ تہ شترین شہلاے

ربیع
 اللہ چہ شترنی چہ بناتے چہ جانے
 محبوب وہ کہہ دہنہ و بہتر مہبت دلاے

یا صورت روحی و تو یا پرتو دانے

دہارم پرتو دہنہ لہر ہارم تو آنے

نزل

رندی بچو قندی و شربی و شپالا رباع
تجی و بخی و بنازی و دلالی

محبوب لختی و برختی بچو بختی
عمری تر مرابت صد و ده ساله

فرد
سرد فترو صغین تیه دپیاجه دل

یک قطع زلفاتیه سراجہ دل

فرد
ذگری تر تکت تروضیا مچہ دل

طیری نفسا های و هیاهجه دل

رباع
سرپوش و قبا باسن و عشق و می و جام

جاما کو نر بکه بتنی بکه ختام

شاهد زبستی بکینت مجرام

اوباده حرام مه دو صد جار حرام

رباع
پا بوسه مراد امه دعیدان

محروم نگمی ما ز مراد اخوه مریدان

قربان تریم من بلکہ آرمایج جردیان

آما ز خدی رامبه همراہ پلیدان

آما یج خد نکین تیه من شیشہ دل
دایم افر مر مراد و اندیشہ دل

آتس در شینت قبسی شیشہ دل

ہندی لیلی دیورم تیشہ دل
ناحمد جفظ
میریح برغندل

نوائے مطرب و جنکی فغان آفتہ خرچگی

ورین ساقہ حتی کنکی دشوہ دل زلف رنگی

حیاتا دل میا با تہ بنوین دایم تاتہ

الایا ایھا الساقہ اد رکاسا و اولھا

کو گات ب ریم جد ولکت شکستہ خطا مسلکت

ژیک حرفان مفصلکت کیہ و منکلا خلکت

دزانہ رود و عودا دل چہ طافیتی سرودا دل

کہ خنق آسان نمود اول و لافنا مشکھا

نہا

ذمہ راوی شفق سعدی شیرین لعلشکو و عدی
 دالم شہتی وعدے عجیبم از زوی جعدے
 کہ دلہ آتاب چیش بہ کفری میبردیش
 ز تاجے زلف شکیش چرخون افتاد و درولہا

دے طاقے دے خانے مہ عیش و ایمنی خانے
 کسی دست دازد و وزانے نہالکے گلستانے
 در آغوشن چومی آرد کہ از دل جانش سپارد
 جس فریاد میدارد کہ بر بندہ محملہا

مہ راز اول ز برخا کشاںد آخر بہ بد نام
 زرنکی سعدی و جبا ز شہرتے حین ہا
 بدنک و بانک و آوازی دبیرت نفیما صا
 سخنان کہ ماند آن راز کز سوزند محفلہا

دے ظلمات و دریائے ز موجا قط خیرانے
 شکستی گشتیا بانے عجاخانے شغ دانے
 ز حرفا ماہ و سالے ما سخات دژ شکل فلانے
 کجا دانند حالے ما سبک باران ساہما

بقرائے بایاتے اگر پیری خرابا ہے
 ہے سجدہ بینا ہے مریدی از پبی قاتے
 میرا ز پ بقر بنیود ز فرینس بد بنیود
 سزا کت نے خبیر بنیود ز راه و رسم شد لها

رُحَافِظُ قُطْبِ شِیرَازِی مَلا فِہِمُ اَربَکَی رَازِی
 اَوازی نئے و صَا زے دِکُتِ بِنْدِ پِروا زے

تَزَدُّ مِنْ جِبِّهِ صَفْوَا لِأَهْلِ الْحُبِّ الشُّوْءِ
 مَتَى مَا تَلَقَّ مِنْ هَوَى دَعِ الدُّنْيَا وَأَهْمِلْهَا

قد تم دیوان ملاح احمد الجوزی
 فی ید العبد للسیّد

۳

